

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre de
l'U.C.I.P.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Catalunya Cristiana

EXTRAORDINARI
NADAL - 50 PTES.

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Madrigal de la divina pobresa
Sobre uns versos de Ramon Llull

Veniu al fred, la nit, fos en tendresa,
"nuec, pobre de draps", deia Ramon.
Deseiximent, menyspreu, dolça nuesa,
arc triomfal de vostra entrada al món.

Madrigal del goig exultant

Exulta, terra, brilla, cel, arbreda
canta el teu salm, solemniat remor,
sacseja't, món, estels, bàtacs i vides!
Després, el gran silenci de l'amor.

Joan Baptista Bertran, S.J.

AJUNTAMENT DE MATARÓ - 1982

DIES DE REPRESENTACIONS

DESEMBRE DEL 1982

DIA 26, a 2/4 de 6 de la tarda.

GENER DEL 1983

DIA 1, a 2/4 de 6 de la tarda.

DIES 2, 6, 9, 16, 23 i 30 a 2/4 de 5 de la tarda.

FEBRER DEL 1983

DIES 6 i 13, a 2/4 de 5 de la tarda.

PER ENCÀRREC DE LOCALITATS O INFORMACIÓ TELÈFON 790 12 13

Bodegas PEDRO ROVIRA

el fruto de tres generaciones

Casi un siglo engrandeciendo, tierras, viñas y bodegas.

Conservando, generación tras generación, toda la esencia de su artesanal cuidado, los grandes vinos Pedro Rovira son el fruto de un deseo. Un valeroso empeño en ofrecer un vino con auténtica clase. Que esté presente en cualquier buena mesa, por exigente que sea. Su garantía, es el sólido prestigio de las Bodegas Pedro Rovira.

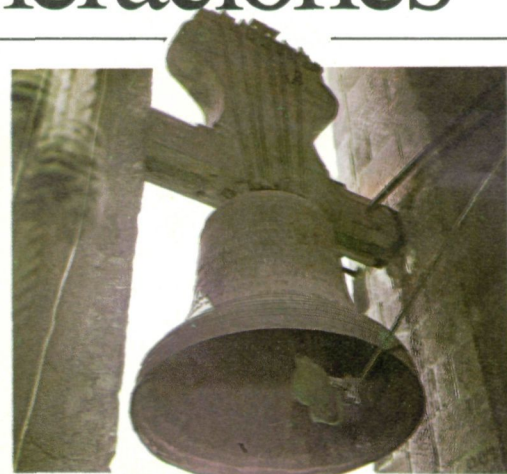
De la seriedad, el esmero y el empeño, nace un bouquet.

Desde que el primer Pedro Rovira fundara en una de las importantes zonas vinícolas de Catalunya, unas pequeñas bodegas, donde el tiempo no se contaba por horas sino por buenas añadas; hasta llegar a las grandes bodegas de hoy, ha pasado casi un siglo, un largo período de entrega familiar dedicado por entero al cuidado de sus propias cepas. Pero con

la misma seriedad, el esmero y el empeño, cada generación ha sido fiel a su compromiso: "Elaborar un gran vino que nacerá en barricas y se criará, con el tiempo justo, en botellas". Como debe ser. Porque es así como el vino posee todo el esplendor y el misterio de su magnífico bouquet.

Grandes Vinos
PEDRO ROVIRA
La Solera de una Familia

Las campanas de la iglesia son testigos de la historia.

Una historia que se remonta al siglo pasado, cuando en 1890 nace el primer Pedro Rovira, fundador de la dinastía que ha hecho del vino, una obra de continuidad familiar, con la misma ilusión y entrega como cuando se abrieron por primera vez las puertas de aquellas bodegas.

En la oscuridad de la bodega.

Y con sólo la luz de una inocente vela, los colores de los vinos adquieren un tono especial, un atractivo que transporta, con una simple mirada, a un cúmulo de sensaciones difíciles de explicar...

Mientras contemplamos la variedad de matices que el vino puede tener, a través del fino cristal de una copa sin dibujos ni grabados, casi se llega a catar el bouquet seco y aromático, agradablemente afrutado de un joven vino blanco.

O quizá podamos percibir el sedoso y equilibrado sabor de un buen tinto, envejecido en barricas de roble americano.

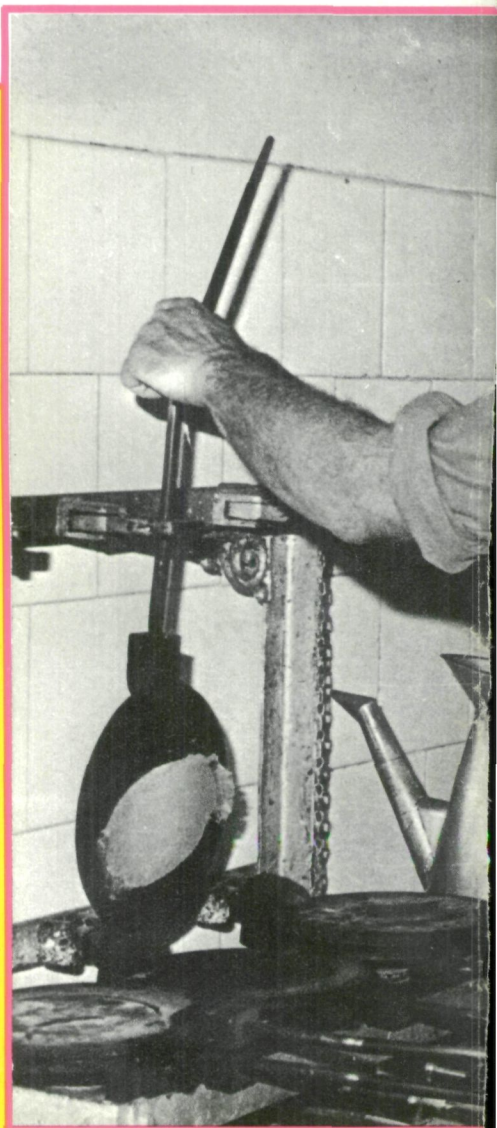
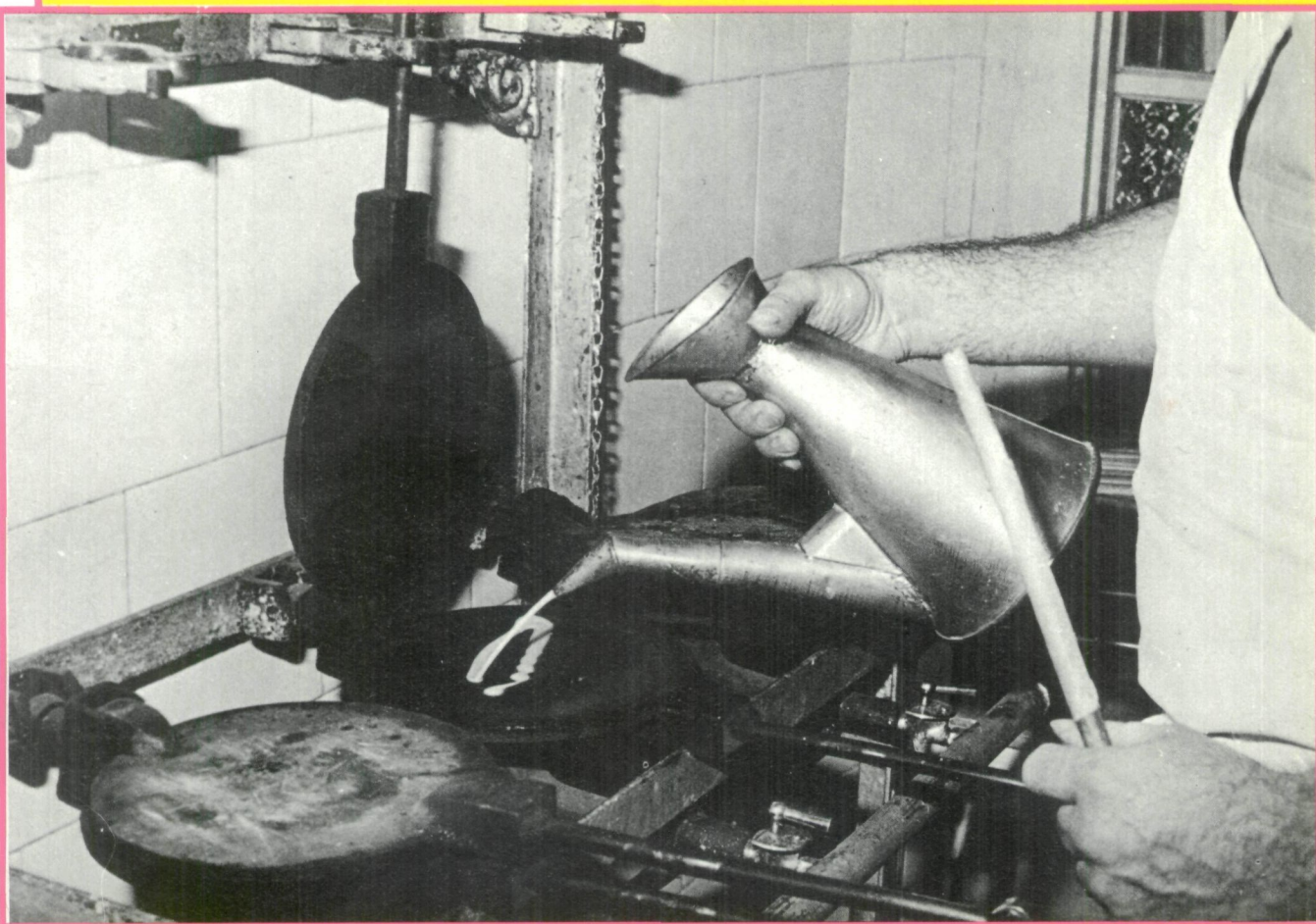
En los rosados, elaborados con uvas de Garnatxa y Carinyena, se adivina su aroma y su frescura. Su joven sabor permanentemente afrutado.

Y es que, conocer al vino es un arte que se adquiere paso a paso, pero que sutilmente va enriqueciendo el saber, para poder llegar a valorar, la atención y el esfuerzo que Bodegas Pedro Rovira, pone en el cuidado de sus grandes vinos; para que usted, al descorchar una de sus botellas, pueda

apreciar todo el aroma y sabor de su noble carácter.

Moment en què es vessa el líquid sobre la planxa.

Després d'haver esperat uns segons, s'aixeca la foto, queda normalment enganxada a la

L'art de fer neules a Catalunya

Som el dia de Nadal

Aquest dia venturós, que és diada assenyalada, ens espera un bon dinar a la taula ben parada. Bé hi haurà un capó rostit i un gall dindi ben farcit; el vi ranci a barralons per les neules, per les neules, el vi ranci a barralons per les neules i els torrons.

Brindarem ben alegrois per l'Infant i per la Mare, i a brindar tots tornarem si la copa és plena encara. No hi haurà pas bona fi si hi faltava un violí que toqués sense parar la música, la música, que toqués sense parar la música per ballar.

F. Pujol

El consum de neules per Nadal, així com el de torrons i xampany, ve de lluny. Així es desprèn d'un document que es pot localitzar a l'Ajuntament d'Igualada:

*"Que les festes
de Nadal lo dit
rector o vicari
hagin de dar neules,
senyals o banderes
de paper."*

Un dels pocs llocs de Catalunya on es fan les neules encara d'una manera artesanal és a Mataró. La família Graupera va ser de les pioneres en aquest art al Maresma, i avui dia és l'única que és manté, llevat d'algunes confiteries que també en fan una producció més reduïda.

En un local situat prop de l'església de Santa Maria de Mataró, treballen els dos germans Graupera, Enric i Josep, en aquesta feina. El seu avi, Vicenç, començà la indústria. El seu pare, Andreu, a qui també salutem, va adaptar la fabricació per vendre a l'engròs.

Durant dos mesos, novembre i desembre, els germans Graupera treballen de valent en la producció de neules per satisfer la demanda que tenen, que no és poca. Des de fa quatre anys el procediment d'elaboració no és ja absolutament artesanal. Varen comprar una màquina a Alemanya que els fa la feina més lleugera. Amb tot, quan convé, es posen davant els neulers per incrementar la producció.

Els neulers—ens explica l'Enric— els va emprar el meu avi l'any 1898. Eren estris de segona mà, molt pesants, i funcionaven amb fogons de carbó. Ara els hem adaptat amb gas. Fer neules amb procediment artesà, avui és una mica pesat. Et cremes els dits; de tant en tant has de reposar. Amb aquesta màquina que tenim és altra cosa.

Malgrat els avenços tècnics, la qualitat de les neules dels Graupera és excel·lent. Els ingredients que hi posen són els de sempre. La fórmula és una barreja de llet, mantega, robell d'ou, farina i sucre. "En la elaboració de la neula no hi ha secrets. El secret està en la selecció rigorosa de les matèries primeres. Dels ingredients esmentats se'n fa una pasta molt fina. Es posa després sobre la planxa roent dels neulers i es tapa fins que es torni

rossa. Sense treure-la del foc, s'enrotlla a mà amb un pal de fusta." El procés de totes maneres, es veu molt clar en les fotografies del reportatge.

Antigament l'obra de treballava assegut, perquè era una tasca d'artesania. "Jo vaig ser el primer de treballar d'empeus, però de tant en tant cal parar un estona, doncs es treballa voltes deu hores seguides. Això ens diu el pare dels germans Graupera.

Es té coneixement que en els primers anys del segle XII ja es feien neules. Alguns autors situen el seu origen amb el de les hosties per a la celebració de la Missa. Sembla que el bressol de les neules hagués estat l'Empordà i Mallorca. Cal dir que en aquelles èpoques la neula era plana i rodona. Més tard es manipulà enrotllant-la. En alguns pobles de l'Empordà, hi havia el costum de penjar als llantions de l'església, durant l'Advent, tantes neules com setmanes faltaven per la Quaresma. A Mallorca també tenien la seva tradició. Un grup de joves, a la vigília de Nadal, es dirigia a l'església i penjaven a l'altar de la capella de sant Joan Baptista una sèrie de fils dels quals penjaven neules, fins passada la festa de Reis.

Aquestes tradicions s'han perdut. En canvi,

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la C.C.C.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió: Promotora de
Publicacions Periòdiques
i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit legal:
B-14387-1979

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Déu omnipotent, mentre
la nova llum del vostre Verb,
fet home, ens penetra, us
demanem que resplendeixi
en les nostres obres la fe
que ens il·lumina."

(Litúrgia de Nadal)

Any IV N.º 170

Setmana del 26 de desembre del 1982 a l'1 de gener del 1983

50 Ptes.

afinant

"Any Sant"

L'any que encetem aquesta setmana serà un "Any Sant". Ho ha decretat el Sant Pare. Ell ho pot fer perquè té el "poder de les claus"... "Tot el que lliguis quedarà lligat i tot el que deslliguis quedarà deslligat".

Acollim-lo amb joia aquest "Any Sant" del mil nou-cents cinquanta aniversari de la Redempció. És bo que els cristians celebrem les dates jubilar de la nostra fe. La celebració d'enguany ens recordarà la del 1933 en què el gran papa Pius XI —alpinista i bibliotecari— volgué que tota la cristiandat celebrés el mil nou-cents aniversari de la mort redemptora de Jesucrist.

Què hi aportarem nosaltres, le generació del post-concili, de la tolerància, de la "realització" personal, de "les comunitats"...? Potser ens tocava deixar a les generacions venidores la fita record de què en aquest "Any Sant" hem pres consciència i hem donat mostres que, superades les pors i els complexos, feta la unió en la diversitat, som veritablement "un poble real, una nació consagrada".

En el número vinent CATALUNYA CRISTIANA donarà a conèixer la iniciativa d'un magne pelegrinatge popular dels vuit bisbats de Catalunya a Roma, sota el lema: "Tornem-li la visita", tot aprofitant la invitació de celebrar l'Any Sant dels 1950 anys de la Redempció. Tant de bo que la resposta massiva a aquest pelegrinatge fos la mostra palesa que ens sentim renovelladament "Poble de Déu".

Joan E. Jarque i Jutglar

LA NOSTRA PORTADA

Amb motiu de les festes de Nadal, Catalunya Cristiana presenta en aquest número una portada en la qual es reproduceix el "Retaule gòtic d'Abella de la Conca", del que n'és autor l'artista Pere Serra.

L'esmentat retaule va ser robat el 7 de juny del 1972 i fou recuperat el 26 de maig del 1978. Fou localitzat a Nord-Amèrica en mans d'un antiquari holandès. Ara és al Museu Diocesà de Solsona.

Del conjunt d'obres de Pere Serra, és la més madura i consolidada. La finor i l'elegància amb què va ser realitzada li donen un encís irresistible.

Denúncia de monsenyor Yanes:

Ensenyament de la religió: L'Estat no compleix el que s'havia pactat

Madrid.— L'arquebisbe de Saragossa i president de la Comissió Episcopal d'Ensenyança, monsenyor Elías Yanes, presentà, fa uns dies, en una reunió del seu organisme un informe segons el qual en l'horari previst pel sisè, setè i vuitè d'EGB en el real decret del 12 de novembre del 1982 i l'ordre ministerial del 15 de novembre del 1982 no es respecta el caràcter d'"assignatura fonamental" segons els acords Església-Estat sobre ensenyament religiós.

Monsenyor Yanes, en una conferència de premsa celebrada a la Casa de l'Església, a preguntes sobre les relacions de la jerarquia eclesiàstica amb el nou Govern en matèria d'ensenyament, va manifestar:

"Estem expectants i amb el desig d'establir un diàleg sense recels i poder moure'ns en un pla constructiu dintre del respecte a la Constitució i a les normes establertes en matèria d'ensenyament". Afegí que, "no estan garantides les condicions jurídiques i econòmiques que permetin impartir l'ensenyament religiós a tots els alumnes els pares dels quals ho sol·licitin".

Donà a conèixer també l'estadística actualitzada de l'opció per la classe de religió: Andalusia, el 98-99 per cent d'EGB i el 86-87 per cent, a BUP; a Madrid, el 95 per cent a EGB i el 90 per cent a BUP; a Galícia, el 97 per cent a EGB i el 90 per cent a BUP; al País Basc, el 98-99 per cent a EGB i el 85,90 per cent a BUP. No existeixen dades de Catalunya.

Del total de 30.609 aules a sisè, setè i vuitè d'EGB estan cobertes amb professors de plantilla 16.429, o sigui el 53,7 per cent; cobertes amb professors de religió que no són de plantilla, 8.500, el 27,8 per cent i sense cobrir, 5.680, o sigui el 18,5 per cent.

Va fer ressaltar monsenyor Yanes que hi ha professors de religió que no cobraven un sou amb l'anterior equip del Ministeri d'Educació i Ciència i això era degut a una manca de pressupostos, que s'espera es cobreixin a través del diàleg amb l'actual Administració. En aquest sentit, l'arquebisbe Yanes va manifestar la intenció de la comissió que presideix d'establir un diàleg amb els actuals responsables del Ministeri d'Educació i Ciència.

L'OJD controla la difusió de "CATALUNYA CRISTIANA"

El passat dia 2 de desembre se signà l'acta de control de l'Oficina de Justificació de la Difusió en presència dels senyors Ramon Poch, de l'OJD, i Joan Moncosí, de Publicitària Catalana. Per part d'Edicions Terra Nostra S.A., editora del setmanari "CATALUNYA CRISTIANA" hi foren presents el Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, director, i el Sr. Jaume Castelló, gerent.

D'aquesta manera "CATALUNYA CRISTIANA", el setmanari de més difusió de Catalunya continua la seva trajectòria en l'àmbit de les publicacions d'abast nacional català que, amb la garantia d'una institució de tanta solvència com és l'OJD, ofereix les seves pàgines a la col·laboració comercial dels anunciants del nostre país.

Declara textualment monsenyor Díaz Merchán:

L'Església no refusa ni patrocina el partit de la democràcia cristiana

Madrid.— "Moltes de les coses que aquest Govern té en carpeta, han de ser i poden ser dinamitzades des de l'aportació d'una consciència religiosa. En aquest sentit pot haver-hi una convergència de motivacions entre l'Església, els catòlics i el Govern, i també amb la política de l'oposició, que jo no vull menystenir, opina monsenyor Díaz Merchán, en una entrevista publicada a La Vanguardia.

—Què li sembla a l'Església espanyola la creació d'un gran partit democristià?

—La resposta la dono senzillament com a bisbe. Crec que és una decisió lliure dels catòlics. La confessionalitat d'un partit no vol dir que sigui el partit oficial de l'Església, que no assumeix oficialment aquestes agrupacions i si no crec que això ni tan sols ho pensin ni els promotors de la democràcia cristiana. Aquest concepte és com una marca de partit ja conegudíssima que té una àmplia gama de pensaments que avui ja no posa tant d'èmfasi en la confessionalitat com en l'assumpció dels principis

de l'humanisme cristià com a eix del seu pensament. Això permet que dintre d'un partit així hi militi algú que no és creient però que combrega amb l'humanisme cristià i que hi hagi un altre creient que sigui d'un altre partit. L'Església no patrocina aquest partit, tampoc s'hi oposa; deixa en llibertat els catòlics perquè encaminin les seves opinions polítiques. Però no seria honest si no diguéssim que l'Església s'alegra que hi hagi partits que assumeixin l'humanisme cristià. Tant de bo l'assumissin tots, perquè estic convençut que aquesta visió és molt positiva per a la societat!

—La Conferència Episcopal està fent balanç de la visita del Papa. Quines són les repercussions més importants que ha tingut?

—El fet ha tingut un gran impacte. El poble ha respost i ha demostrat que era certament religiós. Per a molts ha suposat un reencontre amb el seu compromís d'Església i fer més viva la seva fe.

Som la
CAIXA DE
CATALUNYA

**PRÉSTEC
HABITATGE
AMORTITZACIÓ
LLIURE**

**COMPTE
FAMILIAR**

**Vetllem
per la
seguretat
familiar**

PRÉSTEC HABITATGE-AMORTITZACIÓ LLIURE

li permet

- comprar l'habitatge familiar.
- fixar la quantitat mensual a retornar, equivalent al «lloguer» que més li convingui.
- Amortitzar quan i com vulgui, fins i tot al final del termini, o sigui, als 21 ANYS.
- Pagar només el 16,50 % d'interès, sense diferencials ni altres càrregues.

• A MÉS, SI VOSTÈ ADMINISTRA L'ECONOMIA DE LA SEVA LLAR MITJANÇANT UN "COMPTE FAMILIAR", LI GARANTIM, GRATUÏTAMENT, L'AMORTITZACIÓ DEL CAPITAL PENDENT, COM BENEFICIARI D'UNA ASSEGURANÇA DE VIDA, FINS ALS 60 ANYS.

És un oferiment exclusiu de la

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

Central: Plaça Antoni Maura, 6 · Barcelona · i 417 Oficines a Catalunya

Madrid: Hermosilla, 80, / Gral. Diaz Porlier

València: Ruzafa, 8

editorial

1983 Any Sant

Així doncs, per decisió del Papa, l'any que encetem aquesta setmana serà feliçment un "Any Sant".

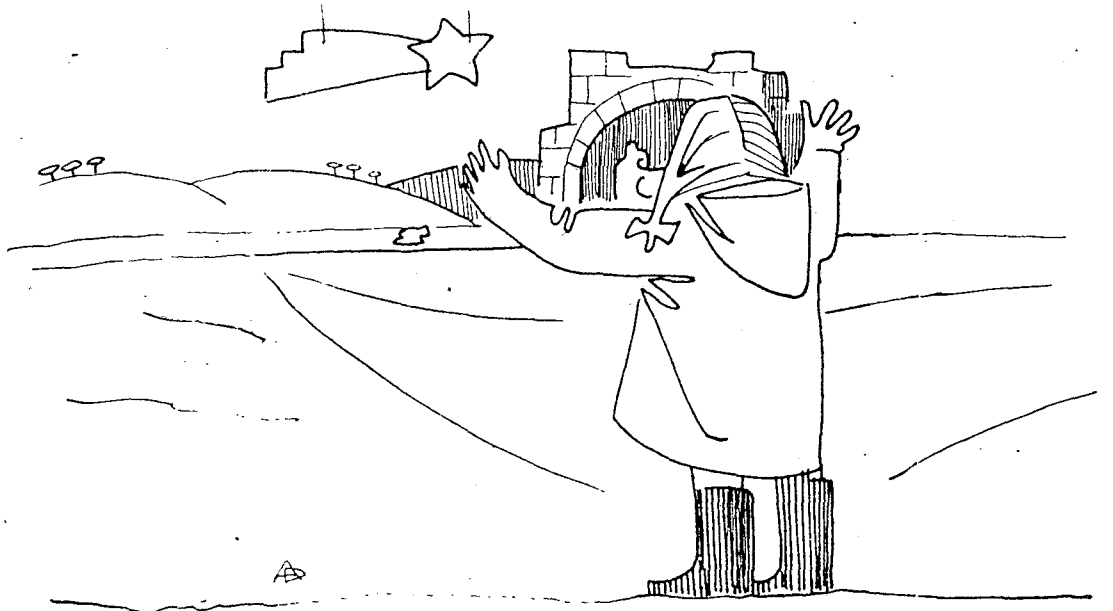
Normalment els anys sants se celebren cada 25 anys. El darrer va tenir lloc fa tant sols set anys. L'anunci d'un Any Sant especial pel 1983, anunci fet davant dels cardenals de tot el món, reunits a Roma no fa gaire, ha sorprès a tothom. Ningú no s'ho esperava. Segons digué el Papa, "L'Any Sant de la Redempció" recordarà els 1950 anys des de la mort de Jesucrist a l'any 33.

Amb l'anunci d'aquest Any Sant especial que començarà per la quaresma, Joan Pau II s'ha fet ressò de l'Any Sant de 1933, proclamat per Pius XI per commemorar els 1900 anys després de la mort i de la resurrecció de Jesucrist, en una època pròxima a la segona guerra mundial, una època en la qual molts certament preparaven intensament la guerra. Com sempre, l'Any Sant d'enguany serà doncs una crida a la reconciliació i a la pau. Joan Pau II ho ha subratllat, des del moment de la proclamació, lligant-lo amb el Sínode dels bisbes que tindrà lloc la tardor vinent sobre el tema "Penitència i reconciliació en la missió de l'Església". Car, segons una intuïció profunda de l'Església, la pau exterior no és possible sense la pau interior. "L'Any Sant de la Redempció" recordarà als cristians que la Terra Santa és, avui, 1950 anys després de la mort del Senyor, una terra esquinçada per l'odi i l'enemistat. El Papa, amb els seus pelegrinatges per tots els continents, ha estat un missatger de la pau i de la reconciliació. Avui, invita a tots els homes de bona voluntat a anar a Roma. Si l'anunci no era esperat, tanmateix s'integra perfectament en la línia d'aquest pontificat que no sols insisteix en les formes tradicionals de la pietat cristiana, sinó que sobretot s'orienta amb l'estel de la pastoral "per l'home". Per això mateix que el Sínode se celebrarà durant aquest Any Sant, el Papa desitja que el sacrament de la penitència no sols sigui discutit pels bisbes, sinó que els fidels hi acudeixin amb més freqüència i millor disposats.

Encara no se sap res del desenvolupament concret d'aquest Any Sant. Certament, els pelegrins afluiran nombrosos a Roma i CATALUNYA CRISTIANA es proposa, amb la benedicció i la presidència dels bisbes catalans, d'animar i organitzar un magne pelegrinatge dels vuit bisbats del nostre país, per a respondre a la crida del Papa i per tornar-li la visita que ens féu recentment. Pels volts de sant Pere, potser el cap de setmana immediatament següent, ens proposem d'omplir la plaça de Sant Pere al Vaticà amb una munió ingent de pelegrins de Catalunya. Que ni una parròquia, ni una associació o moviment cristià hi deixi d'estar representat. Si cal, establim un sistema de bosses comunes per sufragar el viatge dels que no tinguin els mitjans de pagar-se'l. Aquesta és la consigna que llancem per aquest Any Sant: TOTS A ROMA.

col.laboració

Fantasia de Nadal

Era cap al tard d'un vint-i-dos de desembre que jo badoquejava pels carrers atapeïts de gent aqueferada en la preparació múltiple i vària de Nadal. Mirant sense mirar, caminant d'esma, vaig ensopegar amb un home com perdut enmig d'aquella riuada. M'en vaig disculpar, ell em somrigué i, potser perquè em veia sense gaire pressa, se m'adreçà, tímida-

ment: —Perdoneu: em podrieu aclarir què significa tot això? Tanta gent, tanta llum, tant de comprar, aquests anuncis...

—És per Nadal!

—Nadal?

—Sí, Nadal. Que no sabeu què és Nadal?

—La primera vegada que sento aquest nom. Vinc de lluny, de molt lluny, i al meu país no se n'ha parlat mai. Què vol dir Nadal?

—Oh, fóra llarg d'explicar. No us heu adonat...

—Sí, de moltes coses m'he adonat; massa, i no les arribo a lligar.

Gent atrafegada, tothom amb paquets, botigues plenes; menges de tota mena, vins, xampany, joguines, vestits... Tothom compra. Llums, anuncis, arbres guarnits... Aparadors cridaners, invitants, enllepidors... Un home disfressat —es veu d'una hora lluny que és una disfressa—, amb barba blanca, una gorra estranya, tot ell blanc i vermell... Figures i figuretes... Al fons d'un carrer, les estàtues d'un home, una dona i un infant tot just nat: semblen importants, però ningú no s'hi atura. Retalls de conserves: "menjarem, beurem, ens divertirem...; neu, esquiar, bingo..." "Qui no estrena res per Nadal, res no val" he llegit en una botiga. Parlen de forasters; sembla que algunes famílies mengen plegades. "Per Nadal, cada ovella al seu corral". Me'n veig un bull! Que ho feu sovint, això?

—Oh, no; només un cop l'any.

—I cada any les mateixes dates?

—Sí. Ja ho veureu; fa dos mil anys, hi va haver el primer Nadal de la història. Va néixer un nen, que era el Salvador...

—Un nom prou bonic!

—No, no! Es deia Jesús, però era un Salvador. Aquells temps els homes no s'estimaven prou; tothom anava per les seves...

—Com dieu?

—Vull dir que només miraven pels propis interessos. Vaja, que eren egoistes. I Jesús els digué que s'havien d'estimar els uns als altres.

—Això, ho ha dit molta gent.

—Sí, però ell va morir...

—I va ressuscitar.

—¿Hizo... qué?

—Va tornar a viure. Ara és viu.

—On és?

—Pertot: ací, en els homes. Ens va dir que estimar un home és estimar-lo a ell.

Vaig intentar d'explicar-li tan bé com vaig saber qui era Jesús, què era ser cristià. A mida que parlava, se li esclaria la cara, somreia; ho anava entenent. I jo n'estava tot satisfet.

—Perdoneu; si no ho entenc malament, Jesús us va salvar perquè us estimà i us ensenyà d'estimar.

—Sí; els homes ja en sabien una mica. Diguem que Jesús ens comunicà una força nova d'estimar.

Durant uns moments contemplà, extàtic, tota aquella fantasia de gent adelerada. De cop se'm quedà mirant fixament, seriós, i em digué:

—Tota aquesta gent són cristians?

—Sí; vaja sí.

—I saben que estan salvats?

—Sí, és clar.

—I tenen tots la força nova d'estimar?

—Sí.

Cada sí em sortia més feble, menys segur.

—Quants anys m'heu dit que fa que us nasqué el Salvador?

—Uns dos mil.

—No ho entenc. Aquella dona, beguda de galtes, amb una criatura neulida als braços, que allarga la mà; ningú no li'n fa cas. Aquell macilent, assegut a terra, que espera quelcom; ningú no el veu. Aquelles dues criatures desnerides que demanen i demanen; tothom se les treu de sobre. Aquell menut amb el nassiró aixafat contra el vidre d'un aparador, que somia coses que no té ni tindrà mai, tot i veure-les tan a la vora... Cap als extrems de la ciutat, si n'he vistes, de coses que no em lliguen! Dos mil anys, dieu? No ho entenc. Em sembla que encara tothom va a les seves.

Hi hagué un silenci feixuc, inquietant, que l'home trenca dient-me amb un somriure trist:

—Bé, moltes gràcies... Ah! i, de tota manera, BON NADAL!

Miquel Estradé

el lector escriu

UN VIATGE A ROMA DE JOVES CATALANS

Després de l'entranyable visita del Sant Pare a casa nostra el dia 7 del mes passat, hi ha molts joves que tenim ganes de trobar-nos altre cop amb Joan Pau II.

Sí, a Montserrat va ser una llàstima que fes aquell temps tan dolent. El Sant Pare no va poder tenir un contacte més viu i directe amb nosaltres.

Per això llanço la idea d'un nou encontre dels joves catòlics de Catalunya amb el Sant Pare. Que torni a venir a Catalunya? No, no. Ja sabem que això ni és possible ni seria just demanar-ho ara per ara —més endavant Déu dirà—.

I un pelegrinatge a Roma? Doncs, és clar, per què no? No és cosa que l'haguem de fer demà mateix. Possibles dates podrien ser, per exemple, la Pasqua i el Nadal de l'any que ve. I en qüestió de l'organitza-

ció no caldria dubtar de l'ajut dels nostres bisbes, que ja en altres moments —com en l'anada a Montserrat— han col·laborat tan generosament amb nosaltres.

I una audiència amb el Sant Pare? No estaria gens malament. A més de l'alegria que suposaria per a nosaltres estar prop d'ell i escoltar la seva paraula, podríem agrair-li personalment el seu viatge al nostre país.

Tenim temps per pensar-nos-ho. Si hem estat capaços de pujar a Montserrat amb aquelles condicions climatològiques tan adverses, també serem capaços de fer aquest pelegrinatge col·lectiu a la seu de Pere per anar a visitar el seu successor.

M'agradaria saber què en penseu de tot això els altres joves catòlics que també llegiu "Catalunya Cristiana". Us agrairé les vostres cartes.

Jordi Marcet

QUI ES RECORDA DE LES RIUADES?

És molt lamentable que per ajudar a paliar els estralls de les riudes, en l'aspecte de danys a famílies que no son computables a efectes oficials, no hi hagi hagut cap organisme o entitat amb prou empenta per a organitzar una verdadera campanya a favor dels damnificats.

Alguna crida, sí, precisament n'hem vist al Full Domical de Barcelona, a Solidaritat, i alguna carta solta i prou. Però una campanya reiterada, ben menada, indicant on es poden fer donatius, donant números de comptes corrents per ingressar-hi, etc., res de res.

Si tardeu gaire a organitzar (he dit organitzar) alguna cosa, potser servirà per a la riuda pròxima. Les coses s'han de fer a cop calent.

Frederic Rabassa.

L'ESGLÉSIA NO ÉS UNA EMPRESA

Sr. Director: Amb gran sorpresa he llegit l'Editorial del n.º 167 de C.C. que porta per títol "L'Església una 'empresa'".

Jo pensava que aquest títol era "periodístic" i donava per suposat que el seu contingut vindria a dir: L'església és una empresa (força mal muntada, per cert), però no ho ha de ser.

Ha estat profunda la meva decepció en veure que es deia exactament el revés.

No és aquest el lloc ni el moment per exposar les raons de la meva decepció; només voldria dir, a manera de testimoni: si l'Església és una empresa, no m'interessa.

Sortosament l'Església no és una empresa. Per això encara puc creure-hi. (I demanaria

als bisbes que no m'ho facin massa difícil). / Pere Torras.

A MONTSERRAT FOU MERAVELLÓS

Molta alegria tenim els catalans amb la visita que ens feu el Papa. Va ésser una cosa meravellosa. Mai no m'ho hauria imaginat: poder-lo veure de tant a prop. Aquell matí, a Montserrat, vàrem demostrar que l'estimàvem. Tot aquell jovent passant la nit amb la inclemència del temps. Malgrat tot resistírem, Cal agrair els treballs i mal-de-caps del nostre cardenal Jubany i d'altres dirigents, com fou mossén Jarque.

El que fou indignant va ser que TVE tallés la celebració de la Missa en el Camp Nou. Hi havia molts vellets i malalts que esperaven seguir-la i no ho pogueren fer.

Felicito aquest vostre i nostre setmanari. Teresa

petits anuncis

BORSA DE TREBALL

OFERIMENTS

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès. *Contracte mercantil.*

ASSESSOR d'indústries tèxtils. *Contracte mercantil.*

PINTOR - decorador - estucador. *Contracte Mercantil.*

CONSULTOR-analista d'empreses amb gran experiència. *Contracte mercantil.*

AUXILIAR administrativa. INEM-31.282

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials. INEM-18.808.007

GERENT s'ofereix, amb gran experiència en organització d'empreses. INEM-112.528.

SOTS-DIRECTORA o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social. INEM-0/4.119.321.

AUXILIAR administrativa en pràctiques matins. INEM-31.705.

DEPENDENTA - administrativa. INEM 43.463.

ADJUNT a gerència amb molta experiència. *Contracte mercantil.*

APARELLADOR. *Contracte mercantil.*

AUXILIAR administrativa. INEM 24.172.

CAP de vendes o cap de magatzem. INEM 18.533.853.

GERENT o executiu d'alt nivell. *Contracte mercantil.*

DIRECTOR comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'Equip. INEM 15.730.426.

ADJUNT a Direcció, comptable o cap de magatzem. INEM 40.006.

DIRECTOR de fàbrica de productes químics. *Contracte Mercantil.*

AUXILIAR administrativa. INEM 34.788.

AUXILIAR comptable; facturació, caixa, etc. INEM 1.820.056.

AUXILIAR comptable administratiu només matins. *Contracte Mercantil.*

VIATJANT especialitzat en material audiovisual. *Contracte Mercantil.*

ESTUDIANT darrer curs l'leis només matins. *Contracte Mercantil.*

AUXILIAR administratiu. INEM 32.375.

ADMINISTRATIU amb experiència. INEM 20.214.872.

ADMINISTRATIVA molt acostumada, tracte amb públic. INEM 20.758.352.

AUX ADMINISTRATIVA INEM. 18.882.454.

SECRETÀRIA de direcció amb idiomes. INEM. 20.83.69.64.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

INFERMERES I SRTES. COMPANYIA SANTA MARTA
Servei a domicili.
Tel. 245 37 58

JOVE, 18 anys, parla català, castellà i alemany. Necessita treball. T. 666 24 79.

A SITGES, d'abril a octubre, lloguem pis a casa tranquil·la, 4 persones, preferiblement adults. Escriure a Catalunya Cristiana. Ref. pis temporada.

VENDES

RUIXADORS per vinyes, fruiters i horts.
J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona-3
Telèfon 319 71 84

Libres, eines i material per jardineria y horticultura.

FINQUES GUANIER (A.P.I.)

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANIER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM _____
ADREÇA _____
POBLACIO _____ Tel. _____

PREU LÍNIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

Calculeu l'import que haurau d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

MES _____ SETMANES _____
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Catalunya

ELS MESTRES DE TRAMONTANA GUANYEN EL JUDICI CONTRA L'AJUNTAMENT

La sala 16 de Magistratura ha emès sentència en el judici presentat per cinc mestres de l'Escola Tramontana contra l'Ajuntament, en el qual es considera "improcedent" l'acomiadament dels demandats. Els acomiadats hauran d'ésser readmesos o rebre una indemnització que oscil·laria entre les 700.000 i el milió i mig de pessetes. Els cinc mestres foren acomiadats d'aquesta escola per no haver-se presentat a una oposició per obtenir plaça fixa. La sentència de Magistratura assenyala que no pot provar-se la ineptitud d'uns mestres per no haver concorregut a unes oposicions.

BÉNS D'AUGER, ADJUDICATS ALS SEUS TREBALLADORS

Els ex-treballadors del "Grup Mundo" s'adjudicaren els béns mobles de l'esmentat grup editorial. L'embargament estava fet a instància dels treballadors —als quals se'ls deuen 512 milions de pessetes— i el lot havia estat tassat en 98 milions. Les dues primeres subhastes, subjectes a tipus conforme a la llei, resultaren desertes. Aquesta tercera, que era al millor licitador, és la en la qual han posat els treballadors, i l'han rematat provisionalment en 13 milions.

Sebastià Auger està reclamat pels jutjats d'instrucció número set, per l'apropiació indeguda de la quota obrera a la Seguretat Social, i pel jutjat número vuit.

SANTA COLOMA APUJA LA RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES EN UN 20 PER CENT

Els ciutadans de Santa Coloma de Gramenet hauran de pagar des d'ara un vint per cent més per la recollida a domicili de les escombraries i pel servei

de cloaques. L'augment d'aquests impostos ha estat aprovat per l'Ajuntament.

La taxa per la recollida d'escombraries s'estableix en 1.650 pessetes anyals, i la de cloaques en 1.150.

També han estat modificades les taxes dels serveis públics que el Consistori presta en mercats, cementiri, dipòsit municipal de vehicles, col·locació de valles, abocadors i dispensaris. Aquests arbitris han sofert un increment del 15 per cent.

TROBEN UNA GRAN RESERVA D'AIGUA A ULLDECONA

Una reserva subterrània d'aigua, que en principi proporciona un capdal de cinc mil litres per minut, ha estat localitzat en el terme municipal d'Ulldecona (Tarragona).

L'explotació d'aquest pou, i del que recentment fou perforat per l'abasteixement i ampliació d'aigua potable, pot convenir en zona de regadiu la que fins ara era solament de cultiu oliverers.

Espanya

LA XUNTA DE GALÍCIA AJUDA AMB 30 MILIONS A PONT DE BAR

La Xunta de Galícia contribuirà amb 30 milions de pessetes en la reconstrucció de la localitat pirinenca de Pont de Bar, arrasada per la riuada del passat novembre, segons confirmà telefònicament al Conseller d'Obres Públiques el seu homònim del govern gallec, Angel Carreño.

La decisió de la Xunta, anunciada la setmana passada amb motiu de l'estada del Conseller d'Obres Públiques a Barcelona, s'extén a les zones de València afectades per les inundacions. Aquestes també rebran una aportació d'identica quantia com a gest de solidaritat interterritorial que, donat l'origen i destí dels esmentats fons, resulta especialment insòlid.

LERMA DIU QUE L'ESTATUT DÓNA COMPETÈNCIES MAXIMES

Joan Lerma Blasco, socialista, prengué possessió oficial de la presidència de la Generalitat valenciana, al llarg d'un acte solemne presidit pel ministre d'Administració Territorial, i que comptà també amb la presència destacada del capità general de la tercera regió militar. L'acte se celebrà al saló columnari de la Llotja gòtica de València, en presència d'uns quants centenars d'invitats, i fou televisat en directe a tot el País Valencià a través de la segona cadena.

A les set de la tarda, començà la cerimònia, en què s'alternaren les dues llengües reconegudes com a oficials a l'Estatut.

Món

BRASIL: 22 MILIONS DE NENS NO VAN A ESCOLA

Prop de 22 milions de nens brasilers amb edat entre 7 i 14 anys no van a l'escola d'ensenyament primari, i no són atesos per l'ensenyança regular, malgrat la llei d'obligatorietat escolar en el país, segons informà el president de la "Fundación Centro Brasileño de Televisión Educativa" (Funteve), senyor Claudio Figueiredo.

ALI AGCA HAVIA D'ASSASSINAR A LECH WALESA

El servei d'espionatge búlgar encarregà a Alí Agca assassinar a Lech Walesa, durant la visita d'aquest a Roma en la segona meitat de gener del 1981. "Els búlgars m'havien ordenat assassinar a Lech Walesa", ha estat la declaració del terrorista turc al jutge romà Ilario Martella.

El dirigent del sindicat polonès Solidarnosc arribà a Roma, invitat pels sindicats italians, el 14 de gener. La visita va durar cinc dies.

Alí Agca, va atemptar contra el Papa el 13 de maig del 1981 a la plaça de Sant Pere.

A CASA ESPEREN DANONE

DANONE

QUESTIÓ
DE BON GUST

El cardenal Rossi va obrir les sessions

Trobada del Grup Europeu de Cursets de Cristiandat

El cardenal Rossi és president del Pontifici Consell per als Laics. El Moviment de Cursets, dintre de les categories estructurals, se sent incorporat al Consell que presideix el Cardenal. No és estrany que fos ell qui obrí les sessions d'estudi del Grup Europeu de Treball, reunit a Roma durant el novembre.

Amb aquesta ocasió el cardenal Rossi va pronunciar un discurs d'obertura en què, entre altres coses, va dir:

"Els moviments com el vostre són molt importants per a la vida de l'Església. Heu sabut avançar profeticament i realitzar fidelment aquesta vigorosa i central impulsió del Concili Vaticà II respecte del sacerdoti comú dels fidels, sensibilitzant, convocant i movilitzant els laics en torn a la dignitat i responsabilitat que procedeixen del Baptisme i la Confirmació".

El Moviment de Cursets

Désprés de remarcar la importància que el papa Joan Pau II assenyala en els moviments de renovació cristiana, el cardenal Rossi diu:

"En la participació i contribució de 'Cursets de Cristiandat' a la vida i missió de l'Església, nom-

brosos laics cristians han assumit la seva part com a membres vius del Cos de Crist, col·laborant, de diferents formes, a les diverses activitats de les comunitats parroquials i de les esglésies locals —allí on es congrega i on reuneix ordinàriament el poble de Déu— sense descurar, sinó, al contrari, impulsant i orientant la seva projecció apostòlica en els diversos ambients en els quals s'entretéix la convivència humana.

Als vint anys, poc més, de la inauguració del Concili Vaticà II, esteu cridats a profunditzar sempre aquest testimoni de vigor i frescor espiritual, de solidesa doctrinal, d'arrelament en les comunitats cristianes —en col·laboració i servei també amb altres experiències apostòliques— i d'impuls missioner, al servei de la dignitat de l'home, per a estendre i dilatar el Regne de Déu i els seus fruits de pau i justícia, de gràcia i santedat, de veritat i caritat".

El tema de la Trobada: comunitat evangelitzada i evangelitzadora

Seguidament l'il·lustre purpurat tractà del tema de l'evangelització que ha d'ésser resultat de la comunitat evangelitzada. Va dir:

Aprecio en particular, la ponència escollida per a aquesta sessió europea d'estudi: "Promoure la comunitat evangelitzada i evangelitzadora". "Nosaltres volem confirmar una vegada més —manifestava el papa Joan Pau II en la magnífica Exhortació Apostòlica 'Evangelii Nuntiandi'— que la tasca de l'evangelització de tots els homes constitueix la missió essencial de l'Església; una tasca i missió que els canvis amplis i profunds de la societat actual fan cada vegada més urgents. Evangelitzar constitueix, en efecte, la felicitat i vocació pròpia de l'Església, la seva identitat més profunda". (EN, 14).

Però, "evangelitzadora, l'Església comença per evangelitzar-se a si mateixa" (EN, 15) per escoltar atentament i dòcilment la paraula del Senyor, en la perpetuació del Sacrifici de Crist en l'acció sagramental, en la conversió i renovació operants per la gràcia de l'Esperit. ¿No és, per ventura, fonamental

President l'obertura del Grup Europeu, de dreta a esquerra el cardenal Rossi, Miquel Costales, monsenyor Capmany

que Europa retrobi i repregui les seves arrels i tradició cristiana, per a reactualitzar, renovar i potenciar el seu impuls evangelitzador, mentre creixen els diversos corrents materialistes i secularistes, que pretenen ignorar el missatge de Crist i marginar l'Església en la vida i en l'esdevenidor dels seus pobles i nacions?

Aquesta particular atenció als "allunyats" —arrossegats a la indiferència o a la incredulitat per aquestes tendències de secularització, o desorientats per la pèrdua o ofuscament d'un sentit radical i global per la pròpia vida— crida als cristians a donar testimoni transparent i fascinant que sàpiga explicar les seves raons de creure, d'esperar i d'estimar.

I aquest testimoni dels deixebles de Crist troba en la família —un altre dels temes particulars de la vostra reflexió— la comunitat evangelitzada i evangelitzadora, més enllà dels impactes de disgregació i mort que treballen en contra d'ella, capaç d'exercir una influència de renovació espiritual i social, com a cèl·lula bàsica de la vida eclesial i nacional.

La vostra missió a Europa

En el discurs del cardenal Rossi que va obrir la reunió de l'estudi

del Grup de Treball dels Cursets, es va referir a la missió de l'esmentat moviment en aquest continent. Va recordar les inquietuds del Papa en aquest quefer, i va dir:

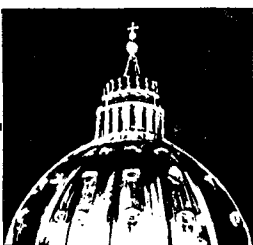
Dirigint-se, als bisbes europeus, basant-se en la lectura evangèlica de Crist amb els seus Apòstols en el llac de Genezaret, S. Santedat Joan Pau II els invitava a una més entusiasta i esperançadora acció evangelitzadora com a successors dels apòstols a Europa, i es preguntava.

"Hem donat resposta a la invitació del Mestre: Sortiu a sembrar...". Hem intentat considerar, en aquests dies, els problemes de la nostra missió a Europa, en la seva justa mesura? Hem tractat d'abraçar-los en la total amplitud de l'Evangelí de Déu i al mateix temps de la realitat humana?" (9-10-1982).

Aquestes mateixes preguntes es poden dirigir a la vostra reunió, com a invitació i com a compromís. No dubto que, amb la gràcia de l'Esperit de Déu i en comunió amb l'Església, des de la tradició i carisma del vostre Moviment —que voldríem que fos estès a tots els països europeus— sereu capaçs de respondre positivament al Senyor, que ens parla així per boca del Successor de Pere.

crònica de Roma

XVI Jornada Mundial de la Pau

ROMA (Del nostre corresponent). — Per a la XVI Jornada Mundial de la Pau (1-11-1983), Joan Pau II ha escollit el tema "El diàleg per a la pau, una urgència per al nostre temps".

Els dramàtics esdeveniments que han sotragat recentment la vida internacional fan, lamentablement, el tema particularment actual. Guerres, hostilitats de tot tipus, negociacions sense resultat o conferències i mediacions internacionals de nul·l o escàs èxit, accentuen les esperances de mediació del Papa i de l'Església en favor d'un vertader diàleg com a via cap una pau desitjada per tothom.

Joan Pau II, ha subratllat en nombroses ocasions la necessitat de dialogar per a superar els sacrificis entre les nacions. Entre les intervencions més recents, recordem els discursos pronunciats a Gran Bretanya, a Buenos Aires, l'allocució al president Reagan en visita a Roma, el missatge a les Nacions Unides en la recent assemblea sobre el desarmament. El Papa actualitza i fa seus els grans documents del Magisteri encara recents que subratllen la importància del diàleg. La Gaudium et spes, per exemple, proclama: L'Església... es fa signe d'aquella fraternitat que permet i reforça un sincer diàleg... sense violència humana i sense engany, podem i hem de treballar junts en la construcció del món en la vertadera pau". GS, 92.)

Ja l'encíclica de Pau VI Ecclesiam suam havia aprofundit el significat del diàleg

afirmitat entre d'altres coses, que ha de ser "sense límits ni càlculs", ha d'excloure la "condemna apriorística, la polèmica ofensiva i arbitrària, la vanitat de la conversió inútil" i ha de posseir característiques de "claredat, confiança i prudència".

El Papa pensa que, sens dubte, el diàleg representa en l'actualitat un desafiament més que una fórmula segura per a la pau. En primer lloc, aquest desafiament consisteix a renunciar a la força i a la violència com a mitjans per a resoldre els conflictes. En segon lloc, hem d'abandonar la retòrica buida i les posicions preconcebudes d'interès egoista i d'explotació dels altres. En tercer lloc, hem d'obrir-nos a un vertader diàleg, sense discussions inútils, buscant un honest intercanvi, amb franquesa i claredat i superar les divergències mitjançant la negociació.

Un diàleg lleial i prudent, sincer i fraternal, constant i confiat, basat en el respecte i l'amor entre les parts. A això invita el Papa en el seu constant magisteri: un diàleg a tots nivells, entre els membres de la mateixa família, entre grups socials, entre generacions, entre nacions, entre cultures, entre ideologies, entre confessions religioses.

Aquest desafiament que ens dona el Sant Pare, començant ell mateix amb el seu propi testimoni, evidenciat a més recentment en el seu meravellós viatge a les nostres terres.

E. Planas

LA PAPERERA

LES ULTIMES NOVETATS NACIONALS I ESTRANGERES EN:

- MATERIAL D'OFICINA
- MATERIAL ESCOLAR
- ARTICLES PER A DIBUIX TÈCNIC

IMPREMTA

REALITZEM TOTA MENA D'IMPRESOS

Deman'ns tot el que necessiti per a la seva oficina, gustosament li servirem.

REPARTIMENT DIARI

LA PAPERERA SOL

Ronda Sant Pere, 8

Tels. 318 22 86, 301 37 49, 318 99 35

Casp, 75

Roger de Flor, 100. Tel. 226 50 55

Per a la creació de cardenals

Proper consistori

Avui hi ha 104 cardenals que no arriben als 80 anys. En haver disminuït el nombre dels membres del Col·legi amb dret a participar en un eventual conclave, en els ambients vaticans es torna a parlar d'un futur consistori per a la creació de nous cardenals.

El cardenal Giovanni Colombo, ex-arquebisbe de Milà, en haver fets els 80 anys d'edat, deixà automàticament de formar part dels cardenals "electors", en virtut d'una decisió presa del Papa Pau VI el 21 de novembre del 1970, que fixava el nombre màxim en uns 120.

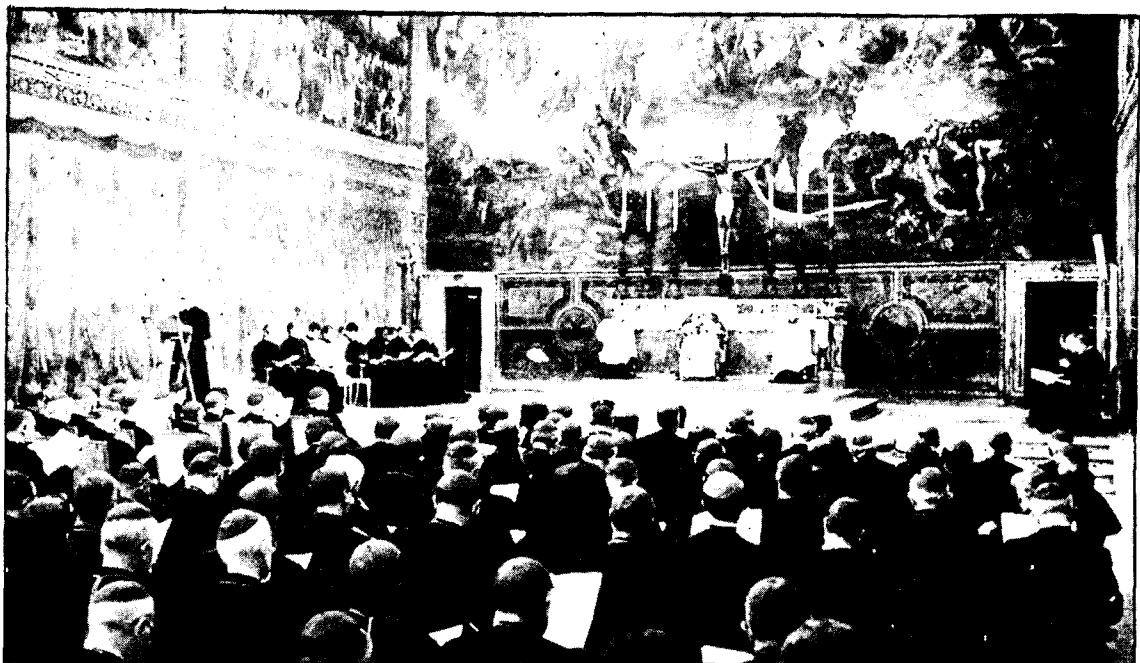
Sense comptar el cardenal reservat "in pectore" pel papa Joan Pau II el 30 de juny del 1979, la identitat i l'edat del qual s'han mantingut secretes, el Sacre Col·legi inclou, 104 purpurats de menys de 80 anys i 16 que han arribat a aquesta edat.

Rera l'anunci de l'Any Sant extraordinari per al 1950 aniversari de la redempció humana per Crist, que el Papa va fer el 26 de novembre, s'està considerant la possibilitat d'un consistori al final de la quaresma de 1983. Això permetria la presència dels nous cardenals l'obertura de l'Any Sant, les dates del qual encara s'han de determinar, fins a la publicació, probablement el proper mes de gener de la corresponent butlla papal.

Cal tenir present que durant el proper mes de febrer faran 80 anys dos cardenals més: el cardenal Vicente Scherer (ex-arquebisbe de Porto Alegre, Brasil) i el cardenal Joseph Schroeffer (alemany), de la cúria romana, respectivament els dies 5 i 20 de febrer.

Per tant, a finals de febrer, sense comptar imprevisibles defuncions seran 18 els "llocs disponibles" per a cardenals electors, si Joan Pau II manté la xifra de 120, fixada pel seu antecessor fa 12 anys.

Entre els bisbes "residencials" hi ha, segons les nostres informacions, a més del primat polonès, monsenyor Jozef Glemp, altres noms: els arquebisbes de Sevilla, monsenyor Carlos Amigo Vallejo; de Milà (Itàlia), monsenyor Carlo M. Martini; de Caracques (Veneçuela), monsenyor José Alí Lebrún Moratín; de Santo Domingo (Rep. Dominicana), monsenyor Nicolás de Jesús López Rodríguez; de Porto Alegre (Brasil), monsenyor Claudio Colling. Dels de cúria romana s'esmenten els noms de l'arquebisbe veneçolà monsenyor Rosalio José Castillo Lara (pro-president de la pontificia comissió per a la Revisió del Codi de Dret Canònic), l'arquebisbe polonès monsenyor Andrzej M. Deskur (pro-president de la pontificia comissió per a les Comunicacions Socials) i cinc

pro-presidents més de cinc dicasteris de la cúria romana.

Entre els quasi segurs pròxims cardenals hi ha també els successors de les seus de Florència (que ocupava el cardenal Benelli) i Lió, així com els monsenyors Meischner (Ber-

lín), Lustiguer (París), Bernardin (Cincinnati, USA), Daneels (Malines-Brussel·les) i algun alt representant del CELAM i els successors d'altres seus importants, suposant que els seus titulars canviessin en el temps previ al consistori.

El futur consistori seria el segon convocat per l'actual Papa per a la creació de nous cardenals, després del que se celebrà al Vaticà el 30 de juny del 1979, en el qual reberen la púrpura 14 membres del "Senat de l'Església".

Concurs Juvenil de Cançons Nadalenques

Organitzat per -
L'AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Veredict emès pel Jurat, d'acord amb les Bases establertes:

- 1er Premi de 100.000,- ptes. i Trofeu a**
«Nadal i Prec» de Baltasar Fonts i Barrachina (MOIÀ)
- 2^{on} Premi de 50.000,- ptes. i Trofeu a**
«Records de Nadal» de Rosa M. Evangelio i Anna M. Pavón (MANRESA)
- 3er Premi de 25.000,- ptes. i Trofeu a**
«La Vinguda del Mesies»
de Joaquim Termens, Xavier Escobar i Emili Rossinyol (SABADELL)

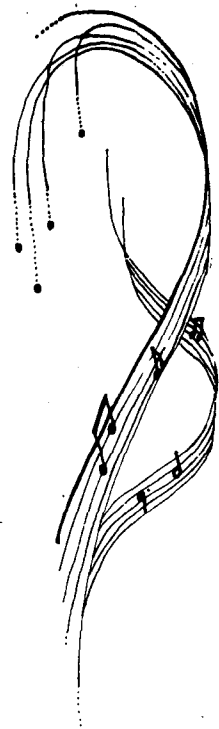
El Jurat concedeix 9 accèssits de 5.000,- ptes. a
Toni Miralpeix i Bosch (SANT HILARI SACALM) i Pilar Torrent i Moragues (BARCELONA). - Georgina Esteve Gubern (BARCELONA). - Margarida Febrer Marquès (FERRERIES-Menorca). - Patricia Rodríguez Fava (BARCELONA). - Ramon Trias Domènech (OLOI). - Joan Ollé i Milà i Joaquim Ollé i Freixes (BARCELONA). - Montserrat Olaya i Tubau (BARCELONA). - Núria Jené, Eva Vinaixa, Eva Asensi i Albert Tous (BARCELONA). - Ramon M. Bosch Marcet (TARADELL).

Tots els participants no premiats poden retirar les seves obres a les oficines de l'Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria a partir del 10 de gener i rebran la Medalla Commemorativa del Concurs.

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

A tots els qui han participat i a les persones que han col·laborat en l'organització i en la difícil tasca de seleccionar i judicar, els volem donar les gràcies, perquè han convertit una convocatòria il·lusionada en un èxit que ens satisfà profundament. Als nostres amics mutualistes i a tots els qui estimen la nostra Agrupació Mútua, els desitgem unes bones festes i un 1983 amb salut i feina.

La llum del Nadal il·lumina l'Ametlla de Merola

Si amics, l'Estrella de Betlem, per les festes nadalenques resplandeix amb brillantor accentuada sobre l'AMETLLA DE MEROLA, petit paratge de la vora del Llobregat.

L'AMETLLA DE MEROLA, amb la representació dels seus Pastorets, fa que el Nadal i el seu Misteri d'Amor, sigui viscut amb tot el seu esplendor.

Això fa que tots els anys, d'arreu de CATALUNYA, hi acudeix una gran munió de gent, que atreta per la llum pròpia dels Pastorets, fa camí des de la llunyania, igual que els pastors de la vellúria, per anar retre homenatge d'amor a l'Infant Nadó.

Fa anys, més de cent, que l'AMETLLA DE MEROLA representen Pastorets. És una antiga tradició molt arrelada. L'afeció ha passat de pares a fills i néts. Tot un poble (600 h.) que hi col·labora i hi posa el seu esforç.

Els actuals Pastorets "LA FLOR DE NADAL", amb 25 anys de representació, en són autors

dos fills del poble. En Francesc d'Assís, la lletra i en Josep Conangla, la música.

El tema de la Flor de Nadal, és com els de tots els Pastorets, amb pastors, angels i dimonis i el naixement de l'Infant Jesús, però té una altra volada. Més que Pastorets, jo en diria Auto Sagramental Nadalenc.

Es un espectacle profund, encisador, que penetra i commou. Tècnicament molt ben representat, on no hi falta detall, i on sobresurten els efectes escènics tan visuals com acústics. Els sentits dels espectadors hi gaudeixin constantment.

Els cants també hi tenen un relleu especial. Totes les cançons nadalenques més tradicionals de la nostra terra estimada, hi tenen cabuda. Tot molt noble i molt adient.

Una bella representació teatral que dignifica l'AMETLLA DE MEROLA i ennobleix CATALUNYA.

Joan Costa i Ferrer

EN CAP LLAR CRISTIANA NO POT FALTAR-HI UN PESSEBRE

Gran assortit en Naixements, Reis i pastors, ho trobareu a

CASA BOCHACA

Carrer Bisbe Irurita, 2, bis. Barcelona-2. Tel. 315 09 54
Tallers de fabricació propia

Records d'un Nadal

Fent "dissabte" en el rebost de les meves "creacions" literàries, vaig ensopegar una nostàlgica evocació del meu Nadal passat a la "mili", redactada ja fa força anys —no us podria dir quants—, però que m'ha semblat prou sincera i ingènua com per a donar-li llum pública. I, de passada, intentar sintonitzar la meva joventut amb la dels possibles lectors joves.

Una lleugera boirina enbolcallava el llogarret de Ben-zú, a les afores de Ceuta. Després del sopar de "Nochebuena" al menjador de la caserna, tots els del destacament ens repartírem per diferents racons, per tal de fer un ressopó íntim en companyia dels nostres "paisanos". La cantina va ser el lloc més concorregut, i ben aviat es va omplir de grupets que s'arrau-lien al voltant d'una ampolla de vi tot cantant aires nadalencs de la seva terra, mentre que els efectes de la beguda anava ampliant paulatinament el seu repertori. Una dotzena de catalans ens vam reunir en un petit despatx de les oficines d'armament, apor-

tant cadascú la seva reserva de turrón i, per manca de xampany, sidra. La vetllada transcorria ensopida i melangiosa; semblava com si tots tinguéssim pressa per acabar aviat i anar a pair la nostra nostàlgia al capdamunt de la llitera de la companyia.

Més aviat del compte ens vam dir bona nit i cadascú va desaparèixer silenciosament. A fora al pati, grupets de soldats ebriss, amb panderetes i ximbombes, baladrejaven sorollosament aires que evocaven més aviat un ambient de "farra" evasiva que no pas de nit de Nadal. Ací i allà es podien veure ombres ajagudes a terra amb l'ampolla a la mà i regalims de vòmits pestilents al seu entorn.

Amb el cor encongí vaig deixar que els meus passos m'adrecessin gairebé d'esma a la meua oficina, aquell petit racó d'intimitat personal on jo podia retrobar-me a mi mateix entremig d'aquell absurd esgarriat que m'envoltava. Començava a plovisquejar i a

dintre de l'oficina hi regnava un ambient humit com el malestar que amarava la meua ànima. Els meus dits van engrapar amb desfici el transistor, com si intuïssin que aquell petit instrument em podia posar en comunicació amb qualcom diferent d'allò. Vaig començar a sintonitzar emissores sense ordre ni concert mentre que de l'aparell n'anaven sortint un aiguabarreig de "villancicos" andalusos i carrinclones melodies morunes.

Tot d'una, vaig aturar emocionat el botó de la ràdio. Acabava de trobar ràdio Alger on, en aquells moments, retransmetien la missa de mitjanit des de la catedral de la capital nord-africana. Les notes senzilles i majestuoses alhora de l'Introit gregorià "Dominus dixit ad me: Tu es filius meus..." van expandir-se com un perfum deliciós per aquella fosca cambra; eren, aquelles mateixes notes que tantes vegades havia escoltat amb aire indiferent, sempre que havia anat a la "missa del gall".

Alguna cosa meua, molt meua, ressonava en aquells moments alguna cosa que em deia que aquella nit era com una mena de batec unànime del cor de tota la Humanitat.

El locutor, en llengua francesa, traduï del llatí: "El Senyor m'ha dit: Tu ets el meu Fill, ja avui t'he engendrat".

Em vaig adonar que dues llàgrimes traïdores em regalimaven galtes avall. Enmig de la meua solitud, Déu acabava de parlar amb aquella Paraula que omple cels i terra: "Tu ets el meu Fill" ¿És possible que els homes encara no haguem copsat tot l'abast d'aquesta enorme declaració d'amor?

La humitat de l'estança per mi va adquirir tot un altre sentit; hi ha una humitat que mata, però també hi ha la humitat de la rosada que amoro-seix els camps ressecs. Vaig mirar el defora de la finestra: les aigües de l'Estret, solcades contínuament per vaixells de guerra de totes les potències d'aquest món, es

removien com si protestessin d'aquella profanació en una Nit com aquella. Per la carretera que separa la caserna de la platja, un vell moro a dalt d'un pollí passava lentament, silenciosament, acompanyat de la seva muller que duia un farcell a peu. Qui sap si aquell musulmà pietós —molt més que molts cristians— no sentia dintre del seu cor una secreta melangia de no poder adorar Déu en forma d'infant!

De retorn a la companyia, em notava envaït per una alegria impossible de definir. Ni la fetor que regnava allà dins enmig de tanta borratxera, ni el trist espectacle del sergent de setmana tintinejant com un ninot, em podia treure del meu esperit aquell missatge consolador que havia rebut i que em faria recordar aquella nit de Nadal com una de les més intensament viscudes.

Potser sí que hi ha un excés de lirisme. Però, haig de confessar que **qualsevol semblança amb la realitat... no és pura coincidència.** Bon Nadal a tothom.

Jordi Bassas i Ribalta

pensant-ho bé

"Qui no estrena per Nadal, res no val"

Un dels nostres defectes, reconeixem-ho, és el presumir. De què presumir, és secundari. De fet, tant és presumir de "dandy" com de "hippy", de setciències com de l'ignorant més atrevit del món. Ens afalaga tant el somni de creure'ns vencedors com la tràgica angouxa de creure'ns víctimes. El cas és presumir.

Ens han trepitjat tant l'ull de poll i eixalat les ales que, per tal de no perdre la personalitat, arribem fins la presumpció. Amb la dèria d'arrapar-nos a les arrels de la nostra identitat, potser ens mirem massa el melic. Deu ser l'instint d'autodefensa. Déu que té el secret de totes les històries, ens perdoni!

El cert és que, si no volem fer el ridícul ens cal deixar de presumir, aixecar el cap i posar mans a l'eina. Perquè l'esdevenidor, el de cada u i el de tots plegats, la Providència de Déu l'ha confiat, en un bon tant per cent, a la creativitat de la nostra llibertat i al dinamisme del nostre amor. Tenim mandra de fer Història, però és un deure irrenunciable.

La Història no es fa estrenant barret i sabates noves. No sé ben bé com la idea de "l'estrena" m'ha portat per aquests camins. Penso que tenim ànima d'artistes. I l'artista que viu submergit en un fons vital inefable, estima, mima apassionadament les formes perquè li permeten expressar les seves vivències interiors. La dificultat és procurar que la lletra no mati l'esperit, ni la forma es mengi l'esdeveniment viu enlloc de fer-lo

perdurable. L'equilibri entre aquests dos pols és la veritable creació de l'artista.

Per Nadal, es desencadena una tempestat de formes socials humanes que caldria, serenament, sotmetre, alguna que altra vegada a una anàlisi o procés de verificació, d'autenticació. Perquè unes formes boges o buides, fan més por i poden fer més mal que una pedregada seca.

No és escaient a la dignitat d'una persona o d'un poble fer quelcom sense saber conscientment què fa i per què ho fa; o posar en joc rutinàriament tot un teixit de formes esdevingudes signes "in-significants" perquè estan buides de contingut, cegues de finalitat, mancades de llibertat i d'amor. És clar que, ¿qui és capaç d'esbrinar l'íntima complexitat de l'esperit humà, i el que vertaderament les seves paraules i formes vehiculen?

Amics, si per Nadal fossim capaços d'estrenar "un cor nou" i "un esperit nou", quina estrena més fantàstica, oi?

Si poguéssim estrenar formes, rejuvenides i renovades, reassumides i compromeses, autènticament significatives, quina joia, oi?

Si fossim capaços de desempallegar-nos de trampes, dobles jocs, mediocritats, banalitats i totxeries, i abillant el nostre cor de veritat, d'amor i de justícia, apropar-nos joiosament i humil a la Cova de Betlem, quina festa, oi?

Xesc Soliu

Tortosa

El doctor Carles dirigí els exercicis espirituals dels seminaristes

Tortosa.— La setmana del 29 de novembre al 3 de desembre i al Centre d'Espiritualitat del Desert de les Palmes, a Benicasim (Castelló), els alumnes del Seminari Major feren els seus habituals Exercicis Espirituals anuals, aquesta vegada amb un Director d'excepció: el seu mateix Bisbe.

El prelat insistí durant tota la setmana en la vessant pastoral de l'espiritualitat sacerdotal. No es limità només als aspectes essencials de tota espiritualitat, sinó que accentuà, encertadament, el carisma propi del sacerdot diocesà. Aquest enfocament pastoral dels Exercicis va complaure als exercitants, els quals manifestaren, en acabar, que el seu ritme i la seva temàtica els havien resultat altament profitós.

La distribució de l'horari, feta pels mateixos seminaristes, tingué present els següents criteris: centralitat de la Litúrgia; possibilitat d'espais prou llargs i equidistants de silenci dedicats a l'oració; xerrades-meditació també amb prou d'espai amb el fi d'afavorir l'adequada interiorització dels seus continguts. A l'ensem, l'horari afavoria el tracte que a nivell individual, sostingué el senyor bisbe amb els seus seminaristes, la qual cosa

facilità en gran manera de mutu coneixement i amistat que el dia de demà serà el responsable últim de la seva acció ministerial.

El bisbe de Tortosa, a Roma

Amb motiu del 1er. aniversari de l'Exhortació Apostòlica "Familiaris Consortio" s'ha celebrat a Roma el I Encontre Europeu de Pastoral Familiar, del 22 al 26 de novembre prop passat.

Representant a Espanya ha assistit a aquest Encontre el nostre senyor Bisbe en qualitat de president de la Subcomissió per a la Família en la Conferència Episcopal Espanyola.

Un dels temes fonamentals de la reunió ha estat la revisió de la situació familiar a Europa. Pel que fa a això, s'ha destacat la necessitat d'una pastoral familiar, que per dret propi ocupa un lloc essencial en l'acció de l'Església.

Es van reconèixer les arrels cristianes de la cultura europea. I es va insistir, per tant, que, donat que la família és un vehicle molt important en la transmissió de la fe, tot allò que ajudi a cristianitzar les famílies també contribuirà a la unió entre les nacions europees i un retorn a les arrels de la cultura més autèntiques.

J.M. Ribes

VOSTÈ TÉ PROBLEMES

Un equip d'especialistes l'atendrà

ADULTS

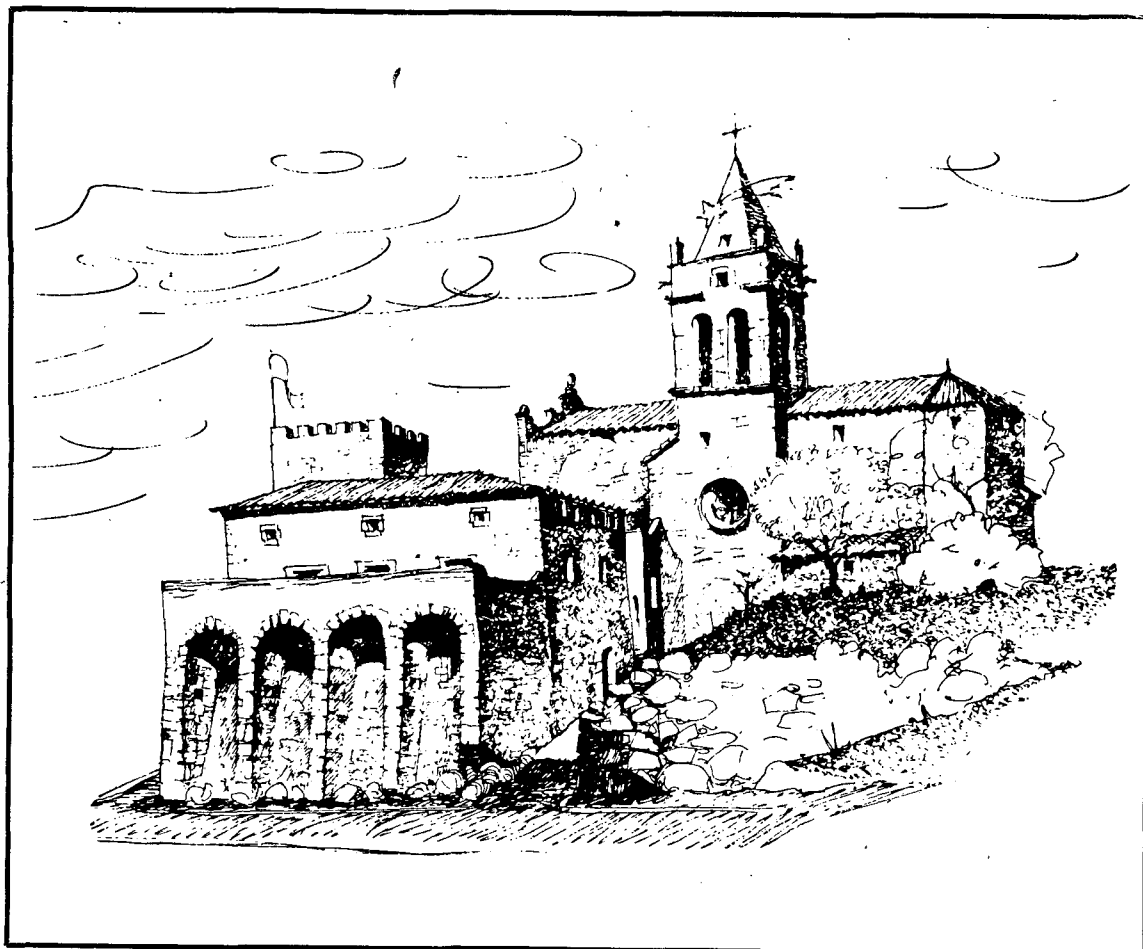
Angouxa, ansietat, depressió, trastorns psicòmatics, conflictes de la parella.

INFANTIL

Fracàs escolar. Problemes afectius. Informe del nen (separació dels pares)

GABINET PSICOLOGIA - Muntaner, 271, 1r. 1.ª. Tel. 200 91 69.

nadal

25 i 26 de desembre, i 1,2,6, i 9 de gener

Castell d'Aro: 200 actors per a escenificar el Pessebre Vivent

CASTELL D'ARO.— La Parròquia de Castell d'Aro escenificarà el 24è Pessebre Vivent, un dels més antics de Catalunya. Les representacions començaran el dia 25 de desembre a les 6.30 de la tarda i es repetiran l'endemà a la mateixa hora. Durant el mes de gener hi haurà representacions els dies

1,2,6 i 9, sempre a les 6.30 de la tarda.

El rector, mossèn Agustí Vila, ens ha explicat que hi intervin- dran uns 200 actors, a més de tres-cents ajudants en els múltiples treballs que requereix el muntatge i preparació. És a dir; més de la meitat dels parro- quians —que sumen un total

de nou-cents persones— tre- ballen pel Pessebre Vivent, ja siguin fusters, paletes, sastres i cosidores, electricistes, etc. Fins i tot hi ha la "Brigada del bruc", composta sobretot per avis ja jubilats que es dediquen a recollir el bruc necessari per a bastir el Pessebre.

L'escenificació és, compos- ta per un total de 15 quadres plàstics, que van des dels vells profetes que anunciaven la vin- guda del messies fins el Nai- xement, la Fugida a Egipte i l'Adoració dels Reis. El guió va ser escrit per mossèn Manuel Pont, director de Ràdio Popular de Figueres i, probablement, l'any vinent es canviarà. En total, els visitants fan un recor- regut d'un quilòmetre acom- panyats per la paraula i la mú- sica del guió.

II Concurs de pessebres i diorames

A més del Pessebre Vivent, ja conegut pràcticament arreu del país, la parròquia de Castell d'Aro organitzarà el II Concurs de pessebres artístics-populars i diorames nadalencs. Hi col- laboren l'ajuntament i el Fo- ment de Turisme i el Concurs se celebrarà en les dependèn- cies del castell medieval, res- taurant recentment. Tindrà tres categories, distribuïdes de la manera següent: 1.ª Categoria: DIORAMES.— Es considera Dio- rama el pessebre presentat en una estructura o caixa general- ment rectangular i que cal ob- servar-lo a través d'una fines- treta o mirador. Hi haurà cinc premis de 25.000 pts., 15.000 pts., 10.000 pts., 5.000 pts., i

4.000 pts., respectivament.

2.ª Categoria: PESSEBRE POPULAR-ARTÍSTIC.— Són els pessebres que es presenten en una plataforma oberta. Hi-hau- rà tres premis de 5.000 pts., 4.000 pts., i 3.000 pts.

3.ª Categoria: PESSEBRE ORIGINAL.— L'originalitat pot provenir tant dels materials emprats com per la forma de la seva presentació. Hi haurà quatre premis de 6.000 pts., 5.000 pts., 4.000 pts., i 3.000 pts.

A més, a tots els pessebres presentats se'ls lliurarà una pla- ca commemorativa de la seva participació i, als no premiats, una gratificació. L'exposició dels pessebres concursants du- rarà des del 24 de desembre al 7 de gener en què, el jurat, publi- carà el seu veredict. Ensems, en el mateix castell s'hi instal- larà una exposició de vaixells en miniatura i de ceràmiques d'ar- tistes de la comarca. **Caballé**

AVUI

Premsa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telèf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MO- DALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA

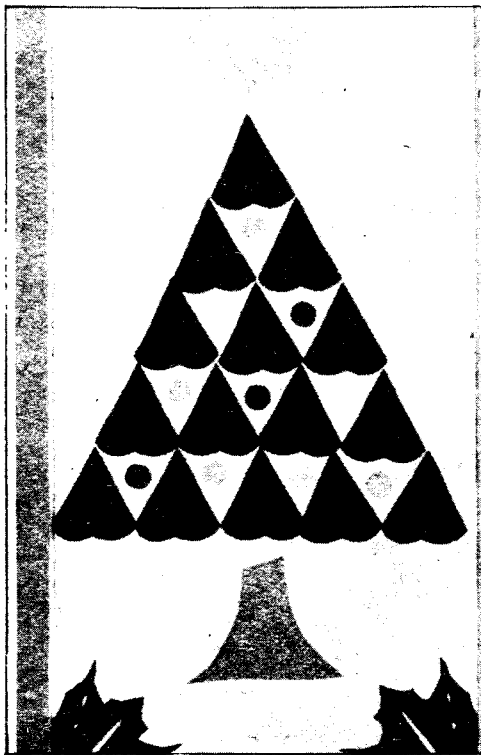
"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions solelloses, ali- mentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Unicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

nadal

Res millor que les flors per guarnir la llar

Un nou Nadal que retorna l'esperança als escèptics i que segueix mantenint les il·lusions als que mai no van sucumbir i que, després de tot, ens duu el miracle de l'amor al próisme, com també la unitat familiar, ara com ara endèmica algunes vegades.

La nostra idea és parlar d'un Nadal en un caire casolà molt sabut com ho és el de l'ornament. Aquest any ens superarem en la decoració de la nostra llar. Nadal, a més de coses belles, presents, és tradició; però donem-hi també el nostre toc individual i personal.

Podem començar per l'avet, que és millor comprar amb un manyoc d'arrels; un cop complerta la seva feina per Nadal podem traslladar-lo a la terrassa o al jardí. Perquè es mantingui bé, és important un recipient de mida adequat, on les arrels estiguin folgades, el test s'omple amb adob i terra vegetal a part iguals. La terra ha de mantenir-se humida. Ja podem guarnir-lo; boles, cintes, garlandes, etc... Les boles de colors totes iguals, vermelles per exemple i els llaços del mateix color; si ens plau més sofisticat posarem les boles i els llaços de color coure a platejat, procurant que tots

els ornaments siguin d'una mateixa gamma de color, i, així, l'avet té un aspecte més elegant.

Amb espelmes de diverses mides, colors, estils, col·locades artísticament s'obtenen efectes de llum més íntims i festius.

Amb pinyes simples i senzilles podem fer munió d'ornaments; uns per la porta de forma circular, amb pinyes ben petites alternant-hi llaços vermells i petits ramets de boix grèvol i galceran.

Una llarga i ampla cinta vermella, formant un nus al pom de la porta i la llaçada quasi tocant a terra, amb pinyes i boix grèvol enganxats amb filferro prim.

Una pinya grossa oberta, amb una espelma al mig s'omple el buit que la circunda amb confits d'ametlla grossos, de diversos colors.

Molt espectacular: dins una gran copa de cristall, una capa de castanyes, una altra de cacauets daurats, una d'avellanes i una altra de nous pintades de plata.

Unes caixes que podem cobrir amb paper metalitzat o pintat amb purpurina omplent-les amb encenalls plastificats clavats amb filferro posant-hi també branques d'avet i pinyes, intercalant

grups d'espelmes vermelles o d'un altre color, procurant que les dues caixes siguin de diferent alçària.

Les finestres també poden decorar-se enganxant-hi estrelles, garlandes, unides al ventall de la finestra. També podem retallar figures amb paper de plàstic o celofan, sempre les que creiem més adequades, enganxant-les als vidres; de colors diferents, a gust de cada u; al marc dels vidres, branques de boix acabaran per donar l'aire nadalenc que es vol. Cal també canviar l'aspecte de la taula amb imaginació a dojo, posant espelmes, plantes i objectes que normalment no formen part del ritual d'un menjar de compromís.

Una llaçada vermella lligant el tovalló i als extrems, unes pinyes platejades.

Un monumental centre de fruita deixant-hi veure fulles tenyides de purpurina.

Un centre per la taula: un canelobre de diversos braços i penjant de fils de nylon grupets de cinc avellanes i posades a diferent alçària, pintades platejades i amb diminuts llaços vermells.

Un centre muntat sobre una base de retalls de paper xarolat de colors diversos, clavant-hi branques de pi, pomes, alternant-hi alguna espelma, pinyes i flors naturals.

Tot per fer-nos copsar el color de Nadal i perquè poguem sorprendre els parents amb noves idees.

No deixem de banda cap racó, ni deixem evadir cap suggeriment, donat que aquests dies tot és important.

El detall més ínfim pot esdevenir realment lluminós.

Tot el resum va centrat en els nostres millors anhels de-

sitjant-vos que passeu un bon Nadal i unes bones festes!

M.ª Teresa Dachs

HOSPITAL SANT JOAN DE DÉU

Amb el patrocini de la Direcció General del Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya

EXPOSICIÓ BENÈFICA D'OBRES d'artistes de Catalunya i Balears

TAMBÉ POT APROFITAR PER VISITAR EL NOSTRE PESSEBRE

Autobusos BC i SJ
Origen Plaça Universitat
Fàcil aparcament

8 Desembre 1982 a
6 Gener 1983
Feiners, de 5 a 8
Festius, de 11 a 2
amb missa a les 12
a la Capella

f.c.c. barcelona-terrasa

estació les fonts

RESTAURANT CAN FONOLLET

les fonts de terrassa telèfon 7850239

← rubí (barna per b-30)

terrassa →

caixa d'estalvis de terrassa → (barna a-18)

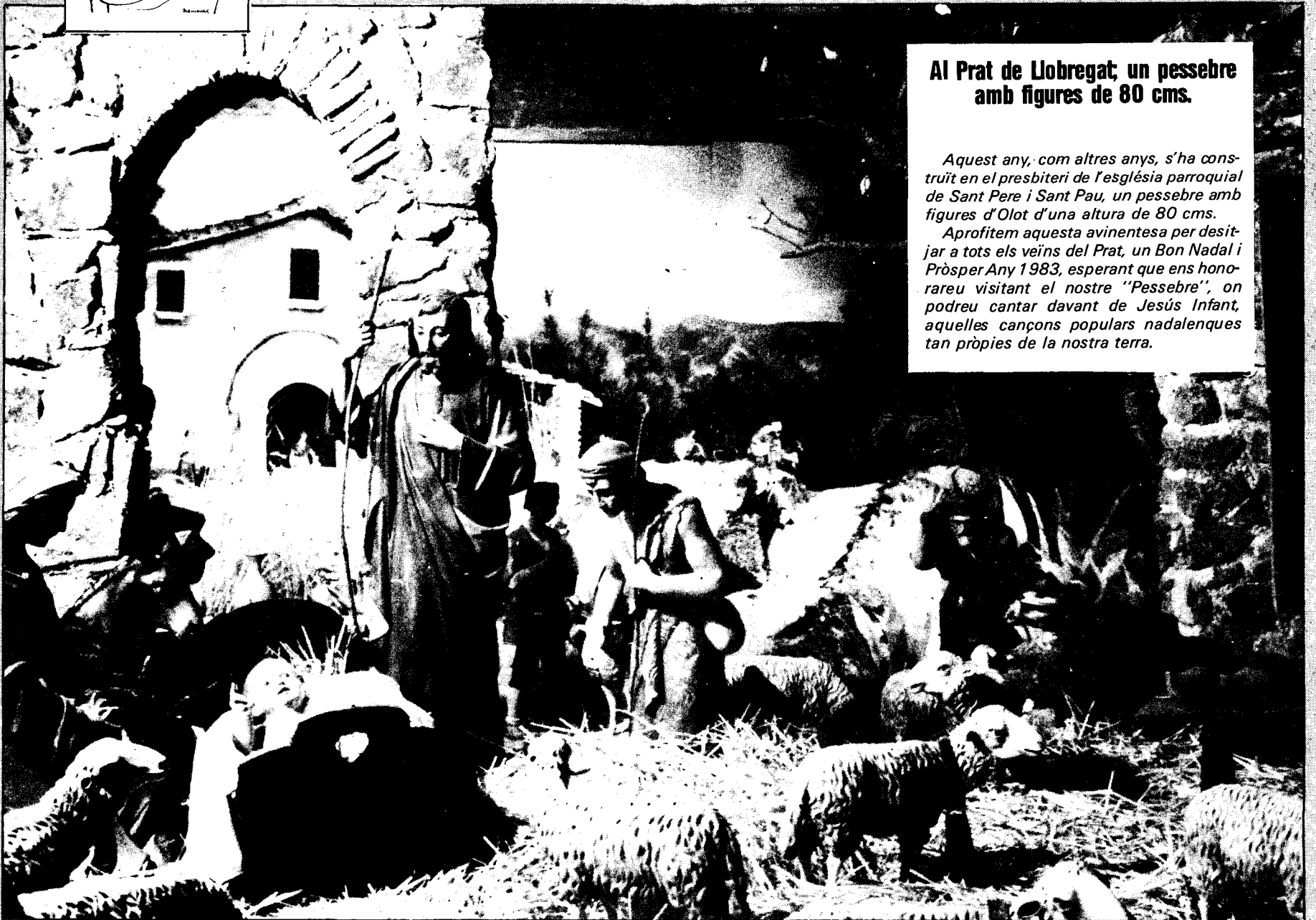
RESTAURANT DOLCET

CUINA CATALANA

GALILEU 5 2
xamfrà Valladolid 2
Sants Barcelona 14
TELÈFON 3307219

nadal

Al Prat de Llobregat, un pessebre amb figures de 80 cms.

Aquest any, com altres anys, s'ha construït en el presbiteri de l'església parroquial de Sant Pere i Sant Pau, un pessebre amb figures d'Olot d'una altura de 80 cms.

Aprofitem aquesta avinentesa per desitjar a tots els veïns del Prat, un Bon Nadal i Pròsper Any 1983, esperant que ens honoreu visitant el nostre "Pessebre", on podreu cantar davant de Jesús Infant, aquelles cançons populars nadalenques tan pròpies de la nostra terra.

Les dues cares d'una escenificació monumental

Paisatges del Pallars i de Cadaqués, al pessebre d'Arenys de Munt

ARENYS DE MUNT. — L'any passat, començarem una tasca, aquest any la continuem, i si el Déu de bondat ens ho concedeix, farem els possibles de fer-ho molts anys d'invitar-vos, mitjançant el setmanari religiós més important de Catalunya, a visitar el "Pessebre monumental" de la població.

Aquest any el "Pessebre" té dos paisatges distints:

El primer nevat, Al marge de La Noguera, Ainet de Besan de Vall Ferrera en el Pallars Sobirà, Pirineu lleidetà. Construït amb pedra, sostre de fusta, i amb tota una varietat d'eines del camp i copiosa diversitat de detalls artístics.

El segon, és un paisatge mariner Cadaqués, a la Costa Brava.

Cel b'iu, mar transparent, cases blanques típic exponent de la costa mediterrània.

Aquestes són les dues cares del "Pessebre Monumental".

També com l'any passat, es fa una exposició, representant 13 cases pairals de Catalunya, des del Pirineu a la Costa Brava, que en conjunt formen un "pessebre". És un exponent visual de la varietat d'estils arquitectònics de les comarques catalanes. Les cases pairals, la major part d'elles "masies", son la mostra vivent feta pedra, de l'amor que sent el català per la seva terra.

Totes aquestes cases han estat construïdes per joves de 10 a 14 anys tots ells alumnes avantatjats de l'escola de pessebristes de la població.

Sis pessebres fets pels joves

En un altre indret, s'exposen "sis pessebres" fets per joves ja de més edat, tots construïts amb estils diferents però cadascun amb la seva pròpia personalitat. Aquests joves, com els anteriors, són alumnes de la mateixa escola.

Com cada any el "Pessebre" està construït sota la direcció d'en Josep Borrell i Terra, i els seus col·laboradors, així com també són ells els dirigents de l'escola local de pessebristes, que mereixen tota la nostra consideració i elogi.

El "Pessebre" podreu visitar-lo a l'edifici d'exposicions, propietat de l'Ajuntament de la Vila situat en la Plaça de l'Església.

Des d'aquest setmanari ens plau, en nom de tots els constructors agrair a l'Ajuntament la seva valuosa ajuda.

Un poema de J.M. de Sagarra

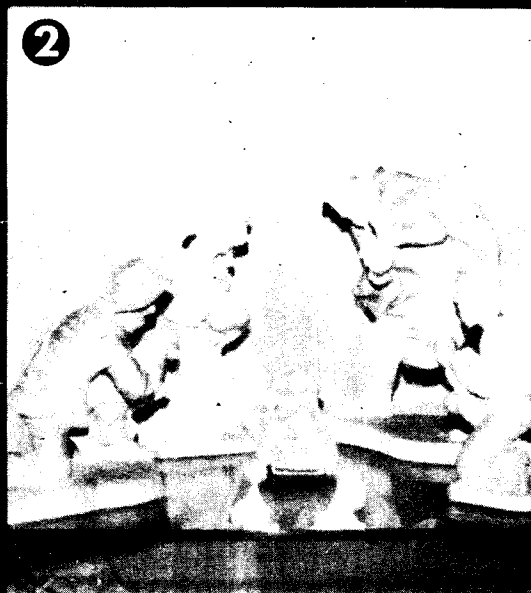
Finalitzo aquestes ratlles amb, un fragment del "Poema de Nadal" de Josep M.ª de Sagarra.

Es l'alegria, la gran alegria
de veure que encara tenim per consol
la galta freda del noi que somnia
i el ritme d'aquesta cançó de bressol.
Què li darem a n'el noi de la Mare
què li darem que l'in sàpiga bó...
i mentres deia les dolces paraules
la cançó anava escampant-se pel món,
la van aprendre les fulles de menta
i va enganxar-se al bec dels falciots.
Al campanar les campanes movia
poc a poc el batall tremolós
i caminant i baixant la muntanya
la cançó arriba a la platja i al moll
Què li darem a n'el noi de la Mare
canta la vela que empeny el xaloc
i les paneres de peix platejades
i el fum de pipa que engega el patró.
Quan ve Nadal, la cançó del miracle
fa que tremoli l'esquena dels llops.
Fins els qui cremen i roben i maten,
si de menuts l'han sentida algun cop,
la volen dir i se'ls encalla la llengua
la volen dir i els escanya la por,
Què li darem a n'el Noi de la Mare
què li darem que li sàpiga bo...?

BON NADAL, FELIÇ ANY 1983.

i fins el proper any si a Déu plau.

Josep Rovira Valles

Les figures

El museu de l'Associació de

L'any passat vaig escriure sobre el pessebre a Catalunya, a través d'una conversa amb el secretari de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, senyor Joan Costa. Fou llavors que vaig "descobrir" el museu de figures de pessebre que l'esmentada associació té i vetlla en el seu domicili social.

Certament que és sorprenent el conjunt pessebrístic aplegat en el museu, i vaig fer-me el propòsit de parlar-ne un altre dia. És ara que en arribar altra vegada Nadal torno a visitar l'esmentat museu que guarda una diversa mostra del pessebrisme internacional, des de les figuretes més populars fins a les més complicades i gairebé podríem dir sofisticades. Des de les de concepte més senzill, fins a les dels grans mestres de la nostra terra.

Itàlia, bressol del pessebrisme, iniciat per sant Francesc d'Assís, hi és representada per les figuretes de Giuseppe Sammartino, napolità del segle XVIII, les figures del qual són petits maniquís vestits amb roba curiosament brodada. És molt important en aquestes figuretes l'expressivitat dels rostres.

Sense sortir d'Itàlia, és cu-

riós el pessebrisme de Sardenya, que utilitza com a matèria prima fulles de blat de moro, i a més de construir-hi objectes, la cova i l'estrella, per exemple, modela també amb el mateix material les figures. El pessebre existent al museu i que en publiquem fotografia, ha estat construït per l'escultor català Eudald Serra, any 1972, seguint el sistema dels sards.

Seguint cap al Nord, la Provença ens ofereix unes figuretes (se'n diuen "santons habillés") que en la seva contextura són molt semblants a les de Giuseppe Sammartino de Nàpols, però són quelcom més petites, i la roba és molt més treballada. També és molt notable la seva expressivitat.

Passem després a Àustria, amb un tipus de figureta molt més modern, no massa important des d'un punt de vista artístic. I a continuació a les figuretes d'Oberammergau (Alemanya), tallades en fusta, molt garbosament, i sense cap mena de decoració. Artísticament ens plauen molt.

I tornem al Mediterrani. A Mallorca. L'illa hi és representada per un conjunt de figuretes estil "xiulet" que fan molta gràcia pel seu aire tan

popular. També per un arbre del mateix estil que és tot un pessebre en conjunt.

Les figures de pessebre catalanes

També, naturalment, figura en el museu la representació dels nostres escultors pessebristes: Ramon Amadeu, Domènec Talarn, Salvador Masdeu, Pere Teixidor, Josep Bofill. Limitarem el comentari a Ramon Amadeu i Domènec Talarn. També parlarem d'un altre escultor pessebrista, que si bé no figura en el museu fou membre de l'Associació de Pessebristes: Es tracta de Josep M.ª Camps Arnau, que dedicà moltíssimes hores de la seva vida a les tasques pessebrístiques.

Ramon Amadeu i Grau

Ramon Amadeu nasqué a Barcelona el 1745, i morí, també a Barcelona, el 1821. L'aprenentatge d'escultor el féu a Barcelona amb Josep Trulla i després a Valls amb Lluís Bonifaç. Aquest darrer fou molt important en la seva

**Diumenge, dia 26 de
desembre del 1982**
Festa de la Sagrada
Família
Cicle C / Color blanc
A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

diumenge

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, JOSEP I MARIA

El Fill de Déu, en voler fer-se home i ser-ho perfectament, disposà néixer d'una generació virginal, és cert, tot i que aquesta no restava res a la seva vera humanització, per a la qual bastava que fos nat d'una dona, de la qual prengué la carn. Però aquest Déu fet home, "nascut de dona, nascut sota la Llei" (Gal. 4, 4), jueu, per tant, de raça i de religió, tingué

també una família i una llar. "¿No és aquest el fill del fuster? ¿No es diu Maria la seva mare?", deia la gent (Mat. 13, 55) i enumerava encara els altres parents del Senyor. Amb això no solament es consagrava, Jesús mateix, perfectament home entre els homes, sinó que consagrava la família, perquè Déu, en Crist, tingué una família a la terra.

1 LA FAMÍLIA SANÇIONADA PER LA LLEI DE DÉU

La família, que avui sofreix una crisi com a institució, és, com a institució, tan antiga com ho és la història de l'home. Els manaments, ja de dret natural, sancionats però per Jahvè al Sinaí, en contenen un, el quart, que prescriu honorar pare i mare. Això sol ja sanciona la institució familiar com a volguda per Déu. La pàgina del llibre de l'Eclesiàstic, escollida per a la missa d'avui, entre moltes altres que la litúrgia hauria pogut triar per aquesta missa, és un comentari bellíssim al quart manament.

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

Sir 3:2-6, 12-14

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

SALM RESPONSORIAL

El salm 127 canta allò que, en la mentalitat antiga, era considerat com un dels majors premis que podia obtenir en aquesta terra l'home just: la longevitat i una família nombrosa i avinguda.

127:1-2, 3-4-5 (R.: 1)

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Feliços els fidels del Senyor,
que viuen seguint els seus camins.

La teva esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa teva;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. R.
És així com els fidels del Senyor
seran beneïts.
Que el Senyor et beneeixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

2 LA CONCÒRDIA FAMILIAR

Sant Pau, tant preocupat sempre pel benestar dels fidels, a fi que puguin rebre en la pau i la serenor la bona nova de l'Evangeli, s'ha de preocupar també del bon ambient que cal que regni dins de les famílies.

El malhumor, la importunitat entre els esposos i entre pares i fills, són obstacles per a la vida cristiana. En canvi, l'amor i el perdó mutu, l'acceptació dels altres, l'esforç per a una comprensió mútua, l'avinença, la unitat: tot això són condicions perquè l'Evangeli penetri en les llars cristianes. Essent cridats a formar un sol cos en Crist, cal que existeixi en primer lloc l'harmonia familiar entre els cristians. Així la família serà la primera escola de l'aprenentatge cristià i de la pregària.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Col 3:12-21

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ella a Déu, el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

3 ELS INTERESSOS DEL PARE DEL CEL PER DAMUNT DELS INTERESSOS FAMILIARS

L'evangelista Lluc fa veure que Jesús, en la seva preadolescència, ja era conscient de la seva condició divina i de la seva missió, malgrat qualsevol evolució humana que experimentés. Corresponia amb una perfecta obediència filial a l'amor dels seus pares, Josep i Maria, però per damunt de l'amor que sentia per a ells hi havia els interessos del Pare del cel. És la lliçó que ens dona l'Evangeli d'avui. És possible que aquests interessos divins ocasionin dolor en la família i exigeixin renúncia, tant als fills com als pares. Mai no han de considerar els pares de vocació d'un fill o d'una filla com una pèrdua d'aquests. Els fills que han seguit la vocació religiosa no són pas perduts: es troben a "la casa del Pare". Però sabem que per a molts pares, fins per als cristians, això no sempre és fàcil d'entendre, ni sempre ho entenen bé els fills cridats per Déu. En les coses de Déu, sobretot quan afecten allò de més íntim de la nostra vida religiosa, és necessari un progrés llarg, i probablement penós, per arribar a entendre-hi bé. Com Maria, que meditava les coses que veia, i com el mateix Jesús, el qual com a home, segons l'evangelista, es desenvolupa físicament i espiritualment davant de Déu i dels homes, cal anar progressant humilment i amb constància en l'enteniment de Déu.

Evangelí segons sant Lluc

Lc 2:41-52

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: "Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia". Ell els digué: "¿Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?" Ells no compregueren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

PUNTS DE REFLEXIÓ

- 1.— Podem observar fàcilment que les tendències anticristianes solen ser antifamiliars. Allí on el matrimoni és considerat només com un contracte natural o ni això, difícilment existeix l'esperit de família o, gairebé indefectiblement, es produeix una desfamiliarització més o menys ràpida.
- 2.— La veritable escola de la formació humana és la família, no l'escola, ni l'ambient social, ni cap altra cosa, perquè només en la família troben l'infant i l'adolescent (o li haurien de trobar) l'escalf d'un amor autèntic.
- 3.— Cap altra escola que la de la llar pot ésser la iniciadora normal en la fe i en l'educació cristiana. Desgraciadament el nen a qui manqui un ambient cristià a l'escola que freqüenti, però més desgraciadament encara aquell a qui haurà mancat el caliu de la fe en la pròpia llar.

Extraordinari musical de "Teatre-10" de Gonzaga (Itàlia) a Barcelona

"Simplicità, sorella mia..."

La família franciscana de Catalunya, en la cloenda de l'any Franciscà -VIII Centenari del naixement de sant Francesc d'Assís- ha volgut oferir, durant aquestes festes de Nadal, un extraordinari acte musical dedicat amb preferència als joves.

Ha vingut expressament a Barcelona el conjunt "Teatre-10" de la ciutat de Gonzaga-Màntua (Itàlia), que ve a representar l'obra musical "Simplicità, sorella mia" (Simplicità, germana meua). L'argument s'inspira en fets prou coneguts de la vida de Francesc d'Assís, aplegats sobre tot del llibre popular, "Les Floretes".

No és propiament una representació sacra

L'espectacle musical no és ni una representació sacra ni menys una avinentesa desmitificadora de fets, que si no gaudeixen d'una crítica històrica, sí que són patrimoni de la llegenda i poesia lírica,

que en definitiva són la quinta essència dels pobles, perquè ens en dona el seu esperit.

S'han escollit de la vida del Pobressó d'Assís, aquells trets que palesen el seu tarannà simple, festiu i joiós. El guió de l'obra és un col·loqui entenedor de sant Francesc -cantaire i trobador provençal- amb els elements de la naturalesa, el sol, la lluna, l'aire, el foc, el vent, la terra. També és un cant a l'esperança en el "Senyor-Déu", al qui Francesc, després de la seva conversió, s'hi lliurà enterament, abdicant de la seva servitud als "senyors-feudals" de l'època. Aquest capteniment del sant resalta en contraposició amb el del seu pare, Pietro Bernardone, un comerciant burgès que malda només pel diner i pel desig dels honors de la classe aristocràtica.

Bona lliçó actual, ja que en el rerafons de l'obra aflora una denúncia profètica contra un cert estament social, més afanyat a ser i tenir que no pas a repartir i compartir amb els altres.

"Una finesa per a la joventut que ha viscut el centenari franciscà a Catalunya"

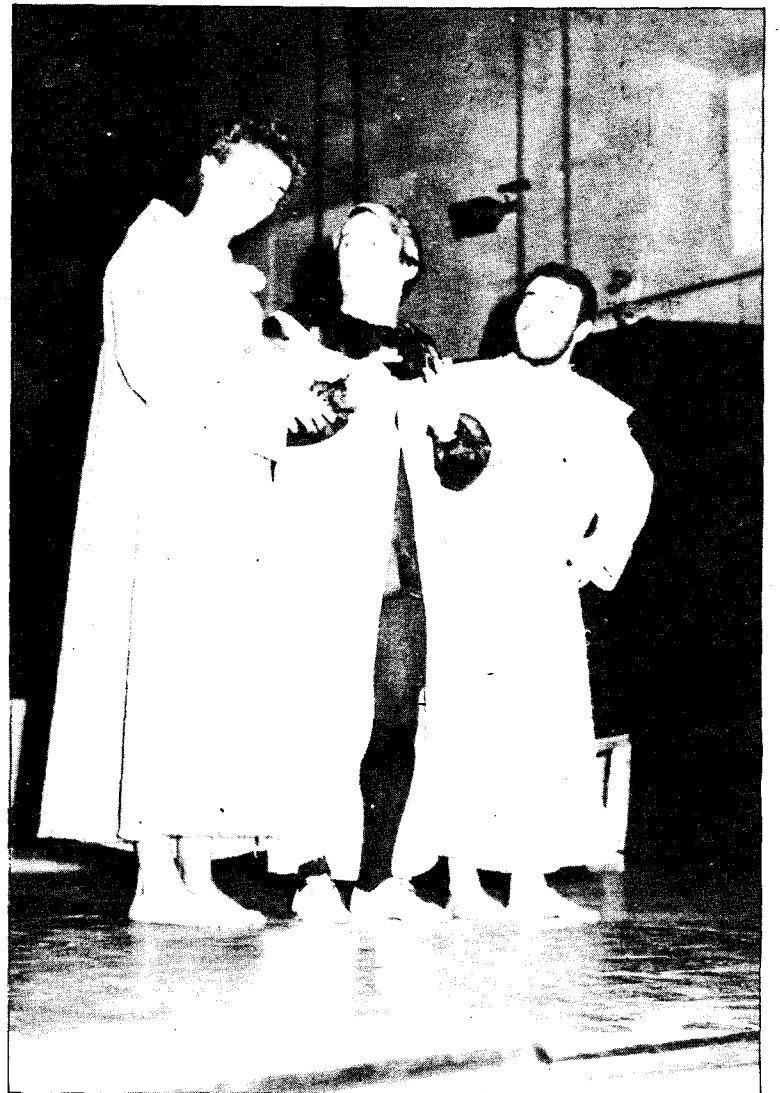
El rector de la parròquia de la Mare de Déu de la Salut de Barcelona, pare Lluís Rocaspana, responsable del festival ens ofereix una breu informació:

- El grup Teatre-10 el componen joves, nois i noies, que, a través de l'art musical, volen comunicar-nos el missatge de Francesc d'Assís, que és de pau i no violència, de providència i esperança, de germanor universal. Els organitzadors voldríem que fos un bon record i una finesa pels grups de joves que durant el VIII Centenari Franciscà arranjaren les trobades a Vic, a Poblet i a Santa Maria del Mar de Barcelona. Esperem que en aquesta obra musical s'hi sentiran identificats ells i altre jovent que actua en diverses organitzacions de comunitats cristianes.

Confiam que el festival juvenil tindrà una audiència prou notable a casa nostra, com l'ha tingut a Itàlia i a altres països. Esperem un

èxit perquè Francesc d'Assís encara somriu al món d'avui.

Francesc Gamissans

Una escena de "Simplicità, sorella mia..."

fent camí

La claror de casa

No sols ara, en diades de festa, si no altres dies, els carrers d'una ciutat són un anar i venir de gent que passa, traspasa a l'atzar mentre, s'observen tota mena de fesomies i persones.

Les perspectives monumentals escapen a la mirada inquieta i resten pocs llocs on passejar de gust, sense pressa o amb calma; el temps és or, tothom té els minuts comptats, ningú no s'atura.

A vegades, tot passant per un petit parc agençat o una placeta amb bancs, he sentit gelosia dels pocs vianants que seuen tranquils i vigilen els menuts.

Els cotxes, la riuada incessant de vehicles circulen sense treva i fan que els que caminem anem mig inquiets per tal d'evitar-los, sense tenir en compte ni el retroba-

ment amb un amic, perquè, tot i estar enmig de la multitud, fa que ens sentim sols.

Cases i més cases, avingudes, fanals, una fredor tristoia burxa el cor i ens sentim isolats en la gran ciutat.

La solitud no és bona, l'escalf humà es fa necessari i sortosament el trobem encara en el conuiu familiar quan reunits al voltant de la taula ens aplega la claror més bella, la claror de casa. D'això en tenim una experiència a les diades del Nadal.

Es ben cert que "l'esperit fa l'home", però no ho és gens menys que el resplendor d'una llar, fa també l'esperit més emotiu i acollidor als bons costums i les bones obres.

Pietat Campmajó

Lloc, dia i hora de representació

SIMPLICITÀ, SORELLA MIA... es representarà a Barcelona en el teatre del col·legi dels Germans Maristes, València, n.º 370, els dies 30 de desembre a les 10 de la nit i el dia 1 de gener, a les sis de la tarda.

Entrades: Llibreria Blanquerna, Diagonal, n.º 450, i a la parròquia de la Mare de Déu de la Salut, Larrard, n.º 45.

calendari

Diumenge, 26 de desembre. La Sagrada Família, Jesús, Maria i Josep. Sant Esteve Protomàrtir i Sant Dionís, papa.

El sol surt a les 7'16 i es pon a les 4'26 (hora solar).

Fira a Gaià i Llagostera.

Dilluns, 27 de desembre. Sant Joan apòstol i evangelista. Sant Teodor, monjo.

Festa major a Pineda.

Dimarts, 28 de desembre. Els Sants Innocents, màrtirs; Sant Abel i Santa Domma, verge i màrtir.

Dimecres, 29 de desembre. Sant Tomàs Becket, bisbe màrtir. Sant David, rei, profeta i Sant Víctor, màrtir.

Dijous, 30 de desembre. Sant Mansuet, màrtir, Sant Ranier, bisbe i Santa Anísia, màrtir.

Divendres, 31 de desembre. Sant Silvestre, papa. Santa Coloma, verge màrtir; Santes Melània i Caterina Labouré, verge.

Festa major a Arséguet, Centelles, Santa Coloma de Cervelló, Santa Coloma de Queralt, Santa Coloma de Gramenet i Torre de Fontaubella.

Dissabte, 1 de gener. Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu. Sant Concordi i Santa Eufrosina, verge. **Dia de la Pau.**

Fira a Artés i La Bisbal.

l'Església celebra

26 de desembre. Diumenge. LA SAGRADA FAMÍLIA. Lectures: Primera Sir 3,2-6.12-14, S 127, segona Col 3,12-21, tercera Lc 2,41-52. o bé aquestes altres lectures: Primera 1 S 1,20-22.24-28, S 83, segona 1 Jo 3,1-2.21-24, tercera Lc 2,41-52.

27 de desembre. Dilluns. Sant Joan, apòstol i evangelista. Lectures: Primera, L Jo 1,1-4, S 96, segona Jo 20,2-8.

28 de desembre. Dimarts. Els Sants Innocents. Lectures: Primera 1 Jo 1,5-2,2, S 123, segona Mt 2,13-18.

29 de desembre. Dimecres. Lectures: Primera 1 Jo 2,3-11, S 95, segona Lc 2,22-35.

30 de desembre. Dijous. Lectures: Primera 1 Jo 2,12-17, S 95, segona Lc 2,36-40.

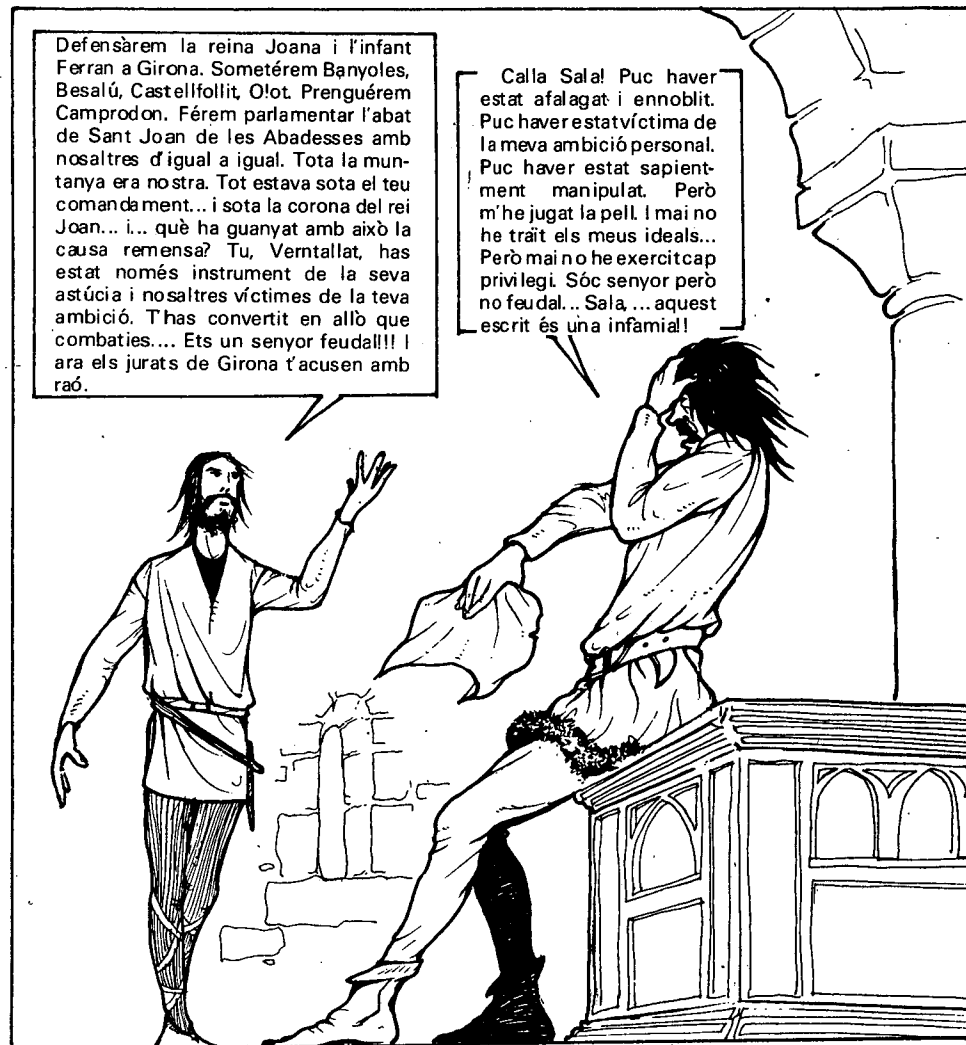
31 de desembre. Divendres. Lectures: Primera 1 Jo 2,18-21, S 95, segona Jo 1,1-18.

1 de gener. Dissabte. Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu. Lectures: Primera, Nm 6,22-27, S 66, segona Ga 4,4-7, tercera Lc 2,16-21.

Els remences

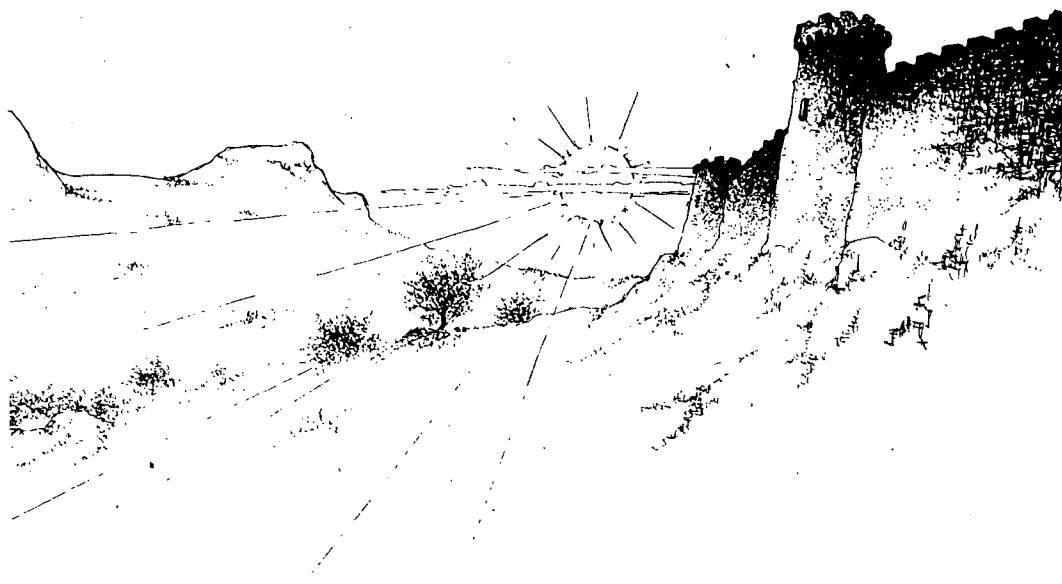
Passaren els anys. La causa remensa estava aturada. La Joana havia mort. En Joan II, vell i cec, seguia amb la seva política sinuosa que finalitzà amb ell l'any 1479. Ferran II, el seu fill, cenyí la corona d'Aragó i esdevingué juntament amb la seva esposa Isabel I de Castella rei dels estats Units d'Espanya.

Durant els anys de lluita, Vertallat havia obtingut del favor reial en donació per a ell i els seus hereus... el castell, terme i vall d'Hostoles. El castell i terme de Rocacorba. Les paròquies i llocs de Canet d'Adri, Ginestar, Lloret Salvatge, Sant Martí de Llémana, la Vall d'Amer, Constantins, Santa Cecília Sasserra, Sant Medir, Puigparnols, Scals, Mieres, Sant Miquel de Campmajor, Falgons, Freixa, Torn, Sallent, Cartellà, Vilanna, Estanyol, Briolf, Ventajol, Santa Maria de Campmajor, amb totes les fortale- ses, edificis i ca- ses. Atorgava la donació amb om- nímoda jurisdicció civil i criminal... És a dir, amb totes les prerrogatives mà- ximes del més ex- tremós feudalisme.

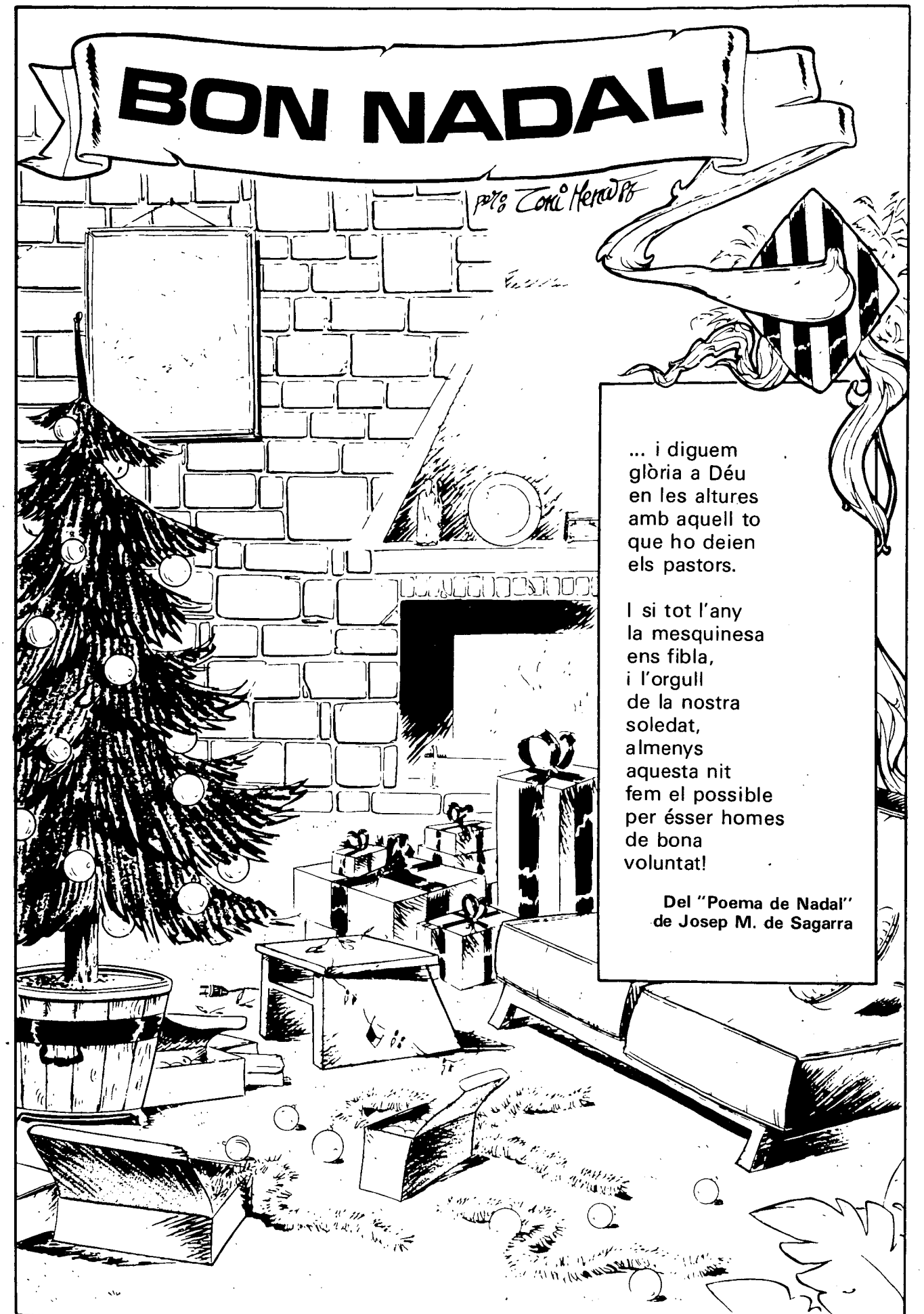

Defensarem la reina Joana i l'infant Ferran a Girona. Sometérem Banyoles, Besalú, Castellfolit, Olot. Prenguérem Camprodon. Fèrem parlamentar l'abat de Sant Joan de les Abadesses amb nosaltres d'igual a igual. Tota la muntanya era nostra. Tot estava sota el teu comandament... i sota la corona del rei Joan... i... què ha guanyat amb això la causa remensa? Tu, Vertallat, has estat només instrument de la seva astúcia i nosaltres víctimes de la teva ambició. T'has convertit en allò que combaties.... Ets un senyor feudal!!! I ara els jurats de Girona t'acusen amb raó.

Calla Sala! Puc haver estat aflagat i ennoblit. Puc haver estat víctima de la meua ambició personal. Puc haver estat sapientment manipulat. Però m'he jugat la pell. I mai no he traït els meus ideals... Però mai no he exercit cap privilegi. Sóc senyor però no feudal... Sala... aquest escrit és una infàmia!

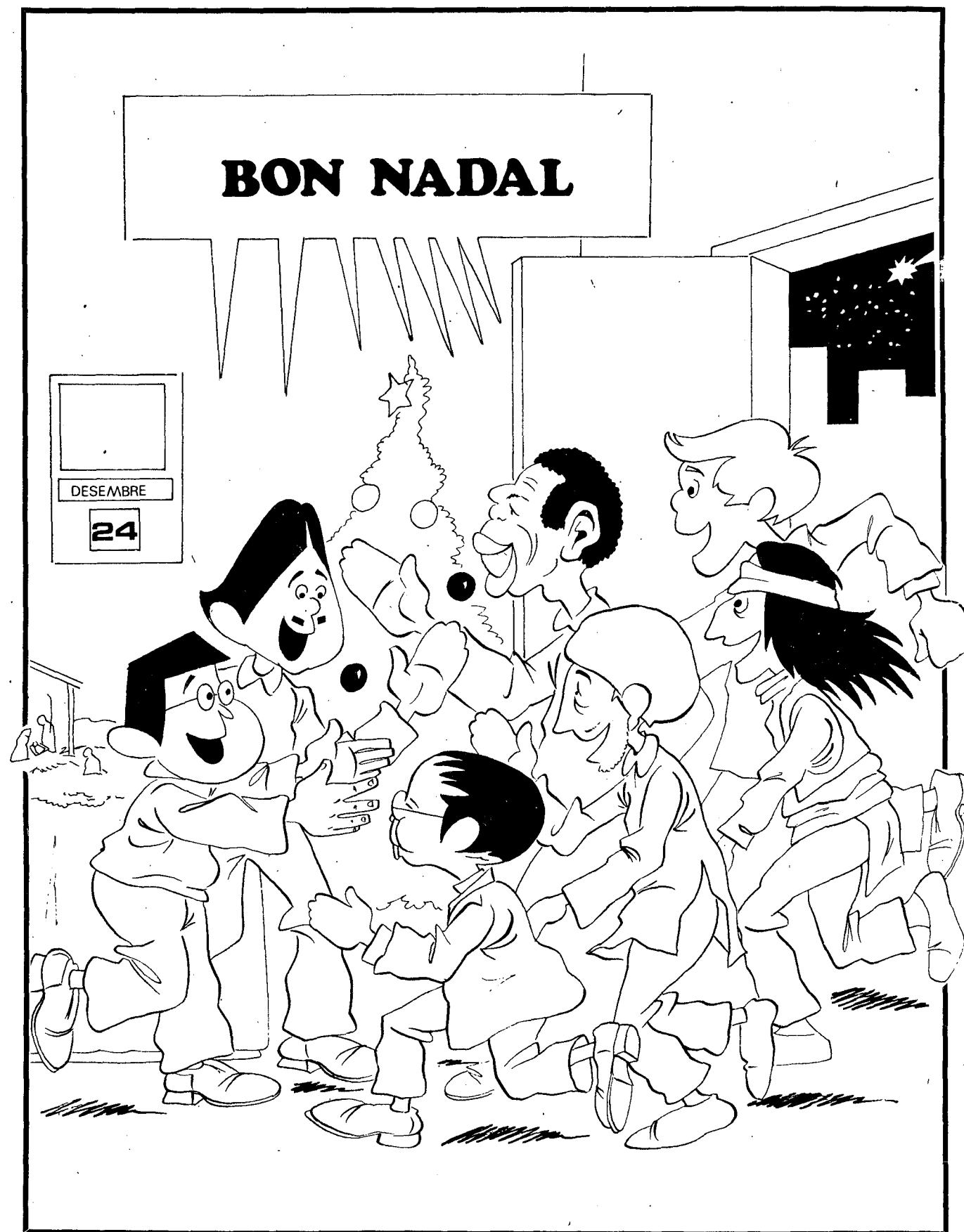
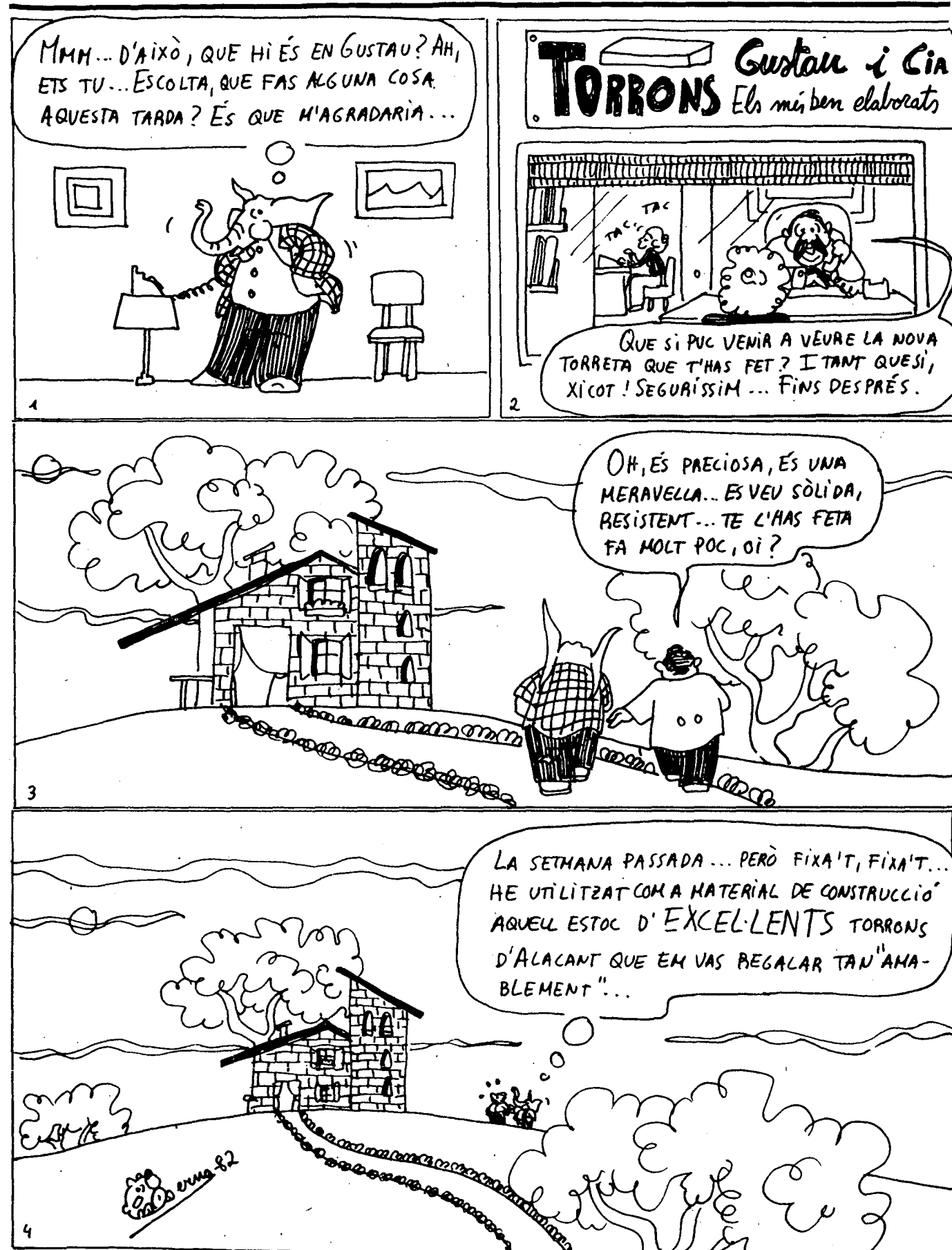
Avet Set esllips per a nenes i nens

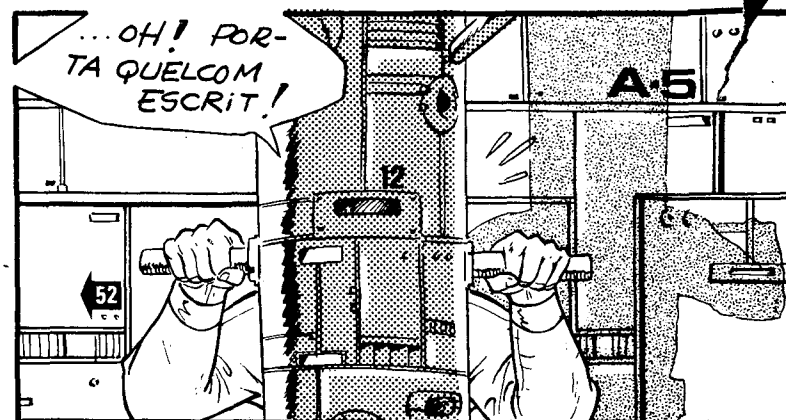
... i diguem glòria a Déu en les altures amb aquell to que ho deien els pastors.

I si tot l'any la mesquinesa ens fibla, i l'orgull de la nostra soledat, almenys aquesta nit fem el possible per ésser homes de bona voluntat!

Del "Poema de Nadal" de Josep M. de Sagarra

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

131

Nadal!

És una festa plena d'alegria. Per a nosaltres, els cristians, no cal dir-ho. Tenim el cor ple de festa. Celebrem el naixement del nostre Senyor i Salvador, Jesucrist.

El carrer també és ple de festa. I totes les cases també. Persones que no pensen mai en Jesús, o ben poc, aquests dies tots celebren el Nadal, celebren el seu naixement. És curiós això, oi? Però deu voler dir alguna cosa. Com que Déu estima a tothom, com que Jesús ha donat la vida per la felicitat de tothom, tothom deu sentir-ho, pensar-ho o veure-ho d'alguna manera això.

Ves, ¿qui és que no vol que l'estimin, que el salvin i li donin la felicitat per sempre?

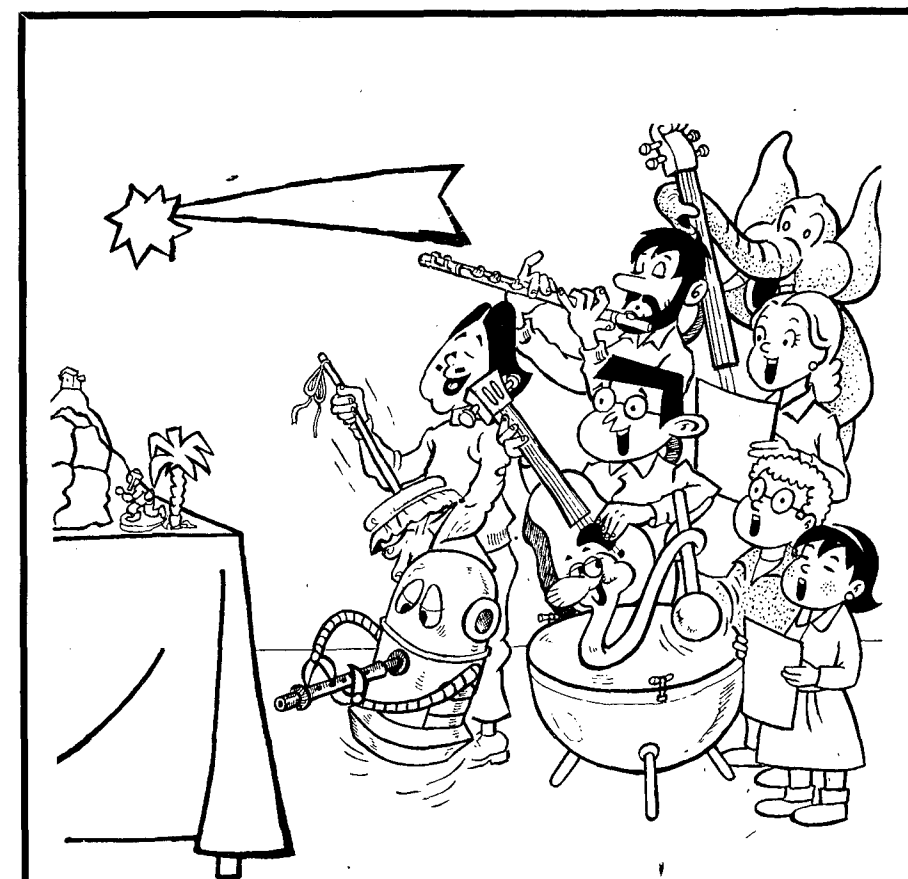
Aquests dies em sembla que tothom s'adona que no estímem Jesús com l'hauríem d'estimar, que no ens estímem els uns als altres (pares, germans, amics, etc.), com ens hauríem d'estimar.

L'altre dia se'm va acudir aquesta tonteria: l'ONU decideix destruir totes les armes. Les nacions fan, totes, la pau. Els qui (persones i països), tenen diners i coses decideixen compartir-ho tot. Tothom fa un jurament d'estimar, d'estimar sempre i ajudar. Després vaig pensar: Potser no és cap tonteria això que penses. El món fóra bonic, eh? Jesús estaria content, oi? I nosaltres també, no? Semblaria que sempre és Nadal.

Eixerides i Eixerits, amics meus, BON NADAL!

L'Eixerit

IMPORTANT: L'altre dia vaig anar a veure el Sr. Gerent de "CATALUNYA CRISTIANA", per demanar-li una cosa. Em va dir que sí. A tots els Eixerits i Eixerides que envien una "felicitació", els enviarem un "petit" obsequi.

Cantem al Senyor amb alegria!

Avet Set — Avet Set — Avet Set

Avet Set — esllips per a nenes i nens

Aquest dia venturós, que es diada assenyjada, ens espera un bon dinar a la taula ben parada. Bé hi haurà un capó rostit i un gall dindi ben farcit; el vi ranci a barralons per les neules, per les neules, el vi ranci a barralons per les neules i els turrons. Brindarem ben alegrois per l'infant i per la Mare, i a brindar tots tornarem, si la copa és plena encara. No hi haurà pas bona fi si hi faltava un violí que toqués sense parar la música, la música, que toqués sense parar la música per ballar. R. Pujol.

SOM EL DIA DE NADAL

Cançonner

esperava un fill. Mentre eren allà es van complir els dies i nasqué el seu fill. Va néixer en una cova. No havien trobat lloc a l'hostal. Ella l'emboicallà i el posà en una menjadora. A la mateixa contrada hi havia uns pastors guardant el ramat. Tot d'una, quelcom d'extraordi - nari succeí. Era de nit. Una gran llum els envoltà. L'àngel del Senyor els digué: us anuncio una "gran notícia" que portarà a tot el poble molta alegria: AVUI, A BETHLEM, US HA NASCUT EL SALVADOR, QUE ÉS EL MES - SIES, EL SENYOR. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen de bolquers, posat en una menjadora". I s'ol com una multitud d'an - gels lloant Déu i cantant: "Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor".

L'Evangelí del diumenge

En aquell temps, l'emperador romà Cèsar August manà a tots els habitants de Palestina que s'apuntessin al lloc on havien nascut. Josep va pujar des de Natza - ret de Galilea al poblet de Bet - lem de Judea, per inscriure's amb Maria, la seva esposa, que

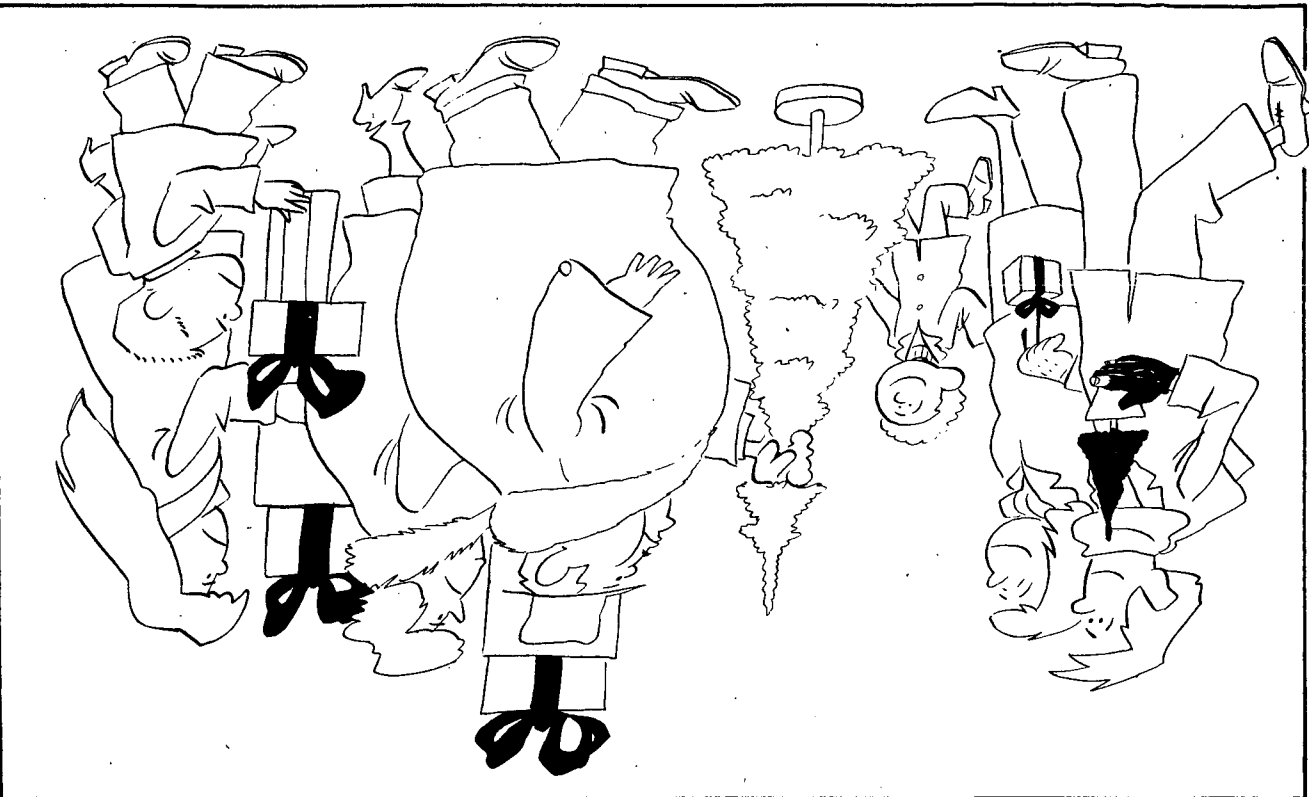
Jesús ens parla

Solució:
1.— Berguedà-ana. 2.— Cerverí-ina. 3.— Pontarrí-ina. 4.— Falsetenc- enca. 5.— Puigcerdanès-esa. 6.— Targarí-ina. 7.— Vilanoví-ina. 8.— Morellà- ana.

Gentilis Catalans. Sa- breu dir correctament, els que corresponen als naturals d'aquestes po- blacions?

1. BERGA
2. CERVERA
3. EL PONT DE SUERT
4. FALSET
5. PUIGCERDÀ
6. TÀRREGA
7. VILANOVA I LA GELTRÚ
8. MORA D'EBRE

la bíblia a l'abast

El motor de la comunió

(Col 3:12-21)

Tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell l'acció de gràcies a Déu, el Pare (v. 17). Així Pau assenyala el motor que impulsa la creació de l'home nou que neix de la resurrecció de Jesucrist. Aquest motor és la celebració de l'eucaristia: l'acció de gràcies que en nom de Jesús s'adreça a Déu, el Pare. L'altar esdevé així la taula de la comunió dels germans, dintre de la qual neix i es fa l'home nou —que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement (v. 10)—, i de la comunió entre la fe i les obres —tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra—. La celebració eucarística és el centre de la vida cristiana. No n'és el començament —que és el baptisme—, ni el final —que és la manifestació del Crist— (v. 4). N'és el nucli central que dóna sentit i cohesiona tota la vida: Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist (v. 3).

Els elements de la comunió

Els que participen en la celebració de l'eucaristia cal que tinguin els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats (v. 12a). En l'enumeració que Pau fa d'aquests sentiments —d'allò que cal sentir com una mena de realitat connatural del cristià— hi trobem tots els elements que es necessiten per a fer possible la

comunió: compassió —saber portar en comú el sofriment dels altres—, bondat, humilitat, serenor, paciència, que fan possible la convivència, la capacitat de suportar-se mútuament. Hi ha també la clau mestra capaç de fer superar l'impàs produït pel trencament de la comunió: el perdó. No l'oblit de l'ofensa. Sinó la superació del mal amb el bé del perdó, que esborra el pecat. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres (v. 13c). Falta la clau de volta de l'edifici de la comunió: la caritat. I, com a coronament de tot això, estimeu-vos, que l'amor tot ho

lliga i perfecciona (v. 14). L'home nou és l'home de la comunitat, que s'ha deixat prendre per Crist —que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa— i que com ell es dirigeix als germans per tal d'ajudar-los a construir la seva personalitat —instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina— amb joia i com a manifestació de l'agraïment envers Déu pel do de la seva salvació —agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit (v. 16).— La comunitat és la

portadora de la pau de Crist: recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos (v. 15b). Vet aquí, doncs, que l'eucaristia és el motor que posa en marxa la realització de la vocació del cristià: la construcció de la comunitat, de l'Església. Que lluny que està tot això de la visió esquifida que vol fer de la missa el simple compliment d'un precepte ritual, sense gairebé cap altra incidència en la vida col·lectiva i individual del cristià que el mer distintiu d'un cert capteniment social! Al voltant de la taula de l'altar s'ha d'enfortir cada diumenge la veritable comunió cristiana entre els germans, certament diversos, però units en el Senyor.

Les relacions familiars

La comunitat de la família de Déu, reunida entorn de la taula de l'altar, porta a Pau el record de la comunitat de la família humana, aplegada entorn de la taula pairal. Així després de dibuixar l'home nou, inicia una colla de recomanacions als cristians de Colosses, fent-los girar l'esguard a les relacions familiars. Una bona lectura que cal llegir avui a la llum de la sagrada família de Jesús, en la qual hi havia submissió, obediència, respecte i fins i tot bon humor, sota la mirada de Déu —en el Senyor— (vv. 18-21).

Josep M.ª Aragonès

Per a una catequesi cristològica (V)

3. La catequesi de l'art, o la iconografia de Crist (continuació).

Als cristians primitius els plaïa de representar Jesucrist d'una manera simbòlica. Símbol de Crist era el monograma consistent en la combinació de les lletres X i P, j i ro, de l'alfabet grec, lletres inicials del món de Cristós. Aquest monograma anava sovint acompanyat de dues altres lletres de l'alfabet grec, la primera i l'última, o sigui, l'alpha i l'omega, ja que en tres llocs de l'Apocalipsi (1, 8; 21, 6 i 22, 13) el Senyor diu de si mateix que és aquestes dues lletres, el principi i la fi de totes les coses. Hi ha també, entre els altres símbols de Crist, els eucarístics: el peix i els pans, per exemple, al·lusió a la multiplicació dels pans i els peixos; però el peix té, a més, un altre significat des del moment que el nom grec corresponent, ichthys, està format per lletres que són l'abreviació de Iesús Christós Yíós Theós Yíós Soter: Jesucrist Fill de Déu salvador.

Per damunt d'aquests símbols hi ha la simple figura de la creu, senyal de Crist i record de l'obra de la salvació.

Aquesta manera d'expressar-se per símbols podria ser deguda a la dita "lleï de l'arcà", és a dir, a una norma observada pel cristians preconstantinians, minoritaris i perseguits, els quals usaven un llenguatge críptic, per tal de no revelar lleugerament els misteris de la fe als pagans. El gust per al simbolisme denota també que els cristians antics, impressionats pels signes sacramentals, no s'interessaven per a un realisme en el seu art, sinó que desitjaven que, d'una manera semblant a la simbologia dels sagraments i a la tipologia de l'exegesi bíblica seguida per ells, les imatges signifiquessin més que no figuressin o representessin.

Fins i tot quan Jesucrist era representat en figura humana, les representacions del Senyor s'apartaven d'un realisme cras per revestir formes simbòliques, que fossin ensem catequètiques i testimoniatges de la fe:

Jesús apareixia en la figura del bon pastor (ja en l'hipogeu de Lucina, a la Via Appia, prop de les catacumbes de Calixt) o d'un home jove, en general, d'un adolescent en diferents casos, com en alguns sarcòfags (per exemple, en el de Juni Bassus i en un altre de famós, conservat al Museu del Laterà), en estàtues (com en una de conservada al Museu de les Termes, a Roma) i en mosaics o pintures (recordem, com exemple, el mosaic, bellíssim, del mausoleu de l'emperadriu Gal·la Plàcidia a Ravenna, on Crist apareix també com a jove pastor), imatges que perduren en l'Edat Mitjana (per exemple en una curiosa miniatura de l'Evangeliari de Godescalc). La representació de Crist com un adolescent o un jove pot voler designar la perenne joventut (cf. salms 42, 4; 102, 5) del qui és etern.

Hi hagué, particularment en l'època que seguí immediatament a l'Edicte de Milà, o sigui, al reconeixement oficial del cristianisme fet per l'emperador Constantí l'any 313, artífexs pagans o

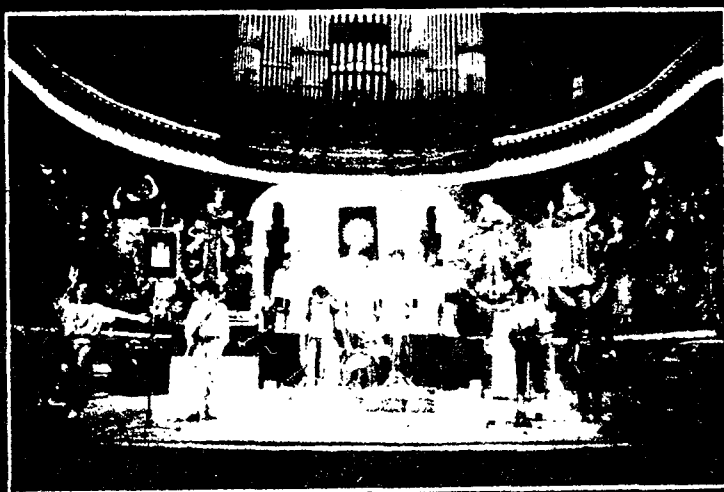
passats de poc al cristianisme, que no havien tingut encara temps o capacitat per a crear una imatgeria pròpia cristiana; aquests cristianitzaren formes del paganisme i representaren, per exemple, Jesucrist, d'una manera menys simbòlica que al·legòrica, com a Orfeu, el qual, amb la cítara, atreïa les feres al seu voltant i les amansia. També així apareix Crist en la figura d'un jove; però sovint, a l'època post-constantiniana, Jesucrist és representat en la figura d'un filòsof, en el ric sentit que tenia el terme en aquella època; Jesucrist, amb barba i una abundant cabellera, apareix o assegut com a mestre o com a emperador, o bé dret i en forma d'aparició escatològica, venint sobre els núvols (cf. Mateu 24, 30) com a jutge de vius i de morts, sortint de la seva transcendència i prorompent en aquest món, bo i manifestant la seva majestat divina. Recordeu, per exemple, l'impressionant escena del mosaic de l'església de sant Cosme i sant Damí a al Fòrum de Roma. (Continuarà).

A. Olivar

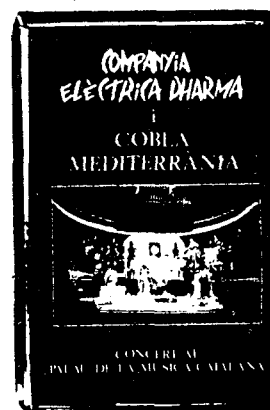
Nadal amb Música

Premiem l'estalvi amb Música

COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA
i
COBLA MEDITERRÀNIA

CONCERT AL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

costa sa

Obsequiem els nostres clients
amb discos i «cassettes».
Passi per les nostres oficines.

23 al 31
de desembre

CAIXA D'ESTALVIS
DE SABADELL

de pessebre

Pessebristes de Barcelona

formació artística, ja que Bonifaç era un dels mestres més sol·licitats de l'època. Als vint-i-cinc anys fou admès Amadeu en el gremi d'escultors de Barcelona, aconseguí l'ingrés a l'Acadèmia de San Fernando de Madrid l'any 1778, quedant així lliure de les limitacions gremials. Durant un temps va residir a Olot, on deixà mostres del seu art amb imatgeria religiosa i figures de pessebre. Després es traslladà novament a Barcelona. La seva producció escultòrica es parlava principalment en dues facetes: la imatgeria religiosa, i les figures de pessebre. De tot en queda molt poca cosa, sigui per desconeixement de la seva vàlua, sigui per les destruccions i cremes del 1936. Els museus d'Olot i Barcelona, així com l'Associació de Pessebristes pot dir-se que han acaparat tot el que quedava.

Domènec Tarn i Ribes

Domènec Tarn, nat i mort a Barcelona (1812-1902), estudià a Llotja sota el mestre de Damià Campeny, de

qui en bona part en captà el neo-barroquisme, expressat molt clarament en les seves obres. Dedicà el seu treball a imatgeria religiosa i també a les figures de pessebres. Aquestes són d'un realisme i detallisme extraordinaris. A part de les figures que posseeix l'Associació de Pessebristes, el Museu de Barcelona en guarda una trentena.

Josep M.ª Camps Arnau

Josep M.ª Camps Arnau nasqué a Sarrià (Barcelona) el 1879, i morí a Barcelona el 1968. Estudià a Llotja, on tingué per mestre l'escultor Agapit Vallmitjana i el pintor Martí i Alsina. Durant els seus estudis treballava al taller de l'escultor Pere Carbonell Huguet. El màxim de les seves activitats artístiques va dedicar-lo a la imatgeria religiosa, sense oblidar la monumental o decorativa i, durant molts anys, cada Nadal construïa un pessebre, generalment per encàrrec (per encàrrec construï, amb motiu del centenari del naixement de sant Francesc d'Assís un pessebre franciscà, que no sé si fou únic). Per cada pessebre

modelava les figures que calguessin. Amb una particularitat: que les feia generalment "in situ", i gairebé totes les modelava per la cara que havia d'exhibir-se, amb el fang escassament sec, el just per a poder-les pintar amb llaca. Després, passat el temps nadalenc, en desfer-se el pessebre les figures es trencaven o es perdien, i per aquest motiu queda molt poca cosa de la seva producció pessebrística.

Hem passat revista a aquest petit museu de l'Associació de Pessebristes, que no podem menys que recomanar. Anar una estona a aquest petit museu fa oblidar l'existència de tantes vanitats artístiques que corren pel món.

Oriol Camps i González

- 1.- Pessebre sard.
- 2.- Figures de Oberammergau (Alemanya).
- 3.- Figures napolitanes.
- 4.- Figures provençals.
- 5.- Arbre nadalenc mallorquí.
- 6-7-9.- Figures de Ramon Amadeu
- 10-11-12.- Figures de Domènec Tarn.
- 8-13.- Figures de J. M.ª Camps Arnau.

Dia 1 de gener del 1983
Solemnitat de la Mare de Déu
Color blanc

A cura d'Alexandre Olivar, O.S.B.

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU

Santificadora del temps, com el Verb etern que per a la salvació dels homes es va fer temporal com ells, l'Església és present a l'inici de l'any amb una solemnitat antiquíssima de la Mare de Déu, és a dir, de la maternitat divina de Maria, solemnitat oblidada, però rehabilitada pel calendari reformat de l'any 1969. Ens recorda la proclamació que féu el

Concili d'Efes del títol de Theotokos, Mare de Déu, conferit a Maria, per a demostrar que el Fill de Déu, segona persona de la santíssima Trinitat, era en la seva forma i naturalesa d'home veritable, persona divina, Déu fet home.

1

VISQUEM UN NOU ANY EN LA PAU DEL SENYOR

Avui celebrem la diada de la Pau. Aquesta primera lliçó és un missatge de pau. Les paraules del llibre dels Nombres beneeixen el nou període que comencem, augurant que Déu, immutable, beneeixi des de la seva eternitat la nostra vida sotmesa a les vicissituds dels temps, destinada però a desembocar a l'eterna misericòrdia de Déu.

Lectura del llibre dels Nombres

Nm 6: 22-27

En aquells dies, el Senyor digué a Moïses: "Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu. Que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau". Així interposaren el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré".

2

EL VERB DE DÉU NASCUT EN LA HISTÒRIA

Nascut en el temps, d'una dona i fill d'una raça concreta i amb una pàtria determinada, és a dir, conformat en tot amb els homes per tal de redimir-los en tot allò que tenen d'humà i d'històric o temporal. Jesucrist ens ha donat la possibilitat d'invocar Déu com a Pare, com ell mateix el va invocar des d'aquesta temporalitat i fent que el clam humà trascendeixi tota limitació i podessim estimar Déu participant de l'amor amb què Jesucrist estima el seu Pare.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Ga 4:4-7

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: "Abbà, Pare!". Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

3

L'ANUNCI DE L'ÀNGEL ALS PASTORS

Lluc envolta de prodigis l'anunci fet per l'àngel als pastors: la mateixa adoració és descrita per l'evangelista amb sobrietat i serenor. Tot és senzill en aquest episodi. Els pastors arriben a Betlem, constaten que realment el nen jeu a la menjadora, expliquen el que els havia estat anunciat i, per a ells, la comprovació de l'anunci esdevé motiu de glorificació de Déu, mentre que això, per als altres, esdevé motiu de fe. En primer lloc ho esdevé per a Maria, la qual acumula en el seu cor el testimoniatge dels altres amb la pròpia experiència sobrenatural. És la lliçó que vol donar Lluc: cal interioritzar allò que veiem i sentim referent a Déu i així, per la reconsideració contínua i per la meditació, convertir-ho en fe.

Evangelí segons sant Lluc

Lc 2: 16-21

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

SALM RESPONSORIAL

Part de les paraules llegides del llibre dels Nombres reapareixen en el salm 66, degudament escollit com ressò de la lliçó precedent. Hi ha també, en aquest salm, una proclamació de la reialesa universal de Déu, el regnat del qual no té fi (cf. Lluc. 1, 33).

66:2-3,5,6 i 8 (R.: 2a)

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, que ens faci veure la claror de la seva mirada. La terra coneixerà els vostres designis, i tots els pobles veuran la salvació.

R. Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. Vós regiu el món amb justícia, regiu les nacions amb rectitud i gúieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora. Que Déu ens beneeixi, i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.g

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. — Res de més bell que el silenci i la modestia de Maria i Josep. Ho deixen tot en mans de Déu i no són ells els divulgadors del misteri que els ha estat confiat.
2. — El misteri és anunciat a uns pastors. Ells són els primers testimonis escollits per Déu per tal que proclamin la glòria del naixement del Fill de Déu fet home.
3. — Amb una obediència perfecta a la Llei al vuitè dia del seu naixement Josep i Maria porten a circumcidar l'infant, i el Fill de Déu, nascut sota la Llei i vingut a aquest món a fer la voluntat del Pare, vol que es compleixi en ell allò que les prescripcions religioses dels seus ordenaven.

Joan Pau II també exerceix de bisbe de Roma

Unes visites pastorals que ningú no gosaria dir que són triomfalistes

ROMA.— Fer una visita pastoral a Espanya o a qualsevol altre país del món, no és el mateix que una visita pastoral a una parròquia de Roma. He volgut saber com exerceix Joan Pau II el seu ministeri com a bisbe de Roma, una diòcesi de 933 quilòmetres quadrats i una població de prop de tres milions d'habitants. Joan Pau II ha canviat el costum secular dels seus predecessors d'encomanar la tasca a altres. Des de finals del primer any del seu pontificat, Joan Pau II ha freqüentat sistemàticament les parròquies romanes. Ja n'ha visitat més de seixanta.

Vaig personar-me a la parròquia del Sant Redemptor a Val Melaina a la periferia de Roma que havia de rebre la visita del seu bisbe. Aquesta parròquia compta amb 34.000 habitants. Està confiada als pares Scalabrinians. El ministeri és difícil en un suburbi romà que abriga una població heterogènia turmentada per l'atur i per una extrema fragili-

tat del context familiar. Tant els carrers com les escoles són sovint llocs de violència. A més, Val Melaina és un dels centres amb més comerç de droga.

Una trobada senzilla i cordial

La visita pastoral de Joan Pau II va començar a les quatre de la tarda, en un terreny esportiu, on s'havien reunit els infants i els joves fins a quinze anys, bona part d'ells acompanyats pels seus pares. Fou una trobada cordial. El Papa pujà a un podium cobert de planxa ondulada. Cada grup d'infants i de joves destacà dos o tres dels seus membres sobre el podium per a saludar el Papa i per a entregar-li un petit obsequi: un àlbum amb les cartes que els infants havien escrit pel seu Bisbe, el fulard que els minyons escoltes posaren al coll del Papa per a fer-lo membre d'honor, etc. Un jove del club deportiu digué a Joan Pau II, amb l'estil de la

lectura bíblica dominical:

"Hem preparat una ruta pròpia per la vostra visita, una ruta que ens recorda el camí de la fe que ens porta vers els valors d'eternitat que porteu al cor, els valors dels quals sou guardià gelós i vigorós".

A les cinc, Joan Pau II arribà a l'església parroquial per a celebrar-hi l'Eucaristia. Per tal d'acollir més fidels, ja que tots els bancs estaven plens —estaven reservats a persones d'edat i per minusvàlids—, s'habilitaven locals pròxims. Una magnífica coral de nois i adolescents dirigida per una dona jove, interpretà alguns dels millors cànctics nous, creats en gran nombre durant els darrers anys a Itàlia. Joan Pau II celebrà la missa del segon diumenge d'Advent i va fer una homilia senzilla i entenedora sobre les lectures bíbliques i sobre l'Evangeli, tal com el Concili Vaticà II demana als sacerdots que facin: "Avui, el segon diumenge d'Advent, la

litúrgia dirigeix els nostres pensaments vers aquesta regió del món on es complí la històrica vinguda de Déu." El Papa explicà especialment el missatge de Joan Baptista i la importància de la preparació del Nadal: "L'Advent és la preparació d'un gran canvi. Aquest canvi transformarà radicalment la situació de l'home en el món".

Una alegre eucaristia

Després, fins a les vuit del vespre, el Papa mantingué un viu diàleg amb nombrosos grups d'adults de la parròquia, particularment amb els catequistes voluntaris i els joves. Fou durant aquests encontres que una dona catequista va explicar: "en els nostres encontres setmanals de catequesi nosaltres mirem de fer descobrir als infants l'amor de Déu en Jesucrist, que els ajudarà, durant les diferents etapes de la infància i l'adolescència, a transformar el Sagrament de la Paraula en estil de vida".

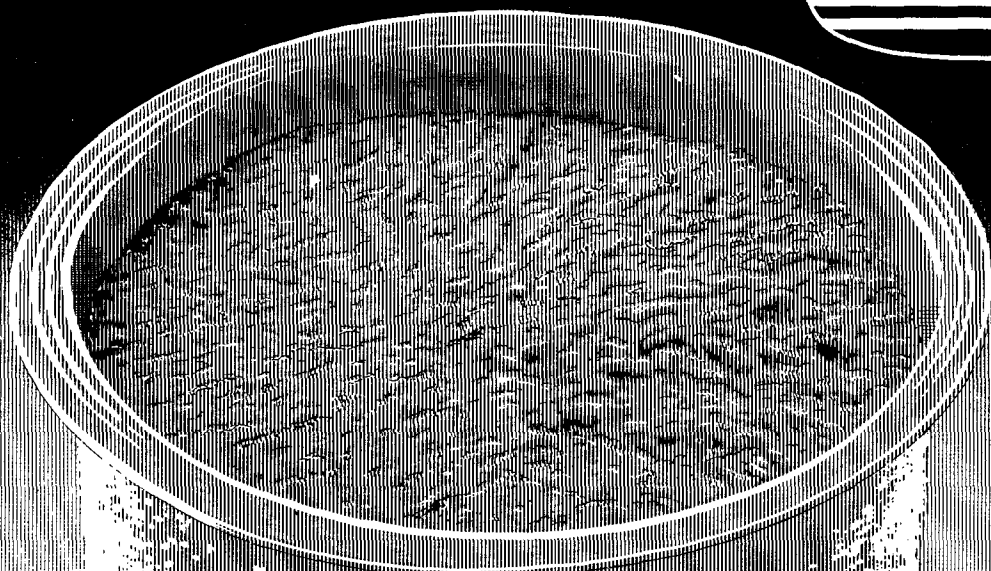
La visita pastoral de Joan Pau II a la parròquia del Sant Redemptor ha durat quatre hores. ¿Què pot fer el Papa amb tant poc temps? Certament que poc, si la visita no està preparada; poc també si la trobada amb el Papa no pren l'aspecte d'un parentesi en la vida o el servei de la parròquia. Però si la visita pastoral està preparada com estava en aquesta parròquia, estic segur que en quedarà alguna cosa. Era evident que la visita estava preparada de temps, amb la pregària i la reflexió per gran nombre de cristians vivents que volen que la seva parròquia esdevingui una autèntica comunitat. Aquesta ha estat la qüestió de fons, al llarg de tota la tarda de l'Església-Comunitat. Fou en l'alegria, en la simplicitat, una autèntica festa de barri: aquestes són les bones condicions per l'èxit, no pas el de Joan Pau II, sinó el de Jesucrist, present entre els homes.

J.K.

MOUSSE

com un bombó gelat

DANONE

PREN
BENERED

DANONE

Associació Pro-Joventut

Una lluita aferrissada contra la manipulació

En el teixit de la nostra societat, hi ha una sèrie d'organitzacions financeres i polítiques que, amb l'excusa de la religió, desenvolupen activitats lucratives. I es valen del jovent. Atempten greument contra les llibertats individuals. Són un perill per a la societat. Així ho veu l'Associació Pro-Joventut que, malgrat la migradesa de medis, desenvolupa una important acció de denúncia.

Encara que a vegades sigui una mica com predicar al desert, els membres d'aquesta Associació treballen per desemmascarar organitzacions i sectes amb finalitats dubtoses.

Situacions abusives

Pro Joventut, constituïda l'any 1976. "Nosaltres —ens diu— no anem contra les creences, sinó contra la manipulació. Treballem d'una forma absolutament desinteressada en l'intent de denunciar una sèrie de situacions abusives que es produeixen en la nostra societat".

De la migradesa de medis amb què treballem, ens en dona una idea clara el petit despatx de l'Associació, instal·lat al carrer Mariano Cubí, 111. En un espai molt reduït, hi treballen tres persones. El despatx és obert al públic els dimecres, dijous i divendres, de 4 a 8 de la tarda.

Molts joves són víctimes de la manipulació de diverses organitzacions financeres i polítiques que, amparant-se en la religió, desenvolupen una sèrie d'activitats lucratives.

Segons ens diu Maria Rosa Boladeras, els dies en què obren el despatx reben un promig de quatre o cinc persones, quasi sempre parees que alguns dels seus fills s'ha introduït en alguna d'aquestes organitzacions i que ha canviat la seva conducta.

"Normalment aquestes organitzacions són sectes que utilitzen la religió com a pretext— comenta la nostra interlocutora. No vull pas dir que totes les sectes siguin dolentes. Les que ho són, tenen una estructura piramidal, fan mal

a la persona, atempten contra la seva llibertat".

Els membres de l'Associació Pro-Joventut informen a les persones que es troben en aquesta situació sobre l'organització d'aquests grups i dels objectius que pretenen. L'experiència demostra que actuen sobre els sentiments, no sobre la intel·ligència, i que miren de trencar amb els llaços familiars.

Manca d'informació

Maria Rosa Boladeras creu

que l'acció que estan desenvolupant no té prou ressò a Catalunya. "Poca gent està informada del problema. En canvi, fa uns dies ens cridaren de Múrcia per a donar unes conferències sobre el tema, i ara anirem a Màlaga.

Entre els objectius que es proposa l'Associació, destaquem:

— Agrupar totes les persones afectades.

— Estudiar els mecanismes psicològics que permeten a

l'individu recuperar el seu esperit crític i la seva personalitat.

— Cridar l'atenció dels poders públics sobre els perills d'aquesta nova plaga social, a la qual hauran d'enfrontar-se i que és una amenaça a la integritat de l'Estat.

Una de les coses en les quals insisteix l'Associació és que la seva situació és completament pacífica i desaprova qualsevol tipus de violència de cara als adeptes de qualsevol secta, els quals són considerats unes víctimes que necessiten ajut i comprensió.

Associació internacional

L'Associació Pro-Joventut pertany a una organització internacional que es constituí després de la conferència que representants de diferents Estats celebraren el desembre de l'any 80 a París.

L'objectiu d'aquesta Associació Internacional és el mateix que el Pro-Joventut: lluitar contra els moviments que, amparant-se en la religió, van contra la persona, suprimint-li la consciència i la intel·ligència.

Formen part d'aquesta Associació Àustria, Bèlgica, Canadà, Dinamarca, Anglaterra, França, Alemanya, Grècia, Holanda, Japó, Escòcia, Espanya, Suïssa i Estats Units.

Tomàs Punyé

¡Canta y camina!

DIEZ CANCIONES
SOBRE DIEZ PENSAMIENTOS
DE JUAN PABLO II

Mercedes Gil canta temas de Alejandro Cordero

Un test per a esbrinar la delinqüència

Amb l'ajut d'un test es podrà saber si un nen serà delinqüent quan sigui gran i quin tipus de delicte cometrà, assegura el psicòleg israelita lehuda Eiram.

Segons el psicòleg, mesurant els factors calor-seguretat i poder-prestigi es poden predir quins delictes cometrà un nen i, per tant, allò que s'ha de fer per a reeducar el delinqüent potencial.

Un nen amb deficiències en el camp calor-seguretat pot arribar a ser per exemple un violador i si, contràriament, es detecta una manca en l'aspecte poder-prestigi el jove atemptarà fàcilment contra la propietat d'altri.

lehuda Eiram, que va néixer en un barri pobre i va créixer rodejat de nens marginats, alguns dels quals es van convertir més tard en delinqüents, ha presentat la seva tesi doctoral a la Universitat hebrea de Jerusalem sobre la manera d'estudiar i predir tendències delictives entre els joves.

Edat del robament

La delinqüència és un hàbit per a lehuda Eiram, i també la forma o via per la qual un ser humà pugui arribar a satisfer les seves necessitats més ràpidament en un temps més curt.

Segons la teoria moderna, els nens, als vuit anys, passen per "l'edat del robament" i els

que no senten aquests impulsos poden ser considerats com a excepcionals.

És molt important que els pares, afirma lehuda Eiram, eduquin el nen ensenyant-lo a postergar els seus desigs immediats, —encara que això pugui originar alguna frustració—, perquè s'acostumi a viure en un món en el qual no podrà adquirir tot allò que ell desitja.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

En una Exposició a Barcelona

L'Obra de Charles de Foucauld a Catalunya

El dia primer de desembre, com és habitual cada any, amb motiu de l'aniversari de la mort del germà Charles de Foucauld, tingué lloc una trobada de pregària i de germanor, de les diferents famílies espirituals o comunitats inspirades en el germà Charles de Jesús, el "germà universal", presents a la diòcesi de Barcelona.

A la casa de la Comunitat de Jesús, del carrer Joan Blanques, núm. 10 (Gràcia), s'aplegaren un centenar de persones: representants de la Fraternitat Secular, Germanetes de Jesús, Fraternitat Jesús-Caritas, Fraternitat de Betània i Comunitat de Jesús, i d'altres amics i grups, com l'Agrupament Escolta Charles de Foucauld, de la parròquia de Santa Engràcia, també representat en aquesta celebració.

Després d'una estona de silenci en comú davant de Jesús-Eucaristia, temps d'adoració tan estimat pel germà Charles de Jesús, l'amic poeta Enric Balaguer i Mestres presentà els "Goigs a l'loança del germà Charles de Foucauld", que sortia a la llum en aquesta festa del 66è aniversari de la seva mort.

Inaugurada una exposició

Tot seguit els assistents compartiren la Celebració Eucarística, que finalitzà amb el cant dels Goigs; a continuació, en el transcurs de la trobada de germanor, pogueren veure amb deteniment una Exposició inaugurada per la Comunitat de Jesús en aquesta diada.

Aquest any, coincidint amb el 66è aniversari de la mort del germà Charles de Foucauld, començava el centenari del naixement del seu íntim amic Louis Massignon, i del seu fidel seguidor Albert Peyri-

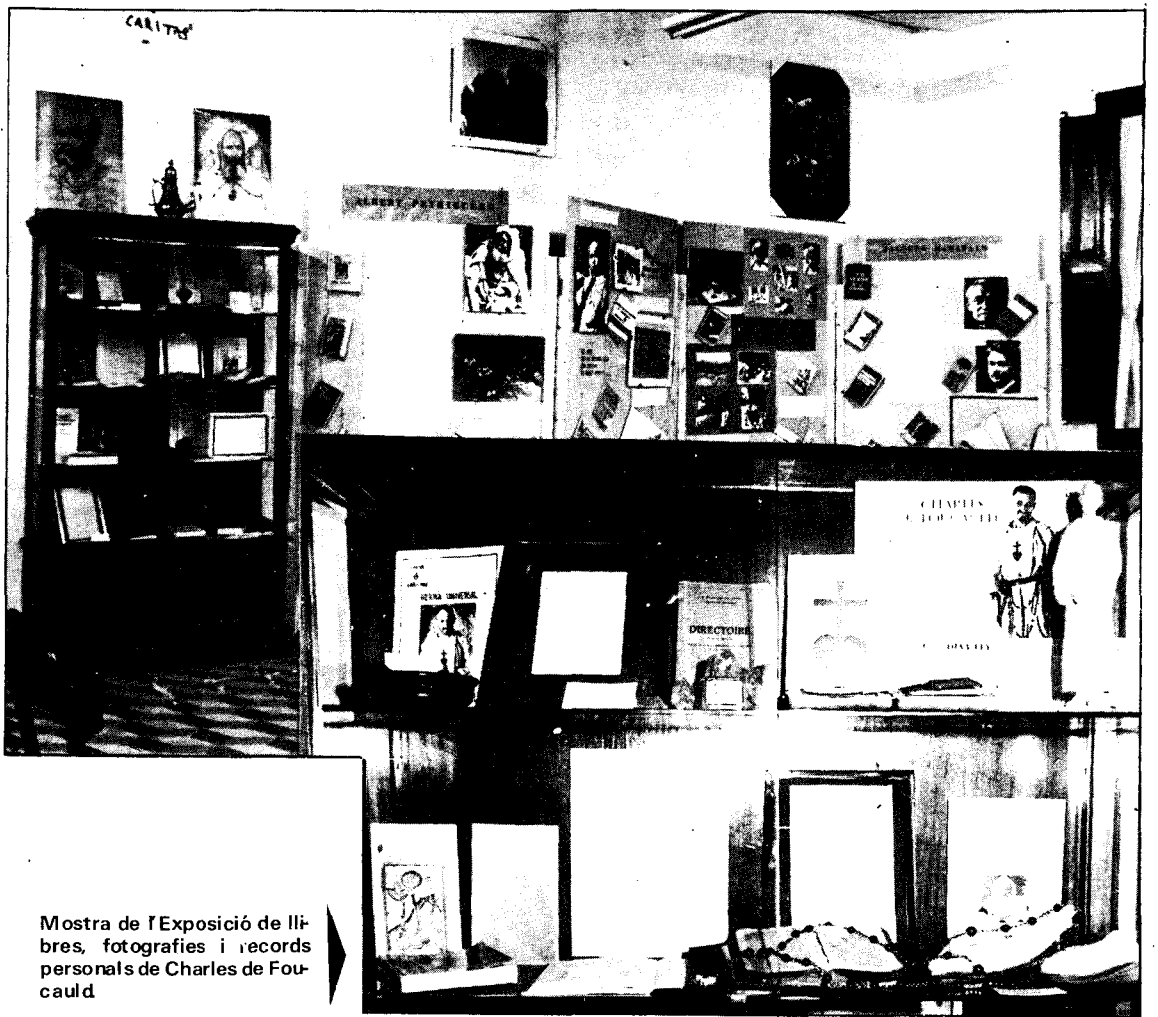
guère, i se celebrava també el centenari de Jacques Maritain. Amb aquest motiu la Comunitat de Jesús preparà una exposició sobre els quatre personatges, els quals, lligats en un mateix esperit, ofereixen encara avui, amb una diversitat de formes, un testimoni autèntic de fraternitat universal.

Charles de Foucauld (1858-1916)

Nascut a Estrasburg de família noble quedà orfe als sis anys i perdé la fe durant la seva joventut. Seguí la carrera militar, que deixà per tal de fer una important exploració al Marroc. Convertit als vint-i-vuit anys per la influència de la seva cosina, cercà insistentment la imitació de la vida de Jesús a Natzaret. Aquesta recerca continuà el portà a la Trapa, a Terra Santa, i finalment a Beni-Abbès i a Tamanrasset, en el cor del Sahara, on fou assassinat el primer de desembre de 1916. El testimoni de la seva vida i la seva espiritualitat, una presència silenciosa del Crist enmig dels no-cristians, ha florit amb el temps en nombroses comunitats i persones inspirades en el seu missatge.

Louis Massignon (1893-1962)

Atret, des de molt jove, pel món musulmà, esdevingué eminent islamista i un dels grans impulsors del diàleg cristià-musulmà; professor i pensador de prestigi internacional. Entrà en contacte amb Charles de Foucauld l'any 1906 i arribaren a una profunda amistat, fins al punt de que el germà Charles de Jesús pensà en ell com a continuador de la seva obra. A la

Mostra de l'Exposició de llibres, fotografies i records personals de Charles de Foucauld.

mort del "germà universal" prengué la responsabilitat de la irradiació de la seva figura i espiritualitat, a la qual sempre restà fidel.

Albert Peyriguère (1883-1959)

Natural de Trébons, prop de Lourdes, conegué la figura de Charles de Foucauld per mitjà de la biografia de René Bazin. Tot interpretant el pensament i l'espiritualitat de Charles de Jesús s'encarnà entre els berebers i visqué enmig d'ells, a El Kbab (Marroc) durant trenta anys; fou realment, tal com li

deien, el "marabout" (home de Déu) cristià.

Jacques Maritain (1882-1973)

Nascut a París de família protestant, es convertí al catolicisme l'any 1906, amb la seva dona, Raïssa, i fou un dels pensadors catòlics més importants d'aquest segle, amb el seu "humanisme integral" cristià que tanta influència tingué en filòsofs i polítics contemporanis. Per la seva amistat amb Louis Massignon i Charles Henrion assistí al desvetllament i desenvolupament de l'espiritualitat del germà Charles de Jesús i ell mateix, els darrers anys de la seva vida, professà com a Germanet de Jesús.

Tot seleccionant llibres, foto-

grafies, dades, records personals, com lletres autògrafes, etc. dels quatre personatges, els germans de la Comunitat de Jesús presentaren en aquesta Exposició una mostra de conjunt per tal d'arribar a una primera coneixença de llur vida i obra. Completava la mostra un espai dedicat a l'Associació General de les Fraternitats del germà Charles de Jesús, fundada a Beni-Abbès l'any 1955 (on eren presents Massignon i Peyriguère, entre d'altres) i que compta amb tretze diferents "famílies" o comunitats, en l'actualitat, escampades arreu del món, com a prova del fruit fecund del missatge del "germà universal".

Fraternitat Charles de Foucauld
Comunitat de Jesús

Moment de la celebració de l'Eucaristia, presidida pel pare Antoni Andrés, claretia.

EDITORIAL REGINA Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

CENTRE DE PSICOLOGIA

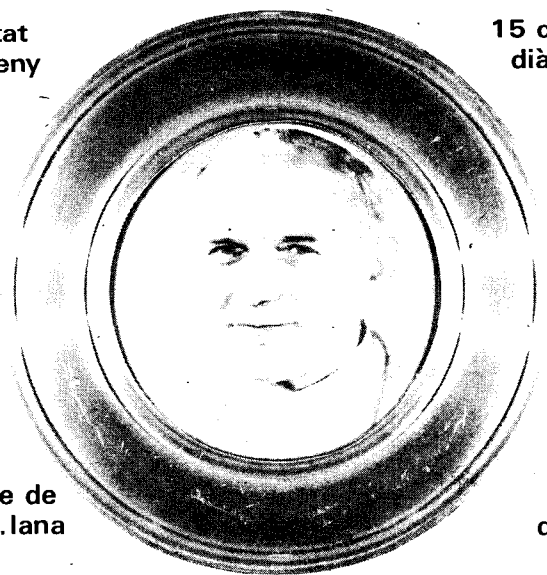
Assessorament i Orientació
Professional i Escolar.
Psicodiagnòstic.

Lepant, 391. Despatx 2 Escala 3.
Tel. 256 22 08 - BARCELONA-25
Visites: Tardes a hores convingudes.

CONSERVI EL RECORD D'UN FET TRANSCENDENTAL PEL NOSTRE CRISTIANISME: LA VINGUDA DEL PAPA A CASA NOSTRA

Qualitat
i disseny

15 cm. de
diàmetre

Quadre de
porcel·lana

Marc
daurat

Comandes a GIFT. Apartat 5231 - Barcelona

☐ Taló ☐ Reembossament. Ptes. 1.150

Nom

Adreça

Població

A través de revistes i butlletins

Presència catalana al món

La presència de catalans al món ha estat important. A vegades, han viatjat voluntàriament. En d'altres ocasions, s'han vist obligats a abandonar el país. És el cas de tants i tants catalans que, després de la guerra civil, es traslladaren a diversos indrets d'Europa.

Són aquests catalans, precisament, els qui han deixat un missatge de catalanisme. Actualment, encara resten una bona pila de casals que són centres de cultura catalana i que desenvolupen una tasca que potser no és prou valorada. Quan la cultura i la llengua catalana eren perseguides, mantingueren viu el caliu d'una sèrie de coses que considerem molt nostres.

Pel que fa a Europa, els principals centres d'emigració són França, el Benelux, Suïssa, i Suècia, mentre que a Amèrica ho són Argentina i Xile. També cal fer esment de la presència catalana a Austràlia.

Aquests casals o centres de cultura dels quals parlàvem publiquen una sèrie de butlletins on queda palès l'esperit i la manera de fer nostra. La reco-

pilació que presentem no és exhaustiva, però és una mostra de l'activitat que han portat a terme els catalans que viuen fora de Catalunya.

França, terra d'exili i revistes

L'emigració se centra, fonamentalment, a París. Angoulême, Marsella i Toulouse. En tots aquests llocs, s'editen revistes o butlletins i es fan programes de ràdio en català.

A París, hi ha dos casals catalans que publiquen "Som i serem" i "Caliu". A Toulouse s'edita, des de fa molts anys, un Butlletí, i a Angoulême, es publica la revista bimestral "Mai no morirem".

El català és també emprat a les emissions de Ràdio Pays, a París, que emet en totes les llengües no oficials de l'estat francès. A la capital francesa, cal destacar també el Centre d'Estudis Catalans de la Universitat de la Sorbona, facultat universitària que ha fet molt per la difusió de la nostra llengua.

A la Catalunya Nord, trobem les publicacions del Centre Cultural de Perpinyà. Es tracta d'un butlletí i de la revista "Nova Falç". No podem oblidar tampoc Ràdio Arrels, que cobreix l'àrea radiofònica de Perpinyà.

"Quatre Barres", a Suècia

En aquest país nòrdic, l'Associació "Quatre Barres" edita trimestralment una revista bilingüe en suec i català, que permet un intercanvi important d'informació entre els dos països. El fet cultural català i les particularitats de Catalunya són ben coneguts pels lectors d'aquesta revista.

Dues revistes a Suïssa

Una s'edita a Zuric i s'ano-

mena "Flançó". Es difon als casals d'Alemanya Federal. L'altre es publica a Ginebra i es diu "Informació de casa nostra". En els dos casos, es tracta de mitjans informatius que informen sobre les activitats dels casals i de l'actualitat de Catalunya.

Publicacions al Benelux

El casal d'Holanda publica la revista "Som i Serem" i a Brussel·les s'edita "El Clau". La temàtica és la típica de les publicacions de l'exili.

"Bastio, revista de l'Alguer"

A l'Alguer (illa de Sardenya), el català és una llengua viva que parla molta gent. A més de la revista "Bastio", hi ha emissions de ràdio i de televisió en català.

Quant a la presència catalana fora d'Europa, podem fer esment de la revista "Catalunya", editada pel Casal de Toronto (Canadà), que porta un curiós subtítol en anglès "First catalan magazine published in Canada". Es una revista molt ben presentada i que inclou força publicitat.

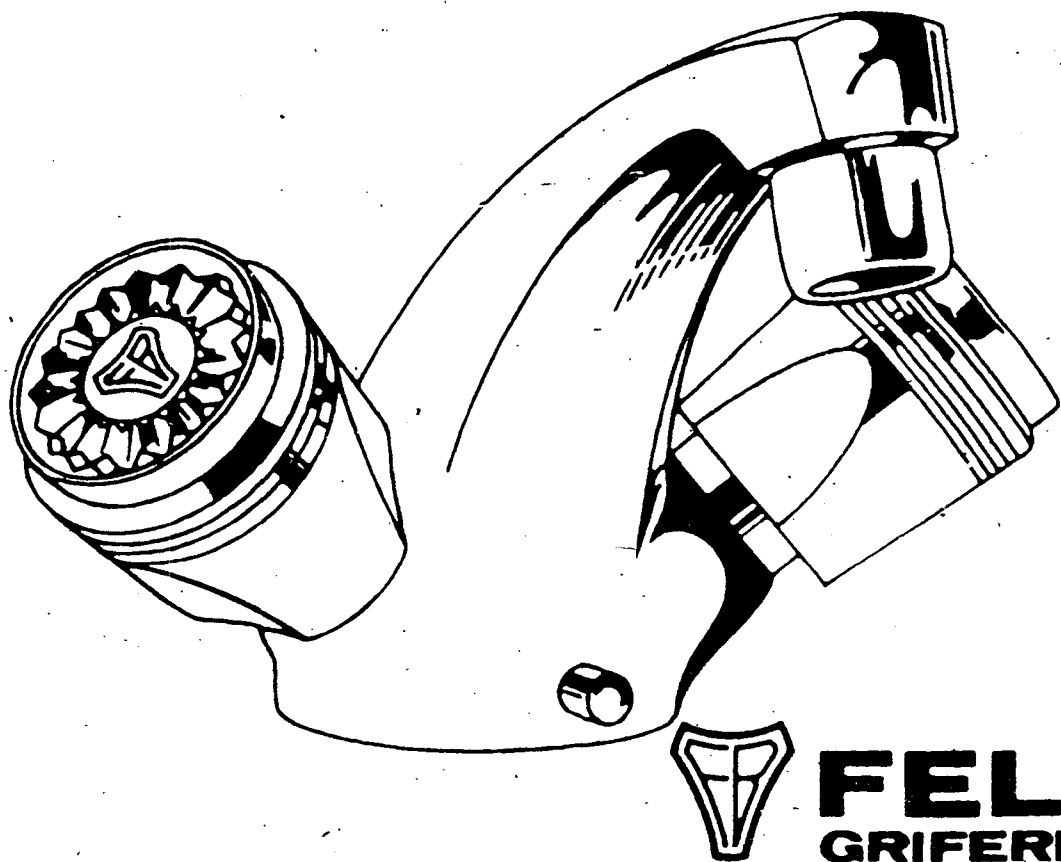
A Estats Units, surt la publicació "Free Catalonia", i a Mèxic capital, l'Orfeó Català és el responsable de l'edició d'un butlletí.

Entre aquesta mostra, podem fer també esment de "Portanveu", publicació dels catalans de San José de Costa Rica, i de les emissions de l'Obra Cultural Catalana a Argentina.

Gregor

Triación N

UNA GRIFERIA DE ALTA CALIDAD Y GRAN LUJO QUE SE SUMA A LOS YA ACREDITADOS MODELOS MARBO, CRISTALIA Y BLUE-STAR

Sr. Instalador:
Solicitenos
cuanta información
precise.

De venta
en almacenistas
de saneamiento.

FELIU BOET S.A.
GRIFERIA NOBLE

Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

moda

Saló del "Prêt- à- Porter" Femení

Per primera vegada i amb plena satisfacció de tothom, el "Saló del "Prêt-à-Porter Femení" s'ha integrat al pla final i oficial de la Fira de Barcelona, per quina raó, la nova edició de moda organitzada per l'ens firal barceloní, obrí les seves portes al pavelló d'Alfons XIII del recinte de Montjuïc, el darrer mes d'octubre per oferir sis mesos per endavant i a tots els comerciants detallistes del país del sector de la vestimenta, totes les col·leccions corresponents a la vinent primavera-estiu'83. Col·leccions que es van poder contemplar cada dia en el decurs dels quatre dies del certamen, per mitjà de tots els stands, així com de les diverses desfilades que es celebraren amb motiu de l'important esdeveniment, amb una selecta i diversa participació de firmes exposidores.

Tres grups de moda que responen a "Moda del Mediterrani", "Modes" i "Missatge Moda" van ser en essència els qui formaren aquesta nova edició del "saló Prêt-à-Porter Femení", grups de gran prestigi amb tendència de les firmes participants, totes prou acreditades per llur elevada qualitat creativa que és, després de tot, l'únic i gran bagatge que cal per assolir l'èxit, així com una bona confecció.

Importants operacions comercials es portaren a cap en aquesta edició del Prêt-à-Porter, tot i que de bon començament existia un ambient d'una certa cautela per part dels compradors.

"Moda del Mediterrani", el grup amb personalitat pròpia que una vegada més veié confirmada la seva solidesa en celebrar la 9.ª edició formant part d'aquest Saló, va presentar un programa molt dens d'esdeveniments que van entrar en joc en un ràpid acompliment omplent de ritme i professionalitat.

En el marc de "Moda del Mediterrani", van celebrar-se diversos desfilades independents, a càrrec de Roser Marcé, Margarita Javaloy, C.O.M.E. (Coordinadors de Moda Espanyola), "Joies, Vestits i Complementes", Manuel Piña, Nacho Ruiz i "Moda Adlib" que, juntament amb el de "Set visions de la moda" format per set firmes del mateix grup "Moda del Mediterrani", presentaren una gran exhibició de línies, estils i colors que, una vegada més, confirmaren la gran personalitat que avala l'èxit d'aquest grup.

D'altra banda, el grup "Modes", que dirigeix el conegut i gran veterà del món de la moda Paco Flaqué, novament confirmà l'èxit que sempre va de bracet en totes les seves manifestacions, presentant un magnífic conjunt de firmes, aquest cop ampliat en número, que responen als imperatius de la moda proposada per a la propera temporada de primavera-estiu'83, l'aportació de la qual és molt orientativa en el camp professional pel que fa a tendències de línia, textures i colorit, ens van fer veure un cop més, l'estil personalíssim, com també l'enlairat nivell de moda que aquest grup avala d'ençà dels seus començaments.

"Missatge Moda", també aportà la seva col·laboració professional i coherent a aquest certamen, confegint el practicable d'uns models amb l'empremta refinada d'una confecció molt acurada a càrrec de totes les firmes que el componen, models destinats a una dona molt actual, la iniciativa de la qual es recolza de manera bàsica en el fet d'acondiconar edat. Tot aquest conjunt de firmes conegudes i de prestigi va presentar—tornem-ho a dir—una col·lecció molt completa, transcorreguent el seu desenvolupament en una variada gamma d'estils i de peces.

Maria José Ejarque

MODA EN PELL

BUGGI

VIA LAIETANA, 46
TELF. 301 76 99
BARCELONA-3

llibres

Novel·les per a nois i noies

Quan la quitxalla ja han superat la fase de llegir contes i fins que arriben als catorce-quinze anys, es fa difícil de trobar una literatura apropiada. Existeix, però, una literatura internacional escaient per aquestes edats i que cal portar, convenientment traduïda, als nostres nois i noies. A més, existeix una producció catalana no gens menyspreable que conreua aquest camp i que té una tradició arrelada i de prestigi.

En aquest sentit cal presentar quatre volums d'aquestes obres de l'editorial La Galera que no dubtem en recomenar.

Vet aquí que set reis una vegada... és l'obra d'una novella autora catalana que s'aboca a la literatura infantil. El llibre és una deliciosa sèrie de contes, amb el rei com a personatge central,

que els lectors de 9/10 anys saborejaran divertits.

"La fletxa blava" i "Les aventures d'en Cebeta" són dues obres del celebrat autor Gianni Rodari, prou conegut en el món de la pedagogia i que ha introduït i revaloritzat de nou la fantasia en la literatura infantil.

"La història de Sun Wu Kung", llegendes xineses en versió d'Albert Jané, vol ser una introducció a la literatura oral i popular oriental d'estil i maneres sorprenents en els nostres àmbits.

F.C.V.

música

Concerts en les Festes nadalenques

La Coral Riudebitlles, formada per 38 veus mixtes, es constituí a començaments de l'any 1979 a Sant Pere de Riudebitlles (Alt Penedès) i donà el seu concert de presentació, a l'església de la seva població el primer de gener del 1980, després d'un any d'intensa preparació. Aquest primer concert despertà una gran expectació car no hi havia hagut mai cap coral mixta d'aquestes característiques en el poble. L'església s'omplí de gom a gom i l'èxit fou rotund.

Des d'aleshores no han deixat de treballar intensament i han actuat en diverses poblacions de Catalunya. Cal destacar les actuacions amb èxits falaguers al monestir de Sant Joan de les Abadesses i al de Santes Creus així com tres concerts a Barcelona. Actualment té un repertori d'un seixanta obres clàssiques i populars.

La direcció de la Coral Riudebitlles és a càrrec de Lluís Romaní amb la col·laboració de la seva esposa Agustina Turullols. Ambdós, formats

musicalment sota el mestratge d'Enric Ribó com a cantaires de la prestigiosa Capella Clàssica Polifònica durant més de vint anys, han heretat, del mestre Ribó, el rigor en el treball i l'esperit de superació en les interpretacions.

Per aquestes diades nadalenques celebrarà dos interessants recitals. El primer, el dia de Sant Esteve, a les set de la tarda, al Foment Vilanoví de Vilanova i la Geltrú. El segon, a l'església de sant Pere de Riudebitlles, també a les set de la tarda del dia de Cap d'any.

Premis a discos catalans

Tres enregistraments catalans acaben de ser guardonats amb dos premis nacionals del disc que atorga el ministeri de Cultura. Es tracta en primer terme del disc titulat "Obra de Joan Guinjoan", de la Casa Columbia, que ha rebut el premi destinat a una "obra destacada de creació musical d'un autor espanyol".

Aquest disc és dedicat monogràficament a aquest compositor i és interpretat per Lluís

Claret, Juli Panyella i Rosa Maria Cabestany. Al mateix temps s'ha atorgat el premi Joaquín Turina a tres discos de la mateixa firma interpretats pel violinista Gonçal Comellas i el pianista Antoni Besses. Un d'ells actuant conjuntament i els altres dos fent-ho Antoni Besses sol.

Aquest premi s'ha instituït amb motiu del centenari del naixement del compositor.

Concurs de composició coral "Orfeo Laudate"

Organitzat per l'Orfeo Laudate de Barcelona, en la cele-

bració del seu Quaranta Aniversari (1942-1982), i sota el patrocini de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, es convoca el Concurs de composició coral "Orfeo Laudate", d'acord amb les següents bases: 1) Les composicions hauran de ser originals a 4 veus mixtes. 2) El tema literari es pot escollir lliurement, però ha de correspondre a la prosa o poesia catalana contemporània. 3) El marge d'extensió de les obres s'haurà de limitar entre els 3 i 6 minuts. 4) Les dificultats tècniques d'aquestes composicions cal que no sobrepassin el nivell mitjà de les agrupacions corals amateurs. 5) Les composicions s'hauran de trametre abans del dia 28 de febrer de 1983 a l'adreça: Orfeo Laudate, carrer Enric Granados, 135, Barcelona - 8, indicant en el sobre: "Per al Concurs de Composició Coral Orfeo Laudate". 6) Les obres s'hauran de presentar per sextuplicat, a plica tancada, amb un lema. En un altre sobre, també tancat, hi haurà de constar a l'exterior el lema

indicat, a l'interior s'exposarà el nom de l'autor, domicili, telèfon, junt amb una breu biografia, títol de l'obra i procedència del tema literari. 7) Per a aquest Concurs s'estableixen tres premis: "Premi Generalitat de Catalunya": 100.000 ptes., "Premi Ajuntament de Barcelona": 100.000 ptes. i "Premi Orfeo Laudate": 50.000 ptes. 8) El Jurat es reserva el dret de dividir aquests premis en accésits en el cas que les obres no tinguessin el nivell artístic adequat o suficient. 9) L'Orfeo Laudate es reserva els drets d'edició de les obres premiades. 10) Les obres presentades a aquest Concurs no seran retornades i restaran als Arxius de l'Orfeo Laudate. 11) Els noms dels jurats qualificadors es donaran a conèixer oportunament. 12) El veredicté serà inapel·lable, i es farà públic el dia 27 de març de 1983, als locals de la seu de l'Orfeo Laudate, carrer Enric Granados, 135, de Barcelona i a través dels mitjans de comunicació.

costums i tradicions

Mula, ruc o somera, tant se val!

Vàrem quedar, en l'anterior xerrada, que parlàvem de la mula o ase del Naixement. Sobre això hi ha força tradicions. Una, assegura que era mula i estava més que cofoia, orgullosa i vanitosa del paper que se li havia adjudicat: escalfar el Nen Jesús.

Tan estarrufada se sentia, que un dia perquè un pastor, sense adonar-se'n, va trepitjar-li la cua, li ventà una guitza deixant-lo gairebé estabornit. L'Infant va castigar-la a no tenir fills dient-li: "Mula ets/ i mula quedaràs/ mula seràs/ perquè mai més/ no criaràs".

Es veu que aquest animal no tenia allò que modernament se'n diu "bona premsa" perquè una altra tradició la suposa gormanda fins a l'extrem que en lloc d'escalfar el Jesuset, se li menjava la palla que li servia de jaç en la menjadora. Igualment, una cançó popular ho explica:

"El pobre bou/ bé l'escalfava/ i amb son alè/ el retornava./ La mula no;/ la malcriada, del bressolet/ menjava palla./ El bon Jesús/ l'ha castigada/ pel seu pecat/ de menjar palla:/ —Mula has sigut,/ mula seràs/ però mai més/ no criaràs".

Fos una o l'altra la causa, la gent creu que per això les mules són híbrides. I per acabar amb el supòsit que fou mula l'animal company del bou, citem un parell de testimonis de cançons nadalenques: "... i tal vegada la mula/ no cregui que sou el brau": "...a la una part un bou/ i una mula a l'altra espona".

Les llegendes, les cançons populars i els refranys no es poden prendre al peu de la lletra, car sovint una versió contradeix

l'altra. Així, una altra cant nadalenca diu: "...i el bou, aixecant el corn/, comença a sucra una neula,/ i l'ase quan veu això,/ amb el nas demana beure."

Conten folkloristes d'antany, que era un ase i estava tan content quan nasqué Jesús que no parava de saltar i botar. El Nadó s'hi divertí tant que va concedir-li la gràcia de riure. No us hi heu fixat mai? És l'únic animal que té aquesta particularitat. Diuen que la hiena també, però, a parer meu, ganyoteja de ràbia i de fastic per haver de menjar carronya.

Una altra cançó popular explica que mentre el bou no parava d'escalfar l'Infant, l'ase, gandulot com tots els de la seva fam,

l'ase, gandulot com tots els de la seva família, feia el ronso: "...lo bou lo adorava/ lo ase sol va ensumant."

Si recordeu allò que deia l'altra setmana, que el bou sabia de solfa, comprendreu que no és rar que l'ase sabés de lletra/. Almenys ho assegura el cançoner: "L'ase, com sap de llegir,/ diu el verbum caro,/ i el bou, que es troba allí,/ diu: —Quin cas tan rar!".

Encara hi ha una altra tradició: "Sant Josep agarra el bouet/ i la Verge la somera...". És a dir, que haurien portat el bou i la somera —ni mula, doncs, ni ruc— i el mateix animal hauria servit de cavalcadura a la Mare de Déu, quan fugiren cap a l'Egipte.

Com que d'aquestes coses no en parlen els Evangelis —paraula de Déu— preneu-ne la part que més us plagi.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

El temps d'obligació

Un dels defectes que costarà més d'eradicar de la parla del poble és el calc castellà "tener que" que designa obligació de fer quelcom. Tindrem que anar-hi. La feina que tenia que fer. Ja no tindrem que preocupar-nos. Tinc que pagar el lloguer. Totes aquestes frases, encara que sigui ben corrent sentir-les cada dia, són inacceptables i han de ser escrupolosament evitades si volem parlar correctament.

En català, aquesta perfrasi **tenir que** l'hem de substituir sempre per **haver de**. Hem d'anar-hi. La feina que havia de fer. Ja no hauré de preocupar-nos. He de pagar el lloguer. Aquesta darrera frase admet la variant: Haig de pagar el lloguer. La forma **haig**, en lloc de **he**, encara dóna més força d'obligació a la frase. Ve a dir: inexcusablement, no hi ha per on passar.

Tractant-se del temps d'obligació, hi ha un altre error a consignar: l'ús del verb **deure**, que no té, en català, el sentit d'obligació que té en castellà. Per a nosaltres, el verb **deure** només té dos sentits. Si una forma conjugada d'aquest verb precedeix un grup nominal, expressa deute: Em deuen molts diners. Li dec la vida. Quan podreu pagar-li el que li deveu? I si precedeix un infinitiu de verb, no vol dir altra cosa que probabilitat o dubte: Deu guanyar-se molt bé la vida. Us deveu haver equivocat. Qui deu trucar, a aquesta hora?

Si el sentit d'obligació és expressat de forma impersonal, tenim aquest verb tan contundent i tan català que és **caldre**, el qual només pot ser conjugat en tercera persona: Cal que tornem a començar. Ha calgut la seva col·laboració. Calia que algú ho digués.

Acostumem a fer un gran ús del verb **caldre**, en forma negativa, i no tan gran, o francament reduït, del mateix verb en forma afirmativa. No cal que m'ho diguis. No calien tants esforços. No cal amoïnar-s'hi gaire. La diferència de **caldre** afirmant o negant la podem comparar comparant aquestes dues frases: No cal que vinguis./ Cal que no vinguis. Com veieu, aquest verb és molt més categòric quan afirma que quan nega.

Ens hauríem d'avesar a introduir-lo més en les nostres converses habituals en sentit afirmatiu, ja que és una bona manera catalana de dir l'obligació. En castellà l'expressen amb perfrasis com "ser necesario", "ser preciso", "haber que". Tot això, traduït literalment a la nostra llengua, no té, ni de bon tros, la força ni el caràcter genuïnament català de **caldre**.

Fem-lo servir, doncs, i no solament quan escrivim, sinó també, despreocupadament i amb naturalitat en les converses de cada dia.

Perles ortogràfiques

Em comunica el senyor Joan Esquerra que ha vist el següent anunci en una botiga de carrer: Es ven conill cassolà. Gairebé que, sense l'accent, això se'ns converteix en conill a la cassola!

Albert Pera

escacs

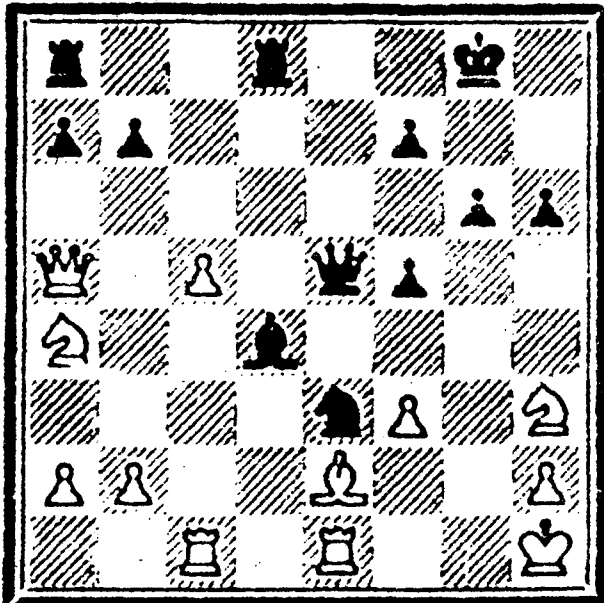
Per Jaume Mora

Diagrama 43

Negres juguen i guanyen.
A l'enroc blanc hi ha menys defensors que atacants. Per això no és estrany un desenllaç dràstic.

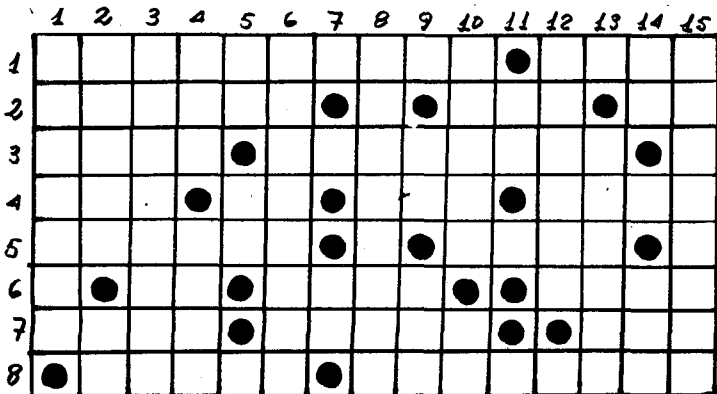
Solució al Diagrama 42

1... Cf4-32+, 2. Td2xe2, Tf8-fl+, 3. Rg1xf1, Dc6-h1+, 4. Rf1-f2 Ce5-gr mat.

encreuats

Per Rosa Collell

Horitzontals:

1.— Sagrament. Poblet on feu Jesús el seu primer miracle. 2.— Profeta. Vocal. Glaç. (Al revés, riu italià.) 3.— (En femení, que té molts diners. Aquell que ha fet una fundació. Vocal. 4.— Sigles d'una institució contra la fam. (Al revés, nota musical). Darrera. (En plural, homes joves). 5.— Península al N.W. de Iugoslàvia. Consonant. Moral. La mateixa consonant. 6.— Cinc cents. Vocals. (Al revés, pur. Part del cap. 7.— (En plural, aparell per secar figures.) Cas-

trat. Home que la seva muller es convertí en estàtua de sal. 8.— (Al revés i en castellà, traure.) Descobrimet, trobar una cosa.

Verticals:

1.— Dolenta, traidora. 2.— Profeta. Digraf català. 3.— Principi actiu i tòxic del tabac. 4.— Aire popular canari. Aixam, niu. 5.— Beguda estimulante. Crit d'alerta. Preposició. 6.— El riu més llarg de l'Àsia Occidental. 7.— Consonant. Vocal. (Al revés, acció d'usar). 8.— Perseverant.

Solució

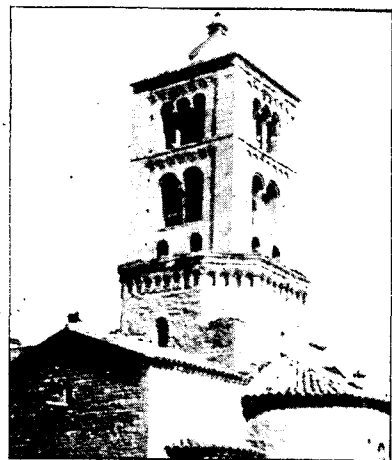
Verticals:
1.— Penitència. Canà. 2.— Elisau. Gel. op. 3.— R. R. 3.— Nicotina. 4.— Isa. Rusc. 5.— Te. El. A. 6.— Eufraates. 7.— N. U. 8.— Constant. 9.— I. Do. cur. 10.— Agape. oc. 11.— ed. T. B. 12.— Cínic. A. 13.— A. Rocal. 14.— No. I. Rol. 15.— Apòstata.
Horitzontals:
1.— Arnau. Eunu. Lot. 8.— racas. Troballa. 2.— Elisau. Gel. op. 3.— R. R. 3.— Nicotina. 4.— Isa. Rusc. 5.— Te. El. A. 6.— Eufraates. 7.— N. U. 8.— Constant. 9.— I. Do. cur. 10.— Agape. oc. 11.— ed. T. B. 12.— Cínic. A. 13.— A. Rocal. 14.— No. I. Rol. 15.— Apòstata.

trencaclosques

És un monument important. Però, ¿quin és?
Si aconseguíu reconstruir la fotografia, envieu-nos-la.
Entre totes les respostes encertades sortejarem, setmanalment, dues places gratuïtes per a un dels nostres Viatges Culturals que organitzem d'octubre a maig.
El sorteig es farà cada quinze dies per donar temps a la tramesa de les respostes.

Pistes per resoldre el trencaclosques: Orient.

Solució al trencaclosques del n.º 168:

Santa Eugènia de Berga.

Resposta premiada:

Araceli Martínez Peñalver, c/. Vedruna, 2, Sallent (Barcelona).

filatèlia

Per Enric Graupera

Cada any l'Estat Espanyol fa una emissió de segells que commemoren l'efemerides del NADAL i aquest any s'han confeccionat dos valors. Data d'emissió 17-11-82.

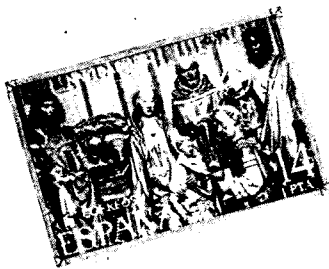
Valors: 14 i 33 pessetes.

Tirada: 40 milions per el de 14 pessetes; 8 milions per el de 33 pessetes.

Paper estucat i engomat, gravat al buit i policromat, el seu format es de 40,9 x 28,8 mm. en horitzontal.

Dentat 13 1/4 i en plec de 80 segells.

El de 14 pessetes correspon al tríptic dels Reis Mags, que es conserva en el Museu Parroquial de la Col·legiata de Covarrubias (Burgos). Covarrubias es una petita població molt antiga, i crida l'ATENCIÓ els molts edificis i edificacions, molt ben restaurats, d'entre elles l'anomenat Torreón de Doña Urraca, situat junt a les restes de l'antiga muralla. Segons la llegenda, va morir en ell, empalada i per ordre del seu pare Fernán González la reina de León

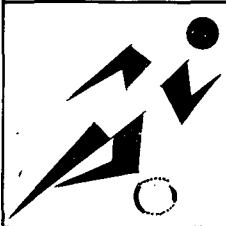

doña Urraca, repudiada per Ordoño III i Ordoño IV. En el segell esmentat solament s'hi reproduïx la part central, aquesta obra està molt relacionada amb Gil de Siloé.

El segon segell de valor 33 pessetes s'hi reproduïx "La fugida d'Egipte de la Sagrada Família", es una reproducció fragmentada d'un retaule del primitiu valencià, i que es conserva en el Museu de Belles Arts de València i està instal·lat en el col·legi de Sant Pius V.

futbol

El Barça ha perdut la brúixola

De poca cosa servirà tenir la millor plantilla, una afecció fidel i ser el club econòmicament més poderós del món. La lliga sembla que se l'emportarà, un any més, el Real Madrid. El Barça és un equip desfet, sense un patró de joc definit i amb problemes interns que afecten la rendibilitat del conjunt.

Durant els partits d'aquesta temporada, l'equip de Lattek no havia jugat massa bons partits. Les genialitats de Maradona permetien, però, guanyar punts i partits. No s'havia fet, això no obstant, un conjunt seriós, disciplinat i que oferís unes mínimes garanties.

En els dos darrers partits —Athlétic de Bilbao i Unión Deportiva Las Palmas— s'ha vist que el Barça s'aguantava en una posició digna gràcies a un home. I aquesta és una equivocació greu, perquè allò que triomfa sempre al futbol és el conjunt, el sistema, abans que les individualitats. És una equivocació deixar-ho tot en mans d'un sol jugador.

Una desgràcia anunciada

La lesió de Maradona és, malgrat totes les consideracions anteriors, un cas d'autèntica mala sort. L'argentí s'estava integrant perfectament i demostrava la seva categoria a tots els camps d'Espanya. El Barça, d'alguna manera, vivia només de les genialitats del seu "crak". Tot era massa bonic com perquè durés tota la temporada. A can Barça, cada any succeeix alguna cosa similar. Fa dos anys va ser el segrestament de Quini l'any passat la lesió de Schuster i enguany la malaltia de Maradona.

Tot i que la baixa d'aquest home és molt important per a l'esquema de l'equip, el Barça, per la plantilla que té, no hauria d'haver tirat la tovallola tan d'hora. Davant la Unión Deportiva Las Palmas, donà una impressió molt pobre. El desordre era absolut. Tothom anava per les seves. Es volia guanyar a través d'accions individuals i es deixà de banda el joc de conjunt, de suport mutu. Si es volen guanyar partits, ha d'haver una major disciplina al camp, a vegades s'ha de renunciar al lluitament personal a favor del joc col·lectiu.

El Barça és molt superior a l'equip canari, l'Athlétic de Bilbao o el Celta. Però això s'ha de demostrar sobre el terreny de joc. Cal jugar amb més humilitat i disciplina, com es va fer davant el Real Madrid. Allò que resulta sempre perillós és menysprear el conjunt contrari.

Un català, responsable de la política esportiva espanyola

Deixant de banda el futbol, ens plau fer esment que un català, Romà Cuyàs, ha estat elegit com a màxim responsable de l'esport a Espanya. La notícia va ser acollida amb reserves a la capital d'Espanya. Els informadors esportius de televisió varen fer el ridícul en dir que no coneixien de res aquest home que ha estat vinculat al món esportiu durant molts anys.

Com ha demostrat en d'altres activitats que ha realitzat fins ara, Romà Cuyàs és un home eficient, bon organitzador i ben informat. En aquest cas coneix perfectament el terreny que trepitja. Els senyors de Madrid no tenen motiu per estar esverats.

Tomàs Puntí

LA HISTORIA DEL VATICANO a través de sus sellos

SERIES COMPLETAS A PRECIOS REDUCIDOS. DESDE 50 PTS.

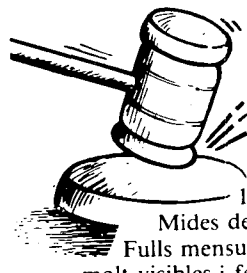
BARCELONA:

Caja Internacional de Valores. Avda. Roma, 36-40 bajos.
Aristos. Muntaner, 244-246
Com. de Librería. Muntaner, 171
El Dau. Rosellón, 144
Filatelia Juncosa. Avda. Gaudí, 27
Fotocopias SA-PI. Illas y Vidal, 4
Kiosko Jaime Miranda. Mayor de Gracia, 74
Librería Cambras. Muntaner, 124
Librería Duar. Aragón, 217
Librería Espina. Asturias, 37
Librería Fabre. Rambla de Cataluña, 52
Librería Francesa. Muntaner, 224
Librería Imart. Muntaner, 267
Librería Victoria. Aribau, 105
Llibreria Llisami. Enric Granados, 19
Papelería Marga. Muntaner, 136
Pepita Manonellas. Berga, 11 bajos
Caja Internacional de Valores. Brusi, 4, bajos.

MADRID: Mariano Alvarez. Postas, 4 (tienda)

En estas direcciones, se obsequia con las hojas del álbum. Librerías, papelerías, kioscos y filatelas. Interesados llamar a: Bolsa del Sello. Tel. 237 22 12.

CALENDARI SERRA D'OR Pintura catalana moderna al Museu de Montserrat

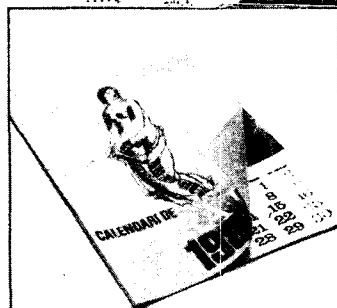

ADJUDIQUEU-VOS 12 OBRES D'ART

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

12 fotografies a tot color
Mides del calendari: 49 x 34 cm.
Fulls mensuals bicolores, amb xifres
molt visibles i festes ben diferenciades.

Distribució: L'Arc de Borà - Centre Difusor d'Edicions Catalanes
Lluís, 10, 14 - Tel. 300 32 51 / 300 33 00 - Barcelona-5

Demanèu-lo a llibreries i quioscos.

M. Juana Aspiazu, XXV anys de fecunda presència

El dia 26 de desembre farà XXV anys que la Rvda. M. Juana Aspiazu Aguirrezabala, acompanyada per Sor M.ª Paz Aguirre, vingué a Barcelona, procedent del Convent que l'Orde de les Monges agustines tenen a Mendaro (Guipúscoa) per exercir el càrrec de priora al Monestir de Santa Maria Magdalena de Barcelona, necessitant dispensa per no tenir l'edat reglamentària; tenia solament 37 anys.

Fou elegida priora durant quatre triennis seguits. L'any 1962, fou elegida Consellera de la Federació de Monges agustines de Ntra. Senyora del Pilar i St. Tomàs de Villanueva. L'any 1968 fou elegida Abadesa Federal, càrrec que exercí durant dos sexennis. En aquest mateix any es traslladà a Logroño, tornant a Barcelona l'any 1971. El 1973 es posà novament al front de la Comunitat, i al

deixar el càrrec d'Abadesa Federal fou elegida Primera Consellera de la mateixa Federació el 1980. Felicitats!

DIUMENGE 26 PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

9.49 APERTURA I PRESENTACIÓ
10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.35 ULISES 31
16.00 VIST I NO VIST
(1.ª part)
16.15 CIRC
17.15 EL JOC DELS ERRORS
17.30 EL TREN
18.40 PROXIMAMENT
18.55 FUTBOL: (Prodannificats
inundacions Valencia i Cata-
lunya).
21.00 NOTICIES
21.15 VIST I NO VIST
(Segona part)
22.00 EL SEU TORN
23.00 ESPECIAL MONTSERRAT
CABALLÉ
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.30 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
13.30 RECULL INFORMATIU
14.00 CITA AMB...

CIRCUIT ESTATAL

15.23 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.30 ELS MEUS RECORDS DE
NELSON
16.30 ELS GRANS DESERTS
17.30 "MI FAIR LADY" (1964)
(Versió original amb subtítols
al castellà).
20.40 LA PORTA DEL MISTERI
21.40 VIDUA PERO MENYS
22.15 LLARGMETRATGE: "Stella Da-
lias". (1937)
00.15 COMIAT

DILLUNS 27 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI

15.35 LA CONQUESTA DE L'OEST
17.10 RAINBOW: "El nacimiento de
una leyenda". (1973)
18.50 L'ESTEL BLANC
19.15 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.18 L'HOMME DE LES NEUS
20.00 POBLE DE DEU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRE: "El sistema Fabrizzi",
de Albert Husson.
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 OPINIÓ
16.00 TOT-I-MÉS
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 EVOCACIÓ
20.00 LGS MUMINS
20.10 DINKY DOG
20.30 ALCORES
21.35 AMB "H" DE HUMOR: "El nue-
vo caso del inspector Clouseau".
(1964)
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIMARTS 28 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 LA CONQUESTA DE L'OEST
17.10 RAINBOW: "Abismos morta-
les". (1973)
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DIBUIXOS ANIMATS
19.30 EL FOLL MÓN DELS PALLA-
SOS
20.00 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DINASTIA
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 REPOSICIÓ

16.00 MEMORIA POPULAR
17.00 ART FLASH
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 PROGRAMA RELIGIÓS
CATÒLIC
21.30 RICHELIEU
22.30 BALLET
24.00 D'AVUI A DEMÀ
00.40 COMIAT

DIMECRES 29 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 LA CONQUESTA DE L'OEST
17.10 RAINBOW: "Estrella veloz y el
oso Willie".
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 ESPECIAL NOSALTRES
20.00 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Breve en-
cuentro". (1945)
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 TERCENCI A LA FRESCA
16.00 DOSSIER
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 MÚSICA I MÚSICS
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIJOUS 30 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA

14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 LA CONQUESTA DE L'OEST
17.10 RAINBOW: "El tigre de ben-
gala". (1972)
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 BASQUET
20.00 L'ART DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT
22.35 EN AQUEST PAIS
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 LA NOSTRA GENT
16.00 VOSTÈ PREGUNTA
17.00 DONES D'APROP
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 LAS AVENTURAS DE NIKO
20.30 L'HOMME I LA MÚSICA
21.30 CINE CLUB. Cicle: Douglas Sirk
"Los pilares de la sociedad".
(1935)
23.25 D'AVUI A DEMÀ
00.10 COMIAT

DIVENDRES 31 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 VEUS I FORMES
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 TOM I JERRY
16.05 LLARGMETRATGE: "La flauta
Mágica". (1970)
18.00 ESPECIAL DIBUIXOS
ANIMATS
19.00 ESPECIAL GENT JOVE
20.00 ESPAI XX
20.30 VAL MES PREVENIR
21.00 RESUM INFORMATIU DE
L'ANY
22.15 UN, DOS, TRES
23.55 CAMPANADES FIN D'ANY

00.05 ESPECIAL NITVELLA
03.00 COMIAT (Aproximadament).

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.43 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.47 LOU GRANT
16.35 MUSICAL EXPRESS
17.35 LA ABELLA MAYA
18.25 COMPETICIÓ
19.30 DOCUMENTAL
20.30 LLARGMETRATGE: "Lejos del
mundanal ruido". (1967)
23.45 COMIAT

DISSABTE 1 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 XOCOLATA DESFETA
11.00 PALLASSOS
11.30 GENT D'AQUI
12.30 A CAN 80
14.00 VISUAL
14.30 MIRAMAR
15.00 CATALÀ DE PRIMERA MA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 SANTA MISSA
12.00 CONCERT ESPECIAL D'ANY
NOU DES DE VIENA
13.30 SALTS D'ESQUI
15.00 NOTICIES
15.35 D'ARTACAN I ELS TRES
MOSQUEPERROS
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Sólo an-
te el peligro". (1952)
18.10 APLAUSO
19.00 DOCUMENTAL
20.00 VERITAT O MENTIRA
20.30 CIUTATS PER A VIURE
21.00 NOTICIES
21.20 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE...: "El hombre
tranquilo". (1952)
00.45 DARRERES NOTICIES
00.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.28 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.30 EL SEGLE DE LA CIRURGIA
16.00 DIBUIXOS ANIMATS
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
17.00 BASQUET
19.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
20.00 ESTRENOS TV: "Mama blan-
ca". (1980)
21.50 CONCERT-2
23.45 COMIAT

JUAN PABLO II EN ESPAÑA

Discursos y Homilias

Tots els discursos i homilies
pronunciades per Joan Pau II
del 31 d'octubre al 9 de no-
vembre a: Madrid, Avila, Sala-
manca, Guadalupe, Toledo,
Segòvia, Sevilla, Granada,
Loiola, Xavier, Saragossa,
Montserrat, Barcelona, Valèn-
cia, Santiago de Compostela.
Amb 24 pàgines de fotografies
a tó color. Preu: 600 pessetes.
Demaneu-lo a la vostra llibreria
o directament a:

EDICIONS PAULINES
Avgda. Catedral, 4
Barcelona-2
Tel. 310 18 08

JUAN PABLO II - VIATGE A ESPAÑA 3

• Maria, nuestra madre
• A las familias

—3 Cassettes amb la veu del
Papa
—Discursos íntegres

JOAN PAU II VIATGE A ESPANYA

1r. A les religioses i instituts
seculars.
2.ª Als educadors.
Als joves.
3.ª Maria mare nostre.
A les famílies cristianes.
Preu cassette: 400 pessetes.

LLIBRERIA SANT PAU
Ronda Sant Pere, 19-21
Barcelona-10
Tel. 301 14 88

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

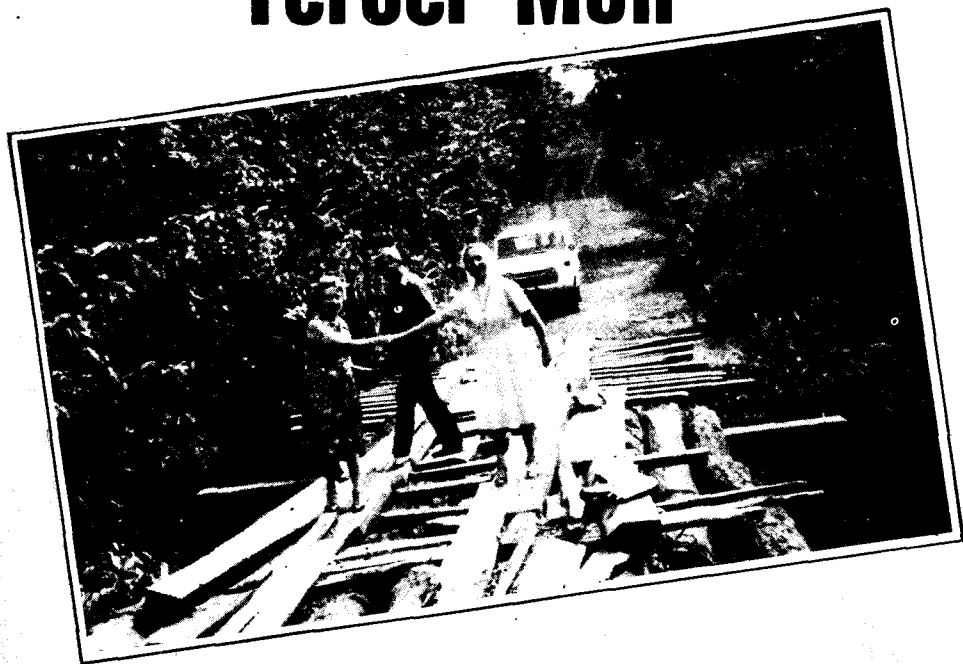
Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, C/ de València, n.º 244.
Barcelona-7

**Fons de
solidaritat**

Subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" de missioners en el "Tercer Món"

"Vosaltres, els nostres missioners, sou els qui anuncieu la Bona Nova de l'Evangeli a terres llunyanes. Sou els grans realitzadors de la missió. Talment com sortits de Betlem, pregoneu arreu la fe de l'Església. I ho feu amb un esforç constant, amb un esperit inacabable de sofriment, amb una paciència que supera dificultats, contrarietats i persecucions. Palpeu el gran misteri de Déu, que ofereix el do de la fe, sense, però, coaccionar ningú. Confiats només en la força de la Paraula i en l'acció de l'Esperit, ajudeu que l'Església eixampli els horitzons del cristianisme per tots els continents."

Cardenal Narcís Jubany

Després de tres anys, i gràcies a la generositat de lectors i amics de "CATALUNYA CRISTIANA", podem enviar el setmanari a més de 244 missioners i missioneres que treballen en el tercer món. Actualment arriba a més de 40 països d'Àfrica, d'Amèrica Llatina, d'Àsia i d'Oceania.

Sovint ens escriuen expressant-nos l'alegria amb que reben el nostre setmanari, (moltes vegades és l'única font d'informació sobre la vida de l'Església i sobre la vida cultural del seu país d'origen), al mateix temps que palesen el seu agraïment vers les persones que fan possibles aquest lligams de comunió.

Aquestes subscripcions són relativament cares ja que, al preu ordinari del setmanari cal afegir-hi el de la tramesa. L'experiència ha demostrat que la tramesa per correu ordinari triga molt a arribar al seu destí i perd actualitat. El millor sistema és la tramesa per avió.

Per potenciar aquest "FONS DE SOLIDARITAT", fem una crida a tots els nostres lectors i amics, segurs que tots vosaltres compreneu la importància d'un gest que dona suport a l'esperit i al treball pastoral i social dels nostres germans i germanes. ¿No és cert que les festes de Nadal, de manera especial, ens inviten a pensar en els altres?

Preu de subscripció per un any:

—Correu ordinari: 3.000 ptes.

—Per avió: 4.500 ptes.

ZAIRE

"Fa dos anys que rebo CATALUNYA CRISTIANA". No sé qui la paga, però arriba i m'agrada molt. Vull donar les gràcies a la persona que l'envia. Gràcies per CATALUNYA CRISTIANA i pel bé que feu amb ella. Us saluda i us estima."

Núria Vilar

URUGUAY

"Fa dies us vaig enviar una carta per tal d'aconseguir per la nostra missió una subscripció a CATALUNYA CRISTIANA... No em resta més que donar-vos gràcies. Crec que seria una bona obra que fessiu una campanya en aquest sentit. Segurament hi hauria molts subscriptors disposats a ajudar."

Josep Rosell

CAMERUN

"Escric des del Camerun. Estic content perquè he pogut celebrar el X Aniversari del meu presbiterat amb aquesta gent negra tan maca. La CATALUNYA CRISTIANA que rebem regularment ens ajuda molt."

Josep Lluís

URUGUAY

"Alguna bona persona m'ha enviat alguna vegada CATALUNYA CRISTIANA. He pogut assaborir molts articles i notícies de la nostra enyorada Catalunya... però això esdevé molt de tant en tant. ¿No hi hauria cap possibilitat de que em poguéssiu fer arribar una subscripció gratuïta? ¿No trobaríeu una bona persona que pagués la subscripció?"

Mn. Jaume Pubill

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població Província

Desitja subscriure un missioner/a a "CATALUNYA CRISTIANA".

- ☐ per correu ordinari (3.000 ptes.) ☐ edició catalana
☐ per avió (4.500 ptes.) ☐ edició castellana

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Podem domiciliar el pagament al Banc/Caixa

Sucursal n.º Població

Província

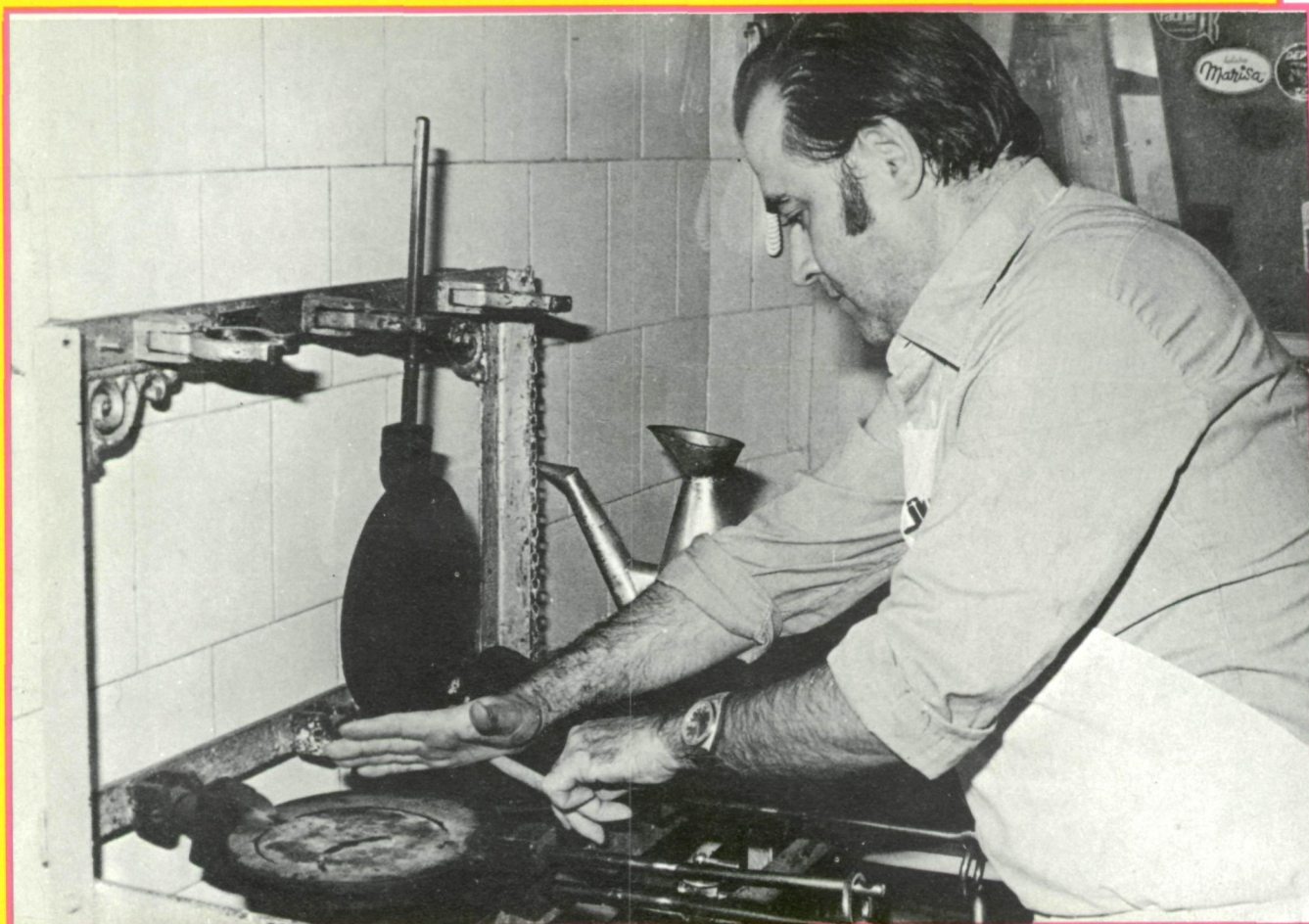
Prego al Banc/Caixa, consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població Data Signatura,

la planxa de sobre. La pasta, com succeeix a art de daft.

Es posa la pasta a la planxa inferior i s'enrotlla amb un palet.

manté la tradició de menjar neules, acompanyades de turrons i xampany durant aquestes diades entranyables de Nadal. I que per molts anys ho poguem anar fent!

Segons ens explica l'Enric Graupera, coneixedor com pocs del món de les neules, la tradició de menjar-ne s'ha estés fora de Catalunya, sobretot a València i l'Aragó. Els catalans que emigraren són els que han portat el costum a altres indrets.

Fa vuit segles que les neules són presents en els menjars de Nadal.

El turró no fa pas mal a la neula —ens diu Graupera, pare—, més aviat té un nou gust menjant-la amb turró.

La cultura popular, com en tantes altres coses, ha teixit una sèrie de tradicions i refranys entorn d'aquest postre tan típic de Catalunya. Tots hem sentit a dir alguna vegada: "Prim com una neula", "afinar és fil de ses neules", i "li han carregat els neulers".

En aquestes quatre instàncies, hom pot apreciar el senzill procediment de fer neules. Els germans Graupera, tot i que disposen de mitjans tècnics més avançats, se situen, amb relativa freqüència, davant els neulers per no perdre l'ofici.

Ja tenim la neula. Es treu cuidadosament del palet i ja es pot posar a la capsa.

LA FLOR DE NADAL

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA DE MEROLA

- Espectacle teatral nadalenc, original de **Francesc d'A. Picas**.
- Música i harmonització: **Josep Conangla**.
- La revista Bíblica, doctrinal i pastorívola que, cada any, aplaudeixen les famílies i les entitats culturals i religioses de tot Catalunya.
- 19 quadres de música, danses, llums i de meravellosos i espectaculars efectes escènics.
- Tres hores d'espectacle sentimental, divertit, vibrant i popular.
- "La flor de Nadal" inclou tota l'essència pastoral i tradicional de la més popular de les festes cristianes.

DIES DE REPRESENTACIÓ

26	DESEMBRE	1982	SANT ESTEVE
1	GENER	1983	CAP D'ANY
2	GENER	1983	DIUMENGE
6	GENER	1983	REIS
9	GENER	1983	DIUMENGE
16	GENER	1983	DIUMENGE
23	GENER	1983	DIUMENGE
30	GENER	1983	DIUMENGE

Hora de les representacions: Tarda a 2/4 de 5

COMANDA D'ENTRADES

A L'AMETLLA DE MEROLA

RAMON RIERA - Carrer Vell, 18 - Telèfon 839 02 36
de 7 a 9 del vespre. Dissabtes de 11 a 2 de la tarda

A BARCELONA

JOAN COSTA I FERRER - C. Menorca, 94-98, 2, D.
Telèfon 313 15 49

A MANRESA

VIATGES BAIXAS, S. A. - Carretera de Cardona, 2
Telèfons 872 41 16 - 872 11 04

A VIC

JOSEP SERRA I MANENT - Carrer Verdaguier, 6
Telèfons 885 21 61 - 886 39 47

SITUACIÓ GEOGRÀFICA: L'Ametlla de Merola es troba a 20 quilòmetres de Manresa, en la carretera que porta a Berga.
Telefònicament, província de Barcelona (93)

la nostra xarxa
d'Oficines
cobreix
tota la Catalunya
central

Edifici Social de la
Institució a MANRESA

CAIXA D'ESTALVIS DE MANRESA

76 punts de servei

NOVETAT BON REGAL PER A NADAL I REIS

GUIÓ: Ramon Folch i Camarasa. DIBUIXOS: Josep M. Madorell. 30 x 22,5 cm. 52 pàgines. 400 pessetes, cartoné. Títols publicats: "Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN" "Aventures ENCARA MÉS extraordinàries d'en MASSAGRAN".
EN PREPARACIÓ: "MASSAGRAN i el quadrat màgic". Demaneu-los a la vostra llibreria.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES D'ENSENYAMENT
MATERNAL - PRE-ESCOLAR - E.G.B. - B.U.P.

Publicacions en:

CASTELLÀ - CATALÀ - CATALÀ MODALITAT BALEAR - GALEGO - EUSKERA
Casa centenària dedicada al servei del BON LLIBRE I DEL LLIBRE ÚTIL
des del 1871

Casp, 79, Barcelona-13 - Tels. 245 72 03 - 04